

3.1501 മെല്ലെച്ചുരൂൻ ചലിക്കുന്നൊരു. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

മെല്ലെച്ചുരൂൻ ചലിക്കുന്നൊരു മണിയമമാം കോടിയും മോടി കാളും
കല്ലും കണ്ണാടിയും ചേർന്നിഴുകിയ ചുമരും തന്നിൽ നിന്നംഗമെല്ലാം
കല്പേ! ബിംബിച്ച ബിംബങ്ങളുമജമുഖരാം ഭൃത്യവർഗ്ഗങ്ങളും ചേർ-
ന്നല്ലോ കാണുന്നു നിന്മാളിക ഭവനമഹാ രാജ്യരാജൈകരാജ്ഞി

കവി : കമാരനാശൻ , കൃതി : ആനന്ദലഹരി തർജ്ജമ

3.1502 ക്ഷമയാണൊരു ഭ്രഷണം. . . (ജ്യോതി)

തോടകം

ക്ഷമയാണൊരു ഭ്രഷണമെന്നിനി നാം
കരുതേ, ഞളു ചുഷണമേറ്റധികം
കരയാനിടയാകരുതെന്നു നിന-
ച്ചുശിരോടെ വിവേകികളാകുക നാം!

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1503 കരഭം കരഭം. . . (ഉമേഷ്)

തോടകം

കരഭം കരഭം, കദളി കദളി
കരിരാജകരം കരിരാജകരം;
കടിലാളക തൻ തുടകൾക്കു ദ്രവ്യം
കിടയാ കിട മൂന്നലകിങ്കലുമേ.

കവി : എ. ആർ.

3.1504 കേട്ടിലയോ കിഞ്ചന. . . (കിച്ച)

ഇദ്രവജ

കേട്ടിലയോ കിഞ്ചനവർത്തമാനം
നാട്ടിൽ പൊറുപ്പാണെളുതല്ല മേലിൽ
വേട്ടയ്ക്കു പോയാനൊരു യാദവൻ പോൽ
കൂട്ടം പിരിഞ്ഞിട്ടവനേകനായി

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.1505 വീടീകരാഗ്രാ. . . (ഉമേഷ്)

ഇദ്രവജ

വീടീകരാഗ്രാ വിരഹാതുരാ സാ
ചേടീമവാദീദിഹ - ചിത്തജന്മാ
പ്രാണേശ്വരോ ജീവിതമർദ്ധരാത്രം
“ആയാതി നായാതി ന യാതി യാതി”

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : (സമസ്യാപുരണം)

3.1506 പാൽപ്പാത്രവും കൊണ്ടു. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

പാൽപ്പാത്രവും കൊണ്ടു പുറത്തു പറ്റി-
ശ്ലാഘം പിടിയ്ക്കുന്ന കിടാവു തന്നെ
ഇടയ്ക്കു ശാസിച്ചു ഗൃഹേശിയോരോ
പശുക്കളെച്ചേർത്തു കുറന്നിടുന്നു

കവി : കുറ്റിപ്പുറത്തു കേശവൻ നായർ, കൃതി : ഗ്രാമീണകന്യക

3.1507 ഈ വന്ന ദീനമിനി. . . (ഉമ)

വസന്തതിലകം

ഈ വന്ന ദീനമിനി മാറിടുവാൻ പ്രയാസം
സേവിച്ചു നോക്കി പലമാതിരിയുഷധങ്ങൾ
ദാമോദരപ്രണവതൽസല വാസുദേവാ
നീ മാത്രമാണിനിയെന്നിക്കൊരു ബന്ധു കൃഷ്ണാ

കവി : ഓട്ടൂർ ഉണ്ണി നമ്പൂതിരിപ്പാട്

3.1508 ദൃശാ ദ്രാഘീയസ്യ. . . (ഉമേഷ്)²³⁴

ശിഖരിണി

ദൃശാ ദ്രാഘീയസ്യ ദരദലിതനീലോൽപലരുചാ
ദവീയാംസം ദീനം സ്തപയ കൃപയാ മാമപി ശിവേ!
അനേനായം ധന്യോ ഭവതി ന ച തേ ഹാനിരിയതാ
വനേ വാ ഹർമ്മ്യേ വാ സമകരനിപാതോ ഹിമകരഃ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി

3.1509 അനദിനം വിലയേറ്റം. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

അനദിനം വിലയേറ്റമൊരിന്ധന-
ച്ചുഴിയിലാണ്ടുഴലുന്നു മഹാജനം
പെരുകിടുന്നുപയോഗമതിൻ ഫലം
ഭൂവനവും വനവും സമമായ് വരാം

കവി : ഹരിദാസ്

3.1510 പല വിധത്തിലുമുണ്ടു. . . (ഉമേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

പല വിധത്തിലുമുണ്ടു കുടിക്കുവാൻ
വിലയെഴും മധുരം; ബത ദോഹദേ
പുളിയെന്നിക്കു ഹിതം, രസികോത്തമർ-
ക്കലമണേ, ലമണേഡു കുടിച്ചു ഞാൻ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

²³⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1508 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :
നിലാബ്ജശ്രീ തഴയ്ക്കും നെടിയ നയനമീയന്റെ മേൽ ചെറു ചേർക്കു
ലോലാപാംഗീ, നിനക്കില്ലൊരു കുറവതിനാൽ ധന്യനാം പാവമീ ഞാൻ
കാലാരിപ്രാണനാഥേ, മുഴുമതികിരണം മേടമേലെന്നവണ്ണം
ചേലോടേ ചേർന്നിടുന്നു ചെറിയ കുടിലിലും കാട്ടിലും ഭേദമെന്നേ.

3.1511 പുലരുവോളമിരുന്നു. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

പുലരുവോളമിരുന്നു ലസിക്കുവാൻ
പലതരം വിഭവം തരമായിടാം
കവനമീവിധമായതിനൊത്തുമ-
റ്റൊരുരസം വിധി തീർത്തതുമില്ലപോൽ

കവി : ഹരിദാസ്

3.1512 കേശ്കേണ്ടാതോ വിനോദാന്തരം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

കേശ്കേണ്ടാതോ വിനോദാന്തരം, മൊരു മനജോ രാവണൻ തൻ ഭഗിന്യാ
മുക്കും പോർകൊങ്കയും ചൂഴ്ന്നിതു; നിശിചരി വന്നിട്ടു നീളേക്കരഞ്ഞാൾ;
ഊക്കെല്ലം നിൽക്കു; നമ്മോടുടനെയ്യവരോടെങ്കിലാമെന്നു മോദം
വായ്ക്കും നാട്ടാർ ചിരിക്കുന്നതു സപദി പൊറായുന്നിതെല്ലായിലും മേ.

കവി : പുനം നമ്പൂതിരി, കൃതി : രാമായണം ചമ്പു

3.1513 ഉണരുവി, നണിചിന്നിച്ചുംബരം. . . (ഉമേഷ്)²³⁵

മാലിനി

ഉണരുവി, നണിചിന്നിച്ചുംബരം വിട്ടു താരാ-
ഗണമൊടീരവിനേയും സത്യരം ദൂരെയൊക്കി
അണയുമരുണനെയ്തു രമ്യമാം ചെങ്കുതിർപ്പൊൻ-
കണ, നരപതി മേവും മേട തൻ മേൽപ്പരപ്പിൽ.

കവി : ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്, കൃതി : ഉമർ ഖയ്യാം തർജ്ജമ

3.1514 ആമ്നായാഭ്യസനാനരണ്യരുദിതം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആമ്നായാഭ്യസനാനരണ്യരുദിതം വേദവ്രതാന്യന്യഹം
മേദച്ഛേദഹലാനി പൂർത്തിവിധയസ്സർവ്വേ ഹതം ഭസ്മനി
തീർത്ഥാനാമവഗാഹനാനി ച ഗജസ്നാനം വിനാ യത്പദ-
ദ്വന്ദ്വാംഭോരുഹസംസ്കൃതിം വിജയതേ ദേവസ്സനാരായണഃ

3.1515 തോൽക്കും വാതു പറഞ്ഞു. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

തോൽക്കും വാതു പറഞ്ഞു നേർക്കുമുടനേ ഭൂയോ നിരത്തും നളൻ,
നോക്കും പുഞ്ചിരിയിട്ടു പുഷ്പര, നിരിക്കുമ്പോൾ രസിക്കും വൃഷം,
വായ്ക്കും ദൈവഗതിക്കു നീക്കുമൊരുനാളുണ്ടോ? ധനം രാജ്യവും
ശീഘ്രം തച്ചു പറിച്ചുകൊണ്ടു നളനോടിത്യുചിവാൻ പുഷ്പരൻ.

കവി : ഉണ്ണായി വാരിയർ, കൃതി : നളചരിതം ആട്ടക്കഥ

²³⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1513 : മൂലപദ്യം (ഉമർ ഖയ്യാം) :

WAKE! For the Sun, who scatter'd into flight
The Stars before him from the Field of Night,
Drives Night along with them from Heav'n, and strikes
The Sultan's Turret with a Shaft of Light.

3.1516 വിദ്യാദാനവിശാരദാ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വിദ്യാദാനവിശാരദാ വിനമതാം ബാലേന്ദുരാജജ്ജടാ-
ജ്ജടാ ശാരദ നീരദാവലിരുചീനീകാരദാ ശാരദാ
ശബ്ദബ്രഹ്മയീ വിരിഞ്ചിവദനാംഭോജന്ദരംഗസ്ഥലീ-
ശൈലുഷീ ലഘു മോമുഷീതു ശമലം മേ ശേമുഷീ മേയുഷീഃ

കവി : മാനവേദരാജാ, കൃതി : പൂർവഭാരതചന്ദ്ര-ഈ സരസ്വതീവന്ദനശ്ലോകം

3.1517 ശാന്താകാരം ഭജഗശയനം. . . (കിച്ചു)

മന്ദാക്രാന്ത

ശാന്താകാരം ഭജഗശയനം പദ്മനാഭം സുരേശം
വിശ്വാധാരം ഗഗനസദൃശം മേഘവർണം ശുഭാംഗം
ലക്ഷ്മീകാന്തം കമലനയനം യോഗിഭീർധ്യാനഗമ്യം
വന്ദേ വിഷ്ണു ഭവഭയഹരം സർവലോകൈകനാഥം

കൃതി : വിഷ്ണുസഹസ്രനാമം ധ്യാനശ്ലോകം

3.1518 ലളിതമാണിതു. . . (ഉമേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

ലളിതമാണിതു കൂട്ടുവതിനു, മെയ്
തളരുമേവനമേറ്റുമാശ്രയം,
വളരെ വൈറ്റമിനു, ഞ്ഞതിനാൽ ഭീഷക്-
കലമണേ, ലെമണേഡു കടിച്ചു ഞാൻ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ, കൃതി : (സമസ്യാപുരണം)

3.1519 വിശ്വലങ്കാരഭൂത. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധര

വിശ്വലങ്കാരഭൂത സ്വയമഭിരമസേ നന്ദലങ്കാരമാർഗ്ഗേ
നീതൗ കാവ്യപ്രകാശാ പുനരപി ഭജസേ ചാരുകാവ്യപ്രകാശം
തേനൈവം പൗനരക്ത്യം ഭജസി യദധുനാ രാജരത്നാങ്കുരത്വം
തന്മന്യേ സാധു താവന്തുവര യമകതാമാദധാസി പ്രജാനാം.

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : മാടരാജപ്രശസ്തി

3.1520 തനീയാംസം പാംസും. . . (ജ്യോതി)²³⁶

ശിഖരിണി

തനീയാംസം പാംസും തവചരണപങ്കേരുഹഭവം
വിരിഞ്ചിസ്സഞ്ചിന്ദ്രൻ വിരചയതി ലോകാനവികലം
വഹത്യേനം ശൗരീഃ കഥമപി സഹസ്രേണ ശിരസാ
ഹരഃ സംക്ഷുദ്ദൈവനം ഭജതി ഭസിയോദ്യുജനവിധിം

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി

²³⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1520 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :
നിൻ കാൽത്തണ്ടാരിലേപ്പുഞ്ചാടിയതൊരു ലവം ചേർത്തു ലോകങ്ങളെല്ലാം
ശങ്കാപേതം ചമപ്പു സരസിജഭവനാം ദേവനായാസമന്യേ;
നീങ്കൽ ഭക്ത്യാ രമേശൻ വിമലമതു ഷിരസ്സായിരം കൊണ്ടുമേന്തും;
പങ്കം പറ്റായ്വതിനായ് ഗിരിഗന്തുടലിൽ ഭസ്മായ് പുശിടുന്നൂ.

3.1521 വെണ്ണക്കാർവർണ്ണനണ്ണിക്കൊരു. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധര

വെണ്ണക്കാർവർണ്ണനണ്ണിക്കൊരുദിനമിളയാതെണ്ണ ചാർത്തിക്കളിപ്പി-
ച്ചെണ്ണ കൂടാതലങ്കാരവുമതിസരസം ചന്ദനച്ചാർത്തമെല്ലാം
കണ്ണിന്നാനന്ദമേകം തിരുവടൽവടിവും പുണ്യവാന്മാർക്കു ചിത്തേ
പുണ്യാനന്ദം കൊടുക്കുന്നൊരു തിരുമുഖവും കണ്ണിണക്കുത്സവം മേ!

3.1522 ക്വണൽകാഞ്ചീദാമാ. . . (ജ്യോതി)²³⁷

ശിവരിണി

ക്വണൽകാഞ്ചീദാമാ കരിക്കളകുംഭസ്തനനതാ
പരിക്ഷീണാ മധ്യേ പരിണതശരാച്ചരൂവദനാ
ധന്വൻബാണാൻ പാശം സൃണിമപി ദധാനാ കരതലേ
പുരസ്താദാസ്താം നഃ പുരമഹി തു രാഹോഃ പുരുഷികാ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി

3.1523 ധർമ്മാത് വ്യാതതമേ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ധർമ്മാത് വ്യാതതമേ ദ്വിജാധിപകുലേ ജാതോഹ, മേഷാ ച മേ
മാതാ, പാവനജന്മതാമഭിവഹൻ നന്ദേഷ മേ സോദരഃ
കിഞ്ചാവണ്ഡലസത്പ്രമോദജനകോ ഭ്രാതാ മമായം പരോ,
നാസത്യോദിതമത്ര വിദ്ധി സഹജദ്വന്ദ്വം മമൈതാവപി.

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : മഹാഭാരതം ചമ്പു

3.1524 കിം മേ സ്വർഗ്ഗേണ യസ്മാത്. . . (കർത്താ)²³⁸

സ്രദ്ധര

കിം മേ സ്വർഗ്ഗേണ യസ്മാത് പതതി ഖലു ജനഃ സ്വസ്വപുണ്യാവസാനേ
കിംവാസത്യാദിലോകൈർ ഭവനവിലയനേ യേപി നാശം വ്രജന്തി
യന്നിത്യം നിസ്തമസ്തം വിലസിതപുനരാവൃത്തിഹീനം പദംതദ്-
ബ്രഹ്മദ്ധ്യാനാവദധോഖിലകല്പേഷചയോ യാമി സർവം വിഹായഃ

²³⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1522 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

കൊമ്പൻ തൻ കുംഭമാക്കും കചഭര, മനീശം കിങ്കിണിനാദലോഷം,
സമ്പൂർണ്ണേന്ദ്രപ്രകാശം തടവിന വദനം, പിന്നെ മെല്ലിച്ച മധ്യം,
അന്യം വിലും കരത്തിൽ ചിതമൊടു കയറും തോട്ടിയും ചേർന്ന മട്ടെൻ
മുമ്പിൽ കാണായ് വരട്ടേ പുരരിപുഭഗവാനുള്ളൊരക്ഷിണഗർവ്വം.

²³⁸ [കർത്താ] ശ്ലോകം 3.1524 : പരിഭാഷകൾ:

ശിവൊള്ളി ദാമോദരൻ നമ്പൂതിരി:

എത്തിനാവിണ്ണെനിയ്ക്കിരൂമിടിപ്പുവരും സ്വന്തകർമ്മത്തിനോടോ-
ത്തെത്തിനാ സത്യലോകാദികൾ, ഇവനവയും കല്പകാലേ നശിക്കും,
എന്തോന്നാവൃത്തിയെന്നേ തെളിവൊടു വിലസിടുന്ന പാപങ്ങൾ സച്ചിതം-
ധ്യാനത്താൽ ചുട്ടെരിച്ചാ സമീപമഖിലം വിട്ടു പുക്കുന്നിതാ ഞാൻ.

വെളുത്താട്ട് നാരായണൻ നമ്പൂതിരി:

തൻ തൻ പുണ്യങ്ങൾതിരുമ്പൊഴുതുവിഴുമൊരസ്വർഗ്ഗമെത്തിന്നെന്നിയ്ക്കും-
ങ്ങെത്തിന്നസ്തത്യലോകാദികൾ, അതു വിലയം കല്പനാശത്തിലേപ്പു
എന്തോന്നാവൃത്തിയല്ലോ; തിരുളൊഴിയുവതാനിത്യലോകത്തുസച്ചിതം
ധ്യാനാൽ പാപങ്ങൾ പോക്കിട്ടിവനിഹമുഴുവൻ വിട്ടിതാ പോകയാതി!

കവി : ശിവജി

3.1525 യേഷാമയം ശാശ്വതികോ... (വിശ്വപ്രഭ)

ഇരവഭൂ

യേഷാമയം ശാശ്വതികോ വിരോധഃ
തേഷാമഹോ ദ്വന്ദ്വസമുത്സുകാനാം
ദ്രാഗേകവദ്ഭാവമഹോ വിധാസ്യ-
ന്നസോ നൃപശ്ശാബ്ദികവദ് ബഭാസേ!

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : മഹാഭാരതം ചമ്പു

3.1526 ദേവാനഭാവധരനത്തര... (ഉമേഷ്)²³⁹

വസന്തതിലകം

ദേവാനഭാവധരനത്തരദിക്കിലുണ്ടു
മേവുനാ മാമല ഹിമാലയനാമധേയൻ
ആഴിക്കു രണ്ടിനുമിടയ്ക്കു കിടക്കയാലി-
യുഴിക്കരയ്ക്കുളവുചങ്ങലയെന്ന പോലെ.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : കമാരസംഭവം തർജ്ജമ (ഒന്നാം ശ്ലോകം)

3.1527 അനന്തരതപ്രഭവസ്യ... (വിശ്വപ്രഭ)²⁴⁰

ഇരവഭൂ/ഉപേരവഭൂ

അനന്തരതപ്രഭവസ്യ യസ്യ
ഹിമം ന സൗഭാഗ്യവിലോപി ജാതം
ഏകോ ഹി ദോഷോ ഗുണസന്നിപാതേ
നിമജ്ജതീന്ദോഃ കിരണേഷ്വിവാങ്കഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം (1:3)

3.1528 ഏലസ്സപൊന്മണിചിലമ്പുകൾ... (ഹരി)

വസന്തതിലകം

ഏലസ്സപൊന്മണിചിലമ്പുകൾ പൊന്നരത്താൺ
മേളിച്ചുകൈവളുകൾ മോതിരവും ഗളാനേ
മൗലിക്കണിഞ്ഞ മലർമാലകൾ പീലിയും മേ
ബാലത്വവും വദനപങ്കജവും തൊഴുന്നേൻ

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണാമൃതം

²³⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1526 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അസ്സ്യുത്തരസ്യാം ദിശി ദേവതാത്മാ
ഹിമാലയോനാമ നഗാധിരാജഃ
പൂർവാപരൗ തോയനീധി വഗാഹ്യ
സ്ഥിതഃ പൃഥിവ്യാ ഇവ മാനദണ്ഡഃ

²⁴⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1527 : പരിഭാഷ (എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ) :

മഞ്ജുത്വമാർന്ന മണിരാശി പെറ്റും മലയ്ക്കു
മഞ്ഞിന്റെ ബാധയഴുകിന്നൊരു ഹാനിയല്ല
മുങ്ങുന്നപോൽ ഗുണഗണങ്ങളിലൊറ്റ ദോഷ-
മങ്കം ശശാങ്കകിരണങ്ങളിലെന്നപോലെ

3.1529 മന്ദാകിനീസൈകത. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ഇന്ദ്രവജ്ര

മന്ദാകിനീസൈകതവേദികാഭിഃ
സാ കന്ദുകൈഃ കൃത്രീമപുത്രുകൈശ്ച
രേമേ മുഹൂർ മധ്യഗതാ സഖീനാം
ക്രിഡാരസം നിർവിശതീവ ബാലേ്യ

3.1530 രേ രേ കർണ്ണ രണത്തിനായ്. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

രേ രേ കർണ്ണ, രണത്തിനായ് വരിക, നിൻ സാമർത്ഥ്യവും ബന്ധുവാ-
യോരക്കൗരവരാജനിത്തിരിസഹായിക്കുന്നതും കാണണം
മാരാതാതിക്രപാവിലാസമിവനങ്ങളെന്നാകിൽ വൈകാതെ നി
ചേരും കാലനികേതനത്തിലതിനീ ലക്ഷ്മീശരണം സാക്ഷിയാം

കവി : നടുവത്തച്ഛൻ, കൃതി : ഭഗവദ്ഗീത

3.1531 മെല്ലെന്നു സൗരഭ്യമൊട്ടു. . . (ജ്യോതി)

വസന്തതിലകം

മെല്ലെന്നു സൗരഭ്യമൊട്ടു പരന്നു ലോക-
മെല്ലാം മയക്കി മരുവുന്നളവന്നു നിന്നെ
തെല്ലോ കൊതിച്ചുനഭവാർഥികൾ ചിത്തമല്ല-
തില്ലാർക്കുമീഗുണവ്യ, മേവമകത്തു തേനം.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണപ്പുവ്

3.1532 തൃക്കാൽക്കൽ വീണീടിന. . . (ഉമ)

ഇന്ദ്രവജ്ര

തൃക്കാൽക്കൽ വീണീടിന ശിഷ്യനേയും
കൃത്താംഗനായ്ത്തീർന്ന തന്ത്രജനേയും
കാരുണ്യ വാൽസല്യകഷായമായ
കണ്ണാൽ നിരീക്ഷിച്ചു കലേശച്ചുഡൻ

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ശിഷ്യനും മകനും

3.1533 കാർകൊണ്ടുമിണ്ടാത്തൊരു. . . (രാജേഷ്)²⁴¹

ഇന്ദ്രവജ്ര

കാർകൊണ്ടുമിണ്ടാത്തൊരു കൊണ്ടൽ പോലെ
കല്ലോലമില്ലാതെഴുമാഴി പോലെ
കാട്ടിൽപ്പെടാട്ടീപവുമെന്നപോലെ
നിഷ്പന്ദമായ് പ്രാണനടക്കിവെച്ചും

കവി : എ. ആർ. രാജരാജ വർമ്മ, കൃതി : ഭാഷാകുമാരസംഭവം

²⁴¹ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.1533 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അവൃഷ്ടിസംരംഭമിവാംബുവാഹ,-
മപാമിവാധാരമനത്തരംഗം,
അന്തശ്ചരാണാം മരുതാൻ നിരോധാ-
ന്നിവാതനിഷ്പന്ദമിവ പ്രദീപം.

കവി : രാവണൻ, കൃതി : ശിവതാണ്ഡവസ്തോത്രം

3.1540 ഡംഭാലസതപുണ്ട. . . (ഹരി)

ഡംഭാലസത പുണ്ട വൈശ്രവണനങ്ങനാൾ ക്ഷണിച്ചു പ്രിയം
കംഭീന്ദ്രാനനനെപ്പുരേ രുചിയെഴും പ്രാതൽ ഭജിച്ചിടുവാൻ
വമ്പൻ പന്തലൊടൊപ്പമങ്ങഖിലവും തീർത്താക്കബേരനെയും
കമ്പക്കള്ളിലൊതുക്കുവാനെന്നയുമാ ശംഭ്രസുതൻ രക്ഷ മാം

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കവി : ഹരിദാസ്

3.1541 വരജട, വിവിധാക്ഷമാല. . . (ഉമ)

വരജട, വിവിധാക്ഷമാല, മാനോൽ,
മരവുരി സർവ്വശരീരസ്മേലേപം
പരമിതുകളിലൊന്നിലും മറഞ്ഞീ-
ലുരപെറ്റുമാ യുവതാപസന്റെ ദർപ്പം

പുഷ്പിതാഗ്ര

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ശിഷ്യനാം മകനാം

3.1542 പരഷമൊഴിയിവണ്ണം. . . (ഉമേഷ്)

പരഷമൊഴിയിവണ്ണമുഴിദേവൻ
പറവതു കേട്ടു കമാരി പിൻതിരിഞ്ഞാൾ;
മുഖമതിലധരം വിറച്ചു, ചില്ലി-
ക്കൊടികൾ ചുളിഞ്ഞു, കലങ്ങി കണ്ണിനറ്റം.

പുഷ്പിതാഗ്ര

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം തർജ്ജമ

3.1543 മന്നിൽക്കോളാർന്നിരമ്പും. . . (ഹരി)

മന്നിൽക്കോളാർന്നിരമ്പും ജലനിധി, മുകളിൽ ചാരുതാരാ സമൂഹം,
ചിന്നിക്കാണം നഭോമണ്ഡല, മതിനു നടുക്കുജ്ജ്വലിക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ,
എന്നിസ്സർവ്വേശസൃഷ്ടിക്രമമഹിമ കുറിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെല്ലാ-
മൊന്നിച്ചാഹന്ത കാൺകെക്കരളിടയിലഹംബുദ്ധി നിൽക്കുന്നതാനോ?

സൃദ്ധര

കവി : വി.സി ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ , കൃതി : വിശ്വരൂപം

3.1544 എന്തിത്ര വെമ്പലിഹ. . . (ഉമ)

“എന്തിത്ര വെമ്പലിഹ തെല്ലിട നിൽക്ക; താത-
നന്തപുരേ കിമപി വിശ്രമമേൽക്കയത്രേ”
ചന്തത്തിലേവമുരചെയ്തു ഗണേശനപ്പോൾ
തൻ തമ്പിയായ്ക്കരുതമാ ദ്വിജനെത്തടുത്താൻ

വസന്തതിലകം

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ശിഷ്യനാം മകനാം

3.1545 ചാർത്തിടുംനഗജാലം. . . (ഗോപകുമാർ)

സ്രദ്ധ

ചാർത്തിടും നാഗജാലം തിരുമുടിയിലിളംതിങ്കളാകാശതോയം
പാർത്താൻ ചിത്രം ചരിത്രം തിരുവടലൊരു നേർപാതി നാരിവിലാസം
പാർത്തട്ടിൽ കീർത്തിപൊങ്ങും പരമനിലയമായ് കാഞ്ഞിരങ്ങാടു മേവും
മൂർത്തേ, രോഗാർത്തവൈദ്യ, ത്രിപുരഹര, പരബ്രഹ്മമേ കൈതൊഴുന്നേൻ!

3.1546 പ്രവാളപ്രഭാ മഞ്ജു. . . (ജ്യോതി)

ഭജംഗപ്രയാതം

പ്രവാളപ്രഭാ മഞ്ജുഭൃഷാനിതാംഗീ
രസാസ്വാദതൃഷ്ണാം സമുദ്ദീപയന്തി
ശരച്ചന്ദ്രികാശീതദാത്രീ ച മേ വാക്
ഭവേത് സർവ്വദാ സർവ്വകാമപ്രദാത്രീ

കവി : ജ്യോതിർമയി

3.1547 ശങ്കാപേതമുദിക്കമർത്ഥരചി. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ശങ്കാപേതമുദിക്കമർത്ഥരചിയെ, ഞങ്ങളാ വെറും ശബ്ദമാ-
മകോലക്കുരുവിന്റെയെണ്ണയിലെഴുന്നജാലകൗതൂഹലം?
ഹങ്കാരത്തിലൊതുങ്ങുമോ പരമുണോത്കർഷങ്ങൾ? ഉണ്ടുഴിയിൽ
പുകോഴിപ്രകരത്തിനും സ്ഥലമഹോ! പുംസ്തോകിലങ്ങൾക്കുമേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.1548 ഹാ, പുഷ്പമേ, അധികതുംഗ. . . (ജ്യോതി)

വസന്തതിലകം

ഹാ, പുഷ്പമേ, അധികതുംഗപദത്തിലെത്ര
ശോഭിച്ചിരുന്നിതൊരു രാജ്ഞി കണക്കയേ നീ
ശ്രീ ഭൂവിലസ്ഥിര-അസംശയ-മിന്ന നിന്റെ-
യാഭ്രതീയെങ്ങു പുനരെങ്ങു കിടപ്പിതോർത്താൽ?

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണപൂവ്

3.1549 ശ്രീനാനാരസസ്തമമാർന്ന. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ശ്രീനാനാരസസ്തമമാർന്ന ഗുരുവിൻ സാക്ഷാൽ കടാക്ഷങ്ങളാൽ
ശ്രീനാരായണധർമ്മപാലനമഹായോഗം ജയിക്കുന്നിതേ
ഈ നാവായതിനുള്ള സൂക്തിനികരം തുകം വിവേകോദയം
ഹാ നാട്ടുന പദം വയസ്സിൽ വിഭവം താഴാതെയേഴാമതിൽ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിവേകോദയത്തിന് ആശംസ

3.1550 ഇപ്പാരിപ്പാടു കൽപിച്ചതിനടെ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

ഇപ്പാരിപ്പാടു കൽപിച്ചതിനടെ പരിരക്ഷയ്ക്കു കാപ്പിട്ടിരിപ്പോൻ,
പിൽപ്പാടപ്പോടഴിപ്പോ, നസൂരകളതു രക്ഷയ്ക്കാരുത്പാദമായോൻ,
പൊൽപ്പുമാതാവിനൾപ്പുവലിയുമ്മുതൊടപ്പുഞ്ചിരിപ്പുനിലാവ-
ത്തിപ്പാവത്തെപ്പുലർത്തിടണമിനി, കനിവുൾക്കൊണ്ടു കാർകൊണ്ടൽവർണ്ണൻ!

3.1551 പൂജിക്കാം ചെമ്പരത്തിപ്പുതുമലർ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

പൂജിക്കാം ചെമ്പരത്തിപ്പുതുമലരതിനുണ്ടേറ്റ മാഹാത്മ്യമൊട്ടും
യോജിക്കാ നിന്റെ പക്ഷം കയ്യകമൊട്ടു കുറുപ്പത്തു കൊച്ചുണ്ണി മേനോൻ
രാജിക്കാൻ നന്നു കച്ചേരിയിലഥ കവനം പാർക്കുകിൽ കൊങ്ങിണിപ്പു-
രാജിക്കാണൊട്ടു ചേരുന്നതു മഹിമയവന്നില്ല പൂവിന്നുമില്ല.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ, കൃതി : കവിപുഷ്പമാല

3.1552 രമാകാന്തം കാന്തം. . . (ഉമേഷ്)

ശിഖരിണി

രമാകാന്തം കാന്തം ഭവഭവഭയാന്തം ഭവസുഖം
ദുരാശാന്തം ശാന്തം സകലഹൃദി ഭാന്തം ഭൂവനപം
വിവാദാന്തം ദാന്തം ദനുജനിചയാന്തം സുചരിതം
സദാ തം ഗോവിന്ദം പരമസുഖകന്ദം ഭജത രേ!

കൃതി : ഗോവിന്ദാഷ്ടകം

3.1553 വ്രജയുവതിജനത്തിൻ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

മാലിനി

വ്രജയുവതിജനത്തിൻ വീടുതോറും നടന്നും
രജനിപകലശേഷം വെണ്ണുപാൽ കടുതിന്നും
നിജസഖികളുമായി ക്രീഡ ചെയ്യുന്ന കൃഷ്ണൻ
വ്രജിനമകലനീക്കിക്കൊത്തുകൊൾവാൻ തൊഴുന്നേൻ!

3.1554 നാനാവർണ്ണം കലർന്നാടകലൊട്ടു. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

നാനാവർണ്ണം കലർന്നാടകളൊട്ടു ഭജനയ്ക്കെത്തിയൊരൊത്തു നിൽക്കേ
തെന്നാളീടുനിതെന്നിൽ; കനകവസനവും ചാർത്തി മേവുന്ന മുർത്തേ!
ഞാനാലോചിപ്പിതപ്പോ, ഉടലിതുമുഴുവൻ ദേഹി ഭേസുന്ന വസ്ത്രം
താനാണെ; നെന്റെ ജീർണ്ണപ്രകൃതമുട്ടുണിച്ചുറ്റിലേക്കുറ്റനോക്കി!

കവി : കരിമ്പുഴ രാമചന്ദ്രൻ, കൃതി : വസ്ത്രവിചാരം

3.1555 ഞാനാവലാതി തിരുമുനീൽ. . . (ഉമ)

വസന്തതിലകം

ഞാനാവലാതി തിരുമുനീലുണർത്തിടുനേൻ
ആനന്ദ പൂർണ്ണനതു കേട്ടു ധരിച്ചിടേണം
ജന്മത്തിലാകെയഴലാണടിയന്റെ നേട്ടം
നീ മാത്രമാണിനിയെന്നിക്കൊരു ബന്ധു കൃഷ്ണാ

കവി : ഓട്ടൂർ ഉണ്ണിനമ്പൂതിരിപ്പാട്

3.1556 ജംഭിച്ച ലോഭമൊട്ടു. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

ജംഭിച്ച ലോഭമൊട്ടു നൽപ്പുതുതേൻ കുടിക്കാൻ
ചുംബിച്ച ചുതകലികാമതികൈതവേന
അംഭോജിനീവസതിമാത്രകൃതാർത്ഥനായി-
ക്കിം ഭോ! മറന്നു കിതവ, ദ്രുര, ത്വമേനോ?

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.1557 അമരനാഥസുതൻ. . . (ഹരി)

അമരനാഥസുതനളവായൊരാ
കൊടിയ ഗർവമശേഷമടക്കുവാൻ
ത്രീണയനൻ ഭഗവാൻ വനചാരിയായ്
മരുവി,യാ വരവിന്നുനമിപ്പു ഞാൻ

ദ്രുതവിളംബിതം

കവി : ഹരിദാസ്

3.1558 തദാ മുകുന്ദന്റെ. . . (ഉമ)

തദാ മുകുന്ദന്റെ ഫണീന്ദ്ര തൽപ്പേ
മുദാ കളിച്ചും പുനരൊട്ടൊളിച്ചും
മിളൽപ്രമോദേന രമാസമീപേ
കളിച്ചു മേവുന്നു കുമാരകന്മാർ

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : മണിപ്രവാളം

3.1559 മീതേ പോയ്ക്കത്തിമെത്തും. . . (വാസുദേവൻ)

മീതേ പോയ്ക്കത്തിമെത്തും നയനശിഖിശിഖാകാണ്ഡം, മേണാങ്ക ഖണ്ഡ-
സ്വേദാനാദായ വേദാനഴകിലുരുവിടും ചാരു വൈരിഞ്ചമുണ്ഡം.
പാതാളത്തോടലച്ചീടിന മകരമഹാകണ്ഡലം, കൺകളീർക്കൈ
പ്രൗഢാഭോഗം, ജനൗഘാദദൃശുരഭിനവം കംസഹന്താരമാരാൽ.

സ്രദ്ധര

3.1560 പേടിച്ചോടും പുരഹരിണ. . . (ഗോപകുമാർ)

പേടിച്ചോടും പുരഹരിണക്കട്ടിയെത്തോറ്റു തുന്നം-
പാടിച്ചിടും മിഴിയിലമൃതം പെയ്തു പെൺപൈതൽ നിന്നെ
പാടേ മാനിച്ചരികിൽ വരുമീ വാക്കു കേട്ടാൽ തദാ മേ
പാടെല്ലാം നീ പറയുക മറക്കാതെ മൽക്കാതരാക്കൈഷ്യ

മന്ദാക്രാന്ത

കവി : ശിവോജി , കൃതി : ദാത്യഹസന്ദേശം

3.1561 പെറ്റമ്മ പോലുമിഹ പുത്രിയെ. . . (ഹരി)

പെറ്റമ്മ പോലുമിഹ പുത്രിയെ മറ്റൊരാൾക്കു
വിറ്റിട്ടു വിത്തമതുവാങ്ങി ലസിച്ചിടുന്നു
ഏറ്റുന്നിതായി, ധനമെന്നൊരുചിന്ത വീശും
കാറ്റത്തുപാറിയകല്പം ദ്രവമാത്മബന്ധം

വസന്തതിലകം

കവി : ഹരിദാസ്

3.1562 ഏണിക്കൺകുറു ചില്ലി പുഞ്ചിരി... (ദിലീപ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഏണിക്കൺകുറു ചില്ലി പുഞ്ചിരി കവിൾ തൂണെറ്റിയും വാണിയും
യോണീട്ടൽപ്രിയപുത്രീ നിന്റെ വദനത്തിങ്കൽ തിളങ്ങുന്നിതേ
ബാണം മട്ടു ധനുസ്സു മട്ടു സിതമട്ടാമട്ടു കണ്ണാടിമ-
ട്ടേണാങ്കക്കല മട്ടുമട്ടുമധികം മട്ടുന്ന മട്ടത്തും.

കവി : വള്ളത്തോൾ

3.1563 ബാലേന്ദുകലാച്ചുഡൻ... (കർത്താ)

ഗീതി

ബാലേന്ദുകലാച്ചുഡൻ
ബാലസഖൻ ബാഹുലേയനതിസുമുഖൻ
ഫാലാന്തരപട്ടനയനൻ
നീലസ്സന്ധൻ വരുന്നതെന്നയ്യോ!

കവി : കമാനാശാൻ, കൃതി : സുബ്രഹ്മണ്യശതകം

3.1564 ഫലിതമായുലകത്തിനെ... (രാജേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

ഫലിതമായുലകത്തിനെ നോക്കിനി-
ന്നലിവെഴുന്നൊരു പുഞ്ചിരി തുകവാൻ
മലമെഴാത്ത മഹാപുരുഷാകൃതേ,
നലമൊടിനടിയന്നു തുണയ്ക്കണേ

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ

3.1565 മറയുടെപൊരുൾതൊട്ടീമന്നിൽ... (ഹരി)

മാലിനി

മറയുടെ പൊരുൾ തൊട്ടീ മന്നിൽ വേണ്ടുന്നതൊട്ടു-
ക്കറിയുമരിയ കേമന്മാരിലൊന്നാമനായി
പെരിയൊരു പുകൾപാരിൽപ്പൊങ്ങിട്ടും പാക്കനാരാം
പറയനെയറിയാത്തോർ പാരിടത്തിൽച്ചുരുങ്ങും

കവി : കണ്ടൂർ നാരായണമനോൻ , കൃതി : പാക്കനാർ

3.1566 പോവട്ടെ ഞാൻ വിടു... (ഉമ)

വസന്തതിലകം

“പോവട്ടെ ഞാൻ വിടു!” “വിടില്ല, കടന്നു കൂടാ!”
“ഛീ, വക്രവൃത്തി തുടരുന്നതു രാമനോടോ?”
ഏവം വഴക്കു മുറുകി, ദ്വിജദേവർ തമ്മിൽ-
ബ്ഭാവം പകർന്നു പിടിയും വലിയും തുടങ്ങി.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ശിഷ്യനും മകനും

3.1567 എന്നിൽ പ്രിയം ലവവും. . . (ഉമേഷ്)²⁴²

വസന്തതിലകം

എന്നിൽ പ്രിയം ലവവുമില്ലിവനാഗ്രഹിപ്പോൾ;-
കന്യാനരകയവ; ഉന്യയിലിഷ്ടനായാൾ;
ഇന്നെന്നെയോർത്തപര ഭൂഖിത - എത്ര കഷ്ടം!
നിന്ദാർഹരാണവ, ഉവൻ, സ്കര, നിന്നിവൾ, ഞാൻ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ / ഭർത്തൃഹരി

3.1568 ഇഹരാജകലത്തിൽ. . . (ഗോപകുമാർ)

വസന്തമാലിക

ഇഹ രാജകലത്തിൽനിന്നു ചോരൻ
ഗൃഹജന്മാർ പതിവായ്ബഭൃജിച്ചിരുന്നൂ
മഹനീയ മഹീശജീവനിനെന്നൻ
മഹനീജജീവിതനാശമാണയ്യകതം

കൃതി : പന്നയുടെ ത്യാഗം

3.1569 മുട്ടുമ്പോളുഴിക്കിതച്ചു. . . (ദിലീപ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മുട്ടുമ്പോളുഴിക്കിതച്ചു ഭഗവൻ! പാഞ്ഞെത്തി നിൻവാതിലിൽ
തട്ടുന്നൂ വിമനസ്സുഴാതെ ബിദ്രതം ചോദിച്ചതേകുന്നു നീ
ഒട്ടുള്ളാറുകിലൊ ഭ്രമത്തിലുഴും വണ്ണം മനത്തട്ടിതാ
പൊട്ടുന്നൂ ഭ്രമമാരിയാൽ, കനിയുകെൻ ഗോവർദ്ധനോദ്ധാരകാ.

കവി : യൂസഫ് അലി കേച്ചേരി

3.1570 ഓണമാണതുമെനിയ്ക്കൂ. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

ഓണമാണതുമെനിയ്ക്കൂ പാമാ-
യേറ്റി ഭാവ,മൊരു “ദാനശാലി” ഞാൻ
ആട്ടിയെന്നുടെയഹന്ത; ഏകി നീ
ചേണെഴുന്ന വരമന്നു വാമന!

കവി : ജ്യോതിർമയി

3.1571 ആരംഗം, സർവമാച്ഛാതിതമഹഹ. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

ആരംഗം സർവമാച്ഛാതിതമഹഹ, ചിരാൽ കാലമാം ജാലവിദ്യ-
ക്കാരൻ തൻ പിഞ്ചികോച്ചാലന, മുലകിൽ വരുത്തില്ലയെന്നെന്തു മാറ്റം?
നെരമ്പോക്കെത്രകണ്ടു ഭവതിയിഹ പദം തോറ്റു? മെന്തൊക്കെ മേലിൽ
സ്വൈരം കാണും, പുരാണപ്രഥിതനദി നിളാ ദേവി, നിത്യം നമസ്സേ!

കവി : വള്ളത്തോൾ

²⁴² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1567 : മുലശ്ലോകം (ഭർത്തൃഹരി) :
യാം കാമയാമി മയി സാ ന വിനഷ്ടകാമാ,
സാപ്യന്യമിച്ചതി, സ ചാന്യവധുപ്രസക്തഃ,
മത്കാരണേന പരിശുഷ്യതി കാദിചിദന്യാ -
ധിക് താം ച തം ച മദനം ച ഇമാം ച മാം ച.

3.1572 നാറ്റം പൊങ്ങി, ത്തിമിരമടിയിൽ. . . (രാജേഷ്)

മന്ദാക്രാന്ത

നാറ്റം പൊങ്ങി, ത്തിമിരമടിയിൽത്തിങ്ങി, വിങ്ങിക്കൊഴുക്കും
ചേറ്റിനുള്ളിൽ വരിക കളിയാടീടുവാനെന്റെ നെഞ്ചിൽ
ഉറ്റും മുറ്റും കരിയിരുളിനെക്കൊയ്തു മിന്നുന്ന വെള്ളി-
ത്തേറ്റത്തുന്വാലുഴുക, ഭഗവൻ, സുകരാകാരനായ് നി.

കവി : രാജേഷ്

3.1573 ഉണ്ണി നിൻ വരവനു കണ്ട. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഉണ്ണി നിൻവരവനു കണ്ട നിമിഷം നെഞ്ചം ചുരന്നു മന-
സ്സെണ്ണി വാമന! പൈതലായ്, ഒരുദിനം കിട്ടിലയിക്കൈകളിൽ
കഞ്ഞായ് പുതനയായൊരരമുലനണഞ്ഞാനന്ദമേകുന്ന നി-
ന്നമ്മിഞ്ഞക്കൊതിയോ നിറഞ്ഞ കരുണാവായ്പ്പോ വിചിത്രം ഹരേ!

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1574 കണ്ണാലല്ലെങ്കിലും. . . (ദിലീപ്)

സ്രദ്ധര

കണ്ണാലല്ലെങ്കിലും നിൻ തിരുവുടലഴകാവോളവും കണ്ടു ഞാനെൻ
കണ്ണാ, കാതാലെയല്ലെങ്കിലുമതിരുചിരം നിൻ സ്വരം ഞാൻ ശ്രവിച്ചു.
മണ്ണായ് തീരുന്നതിരുമ്പര ഞൊടി ജനിതാശ്വാസമായെന്റെ കണ്ണാ,
വിണ്ണാറിൻ ശുദ്ധിതോൽക്കും, തവ തന തഴുകാനൊക്കുമോ ചിൽക്കഴമ്പേ!

കവി : യൂസഫ് അലി കേച്ചേരി , കൃതി : പൈക്കട്ടി

3.1575 മണമാദിയായി. . . (കർത്താ)

മഞ്ജുഭാഷിണി

മണമാദിയായി വിലസുന്ന മണ്ണിലും
തുണചിന്തചെയ്തു തുണമായ് നിറഞ്ഞുടൻ
തുണിയറ്റുനിന്നു തുണവും നിരാശ്രയി-
ച്ചുണയുന്നതായി വിലസുന്ന ദൈവമേ!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ഭക്തവിലാപം

3.1576 ഗതി പുണ്യതീർത്ഥ. . . (ഉമേഷ്)²⁴³

മഞ്ജുഭാഷിണി

ഗതി പുണ്യതീർത്ഥഗമനാർത്ഥമാകയാൽ
മതിമൻ! തടസ്സമണയാതെയൊക്കണം
കൊതിയില്ല ഭോഗമതി, ലിങ്ങു മാഴ്കിടാ
മതി, വാനിനുള്ള വഴി നീയടയ്ക്കുകിൽ.

കവി : കണ്ടർ / കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവംശം തർജ്ജമ (സർഗ്ഗം 11)

²⁴³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1576 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

തദ്ഗതിം ഗതിമതാം വരേണ്ണിതാം
പുണ്യതീർത്ഥഗമനായ രക്ഷ മേ
പീഡയിഷ്യതി ന മാ ഖിലീകൃതാ
സ്വർഗ്ഗപദ്ധതിരഭോഗലോലുഭാ.

3.1577 കുറെ നാളുകൾ വിട്ടു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വിയോഗിനി

കുറെ നാളുകൾ വിട്ടുനിന്നതിൽ
ചെറുതായ് തോന്നിയെന്നിട സങ്കടം;
നിറയെപ്പിഴയിങ്ങു കണ്ടതിൽ-
ക്കുറവായാ വക ചേദമൊക്കെയും.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.1578 നന്ദിയ്ക്കുൻ നന്ദി നാഥാ. . . (ഉമേഷ്)

സുശര

“നന്ദിയ്ക്കുൻ നന്ദി നാഥാ, പഴനിയുടെ സമീപത്തിൽ നാമിത്ര വേഗം
വന്നല്ലോ, ചിത്ര, മുണ്ണിക്കടയ മയിലതാ പാമ്പിനെത്തിന്നു നിൽപ്പ്”;
“വന്ദ്യം വൃന്ദാവനം താനിതു, കനകലതാകത്രയാം രാധയെസ്സാ-
നന്ദം പിഞ്ചാവതംസൻ...” ഗിരിജയുടെ മുഖം നമ്രമായ്, താമ്രമായി!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.1579 വന്ദ്യനായ ഭഗവാൻ. . . (ദിലീപ്)

രഥോദ്ധത

വന്ദ്യനായ ഭഗവാൻ ക്ഷമിക്കണേ
വന്ദ്യഗായകനു ശാന്തിയേകണേ
ഈ വിനീതനിവനിന്നു വന്നു നിൻ
പാദപങ്കജമതിങ്കൽ വിണിടാം.

കവി : ദിലീപ്. രോഗശയ്യയിലായിരുന്ന വെണ്ണണി ഹരിദാസിനെപ്പറ്റി.

3.1580 ഇക്കാമ്യവസ്തുനിര. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ഇക്കാമ്യവസ്തുനിര ചെയ്തതു, മിങ്ങുതോരാ-
നുൾക്കാമ്പുമെന്നുടലുമേകിയതും, സ്വയം ഞാൻ
ധിക്കാരമാർഗ്ഗമണയാതകമേ കടന്നു
ചുക്കാൻ തിരിക്കുവതു, മൊക്കെയൊരേ കരം താൻ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ഈശ്വരൻ

3.1581 ധനാഘ്യരേ, ധർമ്മ. . . (ഹരി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ധനാഘ്യരേ, ധർമ്മവഴിയു നിങ്ങൾ
കാണിയ്ക്കുവെക്കും നറുമുത്തിനെക്കാൾ
കൂലിപ്പണിക്കാരിവർ തൻ വിയർപ്പു-
നീർത്തുള്ളിയാണീശ്വരനേറെയിഷ്ടം

കവി: വള്ളത്തോൾ.

3.1582 കുണ്ടം കുടിയ്ക്കുന്നിതു... (രാജേഷ്)

ഇന്ദ്രവജ്ര

കുണ്ടം കുടിയ്ക്കുന്നിതു വെള്ളമൽപം,
കുണ്ടോട്ഭവൻ സിന്ധുവിനെക്കുടിച്ചു
നന്നായ് ജനിച്ചുള്ള സുതൻ സ്വപ്നത്യാ
തന്നച്ഛനെക്കാൾ കവിയുന്നാവല്ലോ.

കവി : കേ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.1583 നഷ്ടം നിശ്ശേഷമായ് പോർമുലയിൽ... (ഉമേഷ്)

സുധര

നഷ്ടം നിശ്ശേഷമായ് പോർമുലയിൽ മലയജം, ചുണ്ടിലെച്ചോപ്പുശേഷം
മൃഷ്ടം, ലുപ്താഞ്ജനം കണ്ണിന തവ, കൃശമിക്കോൾമയിർക്കൊണ്ടു കോലം,
കഷ്ടം! പൊയ്യാതുവോളേ, സ്വജനന്മയു ധരിക്കാത്ത ദൂതീ, കളിക്കാ-
നിഷ്ടം പോലങ്ങു നീ പോയ് കുളമതിൽ; നഹി തസ്യായമസ്യാന്തികത്തിൽ.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : (പരിഭാഷ, ഭാഷാഭൂഷണത്തിൽ ഉദ്ധൃതം)

3.1584 കള്ളൻ കടന്നിതു... (ഹരി)

വസന്തതിലകം

കള്ളൻ കടന്നിതുവരമ്പുമുറിഞ്ഞുകോളിൽ
വെള്ളം കടന്നു കുറിവീണിതു കപ്പൽ മുങ്ങി
കൊള്ളാം പൊടുന്നനവെയിങ്ങനെയൊക്കെ വന്നി-
ട്ടുള്ളു കിടന്നുഴലുമേ മുതലുള്ളവർക്ക്

കവി : കണ്ടൂർ നാരായണമനോൻ , കൃതി : പാക്കനാർ

3.1585 കരുത്തരെന്നാലും... (ഉമ)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

കരുത്തരെന്നാലുമുഷിരുന്നോടു
കയർത്തതില്ലീശ്വരപാർഷദന്മാർ
സ്വാമിയ്ക്കു ശിഷ്യപ്രതിപത്തിയെത്ര-
യ്യാണെന്നതിങ്ങാരറിയാതെയുള്ളൂ?

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ശിഷ്യനും മകനും

3.1586 സമർത്ഥനായ സീസറും... (രാജേഷ്)

പഞ്ചചാമരം

സമർത്ഥനായ സീസറും പ്രസിദ്ധനായ ഹോമറും
സമത്വമറ്റു സോളമൻ തുടങ്ങിയുള്ള വിജ്ഞാനം
അമർന്നുപോയി കാലചക്ര വിഭ്രമത്തിലെങ്കിലീ
നമുക്കു പിന്നെയെത്ര ശങ്ക? മാറ്റമൊന്നുമില്ലിതിൽ.

കവി : സിസ്റ്റർ മേരി ബനിഞ്ച

3.1587 അജ്ഞാനവേളയിലുമസ്തി... (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

അജ്ഞാനവേളയിലുമസ്തി വിഭാതി രണ്ടു-
മജ്ഞാതമല്ല, സുഖവും, വിലസുന്ന മൂന്നും;
രജ്ജസ്വരൂപമഹിയോടുമിദന്തയാർന്ന
നിൽക്കുന്നതിന്നിഹ നിദർശനമാമിതോർത്താൽ.

കവി : ശ്രീനാരായണഗുരു, കൃതി : അദ്വൈതദീപിക

3.1588 രണ്ടിപ്പൊഴുത്പലദലങ്ങൾ... (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

രണ്ടിപ്പൊഴുത്പലദലങ്ങളടിക്കു കാണു-
ന്നുണ്ടിങ്ങു, മുന്വയലിലേതൊടുപ്പതെന്നായ്
രണ്ടികലും മുകളിൽ നിന്നു പകച്ചു നോക്കും
വണ്ടിൻ കിടയ്ക്കുവൾ തൊടും തിലകം വിളങ്ങി.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1589 രാവകുന്ന കുറുത്ത... (ഉമ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

രാവകുന്ന കുറുത്ത കാടിനെയെരിപ്പാനായ്പ്പടർന്നാളിടും
ദാവാനിച്ചയെന്നപോലെയാ പരപ്പേറ്റും തുടുപ്പുണ്ടസാ
ദേവാധീശ്വരദിക്കിൽ വന്നയരവേ നിദ്രാവിമുക്തങ്ങളായ്,-
ബ്ഭീവാത്പ്പാർന്നതുപോലെ, പക്ഷികളിതാ കൂട്ടുന്നു കോലാഹലം.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : പ്രഭാതകീർത്തനം

3.1590 ദേവകീതനയ ദേവദേവ... (മധുരാജ്)

രഥോദ്ധത

ദേവകീതനയ ദേവദേവ നിൻ
സേവകൊണ്ടു ദിവസങ്ങൾ പോക്കുവാൻ
ആവതും വഴി തരാതിരിക്കുകിൽ
പാവമെൻ കാഥ പരുങ്ങലാകുമേ!

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1591 അജ്ഞാത്യാ തേ മഹത്വം... (രാജേഷ്)²⁴⁴

സ്രദ്ധര

അജ്ഞാത്യാ തേ മഹത്വം യദിഹ നിഗതിതം വിശ്വനാഥ, ക്ഷമേഥാഃ
സ്തോത്രം ചൈതത് സഹസ്രോത്തരമധികതരം ത്വത്പ്രസാദായ ഭൂയാത്

²⁴⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1591 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

ഞാനെന്തോ ചൊല്ലിനേൻ നിൻ മഹിമകളറിയാ, തൊക്കെ നീ താൻ പൊറുത്തി-
ടിസ്തോത്രം നൂറു പത്തുണ്ടധികവു, മിത്ര നിൻ പ്രീതിയാർജ്ജിച്ചിടേണം;
ഏദ്യം ശ്രീവാസുദേവോദയമിതു നിഗമം വാഴ്ന്നിടം സ്തുത്യഭാവം
ലിലാജന്മാദിയും ചേർന്നുപമമരുളായുരാരോഗ്യസൗഖ്യം!

ആയുരാരോഗ്യസൗഖ്യം = 1712210 = നാരായണീയം എഴുതിത്തീർന്ന കലിദിനസംഖ്യ.
ശ്രീവാസുദേവോദയം = 1848742 = നാരായണീയപരിഭാഷ എഴുതിത്തീർന്ന കലിദിനസംഖ്യ.

ദ്വേധം നാരായണീയം ശ്രുതിഷു ച ജനേഷാ സ്തുത്യതാ വർണ്ണനേന
സ്ഥിതം ലീലാവതാരൈരൈദമിഹ കരുതാമായുരാഭോഗ്യസൗഖ്യം!

കവി : മേൽപ്പത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം

3.1592 ദൃഷ്ടതികൾ പ്രശമധനരാം. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

ദൃഷ്ടതികൾ പ്രശമധനരാം താപസന്മാരിലേറ്റം
ധൃഷ്ടം തേജസ്സതിനിദ്രതമായുണ്ടു വർത്തിച്ചിടുന്നു;
കാട്ടും പെട്ടെന്നവരതു പരൻ തന്റെ തേജസ്സിനോടായ്
മുട്ടുന്നേരം, കുളർമകലരും സൂര്യകാന്തം കണക്കേ.

കവി : എ. ആർ, കൃതി : ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.1593 കോപം, വാശി, കൂശു, വസൂയ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കോപം, വാശി, കൂശു, വസൂയ, ദുര, ദുർമ്മന്ത്രം, മരു, നന്മദാ-
ലാപം, ലോഭ, മല, ടൂരുട്ടു, നണ, സിദ്ധാന്തം, മൊശോടത്തരം,
വ്യാപാദം, ചതി, വാദ, മേഷണി, പണക്കു, തുറ്റു - മെനീ വക-
ച്ചാപലുങ്ങളിലൊന്നു പോലുമറിയപ്പെറ്റുന്ന പെണ്ണല്ലിവൾ!

കവി : ശിവൊള്ളി

3.1594 വറുതിയിലധിവസിക്കും. . . (കർത്താ)

മാലിനി

വറുതിയധിവസിക്കും പാഴ്ത്തിൽക്കള്ളിലൊന്നിൽ
പൊറുതിയിവനു കൽപ്പിച്ചാരൊരാളുനി വിടു
കരുണയൊടവിടുത്തെക്കൈകളത്രേ ഭവാനേ
പുരുധനവിഭവശ്രീ നൽകി രക്ഷിപ്പതെന്നം!

കവി : വാരികൊലിൽ കേശവനണ്ണിത്താൻ, കൃതി : സാമ്പ്യദീപം കൊളുത്തി

3.1595 കണ്ടോരുണ്ടോ? കഴുത്തിൽ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

കണ്ടോരുണ്ടോ? കഴുത്തിൽ പരിമളതുളസീദാമ, മാ നീലവണ്ടിൻ-
തണ്ടാറ്റും മെയ്യു, ചെന്താമരദളനയനം, ഗോപവാടം സ്വഗേഹം
തെണ്ടും വൃന്ദാവനത്തിൽ തപനതനയ തൻ കൂലകുണ്ടാത്തരത്തിൽ,
കണ്ടെത്താനായ് സഹായിപ്പവനു മമ നമസ്കാരമാജീവനാന്തം!

കവി : വി.കെ.ജി

3.1596 തളിർത്തൊത്തിനൊപ്പം. . . (രാജേഷ്)

ഭുജംഗപ്രയാതം

തളിർത്തൊത്തിനൊപ്പം മിനു, പ്പമ്പിളിയ്ക്കും
കുളിർക്കും തണുപ്പൊത്തുലാവുന്ന നിൻ മെയ്
വിളങ്ങേണമുള്ളിൽ, മൊഴിച്ചേല്പു നാവിൽ-
ക്കളിടേണ,മെത്തും കൊടുക്കുന്ന തായേ!

കവി : രാജേഷ് ആർ, വർമ്മ/ജ്യോതിർമയി

3.1597 വാച്ചീടും പ്രാണദൂർവേദന... (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

വാച്ചീടും പ്രാണദൂർവേദന ബഹുകഠിനം ചുണ്ടെലി, കണ്ടു കണ്ടൻ-
പുച്ചയ്ക്കുസാഹമുൾക്കൊണ്ടിളകിന വിളയാട്ടങ്ങളിന്നെന്നപോലെ
തീർച്ചയ്ക്കിക്കാര്യമോതാമധികതരമെന്നിയ്ക്കുന്നിമാന്യാദി ദിനം
മുർച്ഛിച്ചയ്യോ! കഴങ്ങുന്നിതുപൊഴുതു നിനക്കുദ്യമം ഹൃദ്യമത്രേ.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ, കൃതി : കവിപുഷ്പമാല

3.1598 തരണശകലമിന്ദോർ... (വിശ്വപ്രഭ)

മാലിനി

തരണശകലമിന്ദോർബ്ബിഭ്രതീ ശുഭ്രകാന്തിഃ
കുചഭരണമിതാംഗീ സന്നിഷ്ണാ സിതാബ്ജേ
നിജകരകമലോദ്യല്ലേഖനീപുസ്തകാ ശ്രീഃ
സകലവിഭവസിദ്ധൈഃ പാതു വാദേവതാനഃ

കൃതി : വാഗ്യാദിനി - (സരസ്വതി) - ധ്യാനശ്ലോകം

3.1599 നെടിയ മല കിഴക്കും... (ഉമേഷ്)

മാലിനി

നെടിയ മല കിഴക്കും, നേരഴൊത്താഴി മേക്കും,
വടിവിലെലുകയായിത്തഞ്ചിടും വഞ്ചിനാടേ!
അടിയനിതറിയിക്കാ, മണ്ണികാഞ്ചിക്കു നീയേ
മുടിനടുവിൽ വിളങ്ങും മുഖ്യമാണിക്യരത്നം.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1600 ആനത്തോലുടയാടയാക്കി... (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആനത്തോലുടയാടയാക്കി, തുണിയില്ലാഞ്ഞില്ല തേ മാനവും;
പാനം ചെയ്തു വിഷം, കുടിപ്പതിനുമില്ലാഞ്ഞില്ല ദീനത്വവും;
സ്ഥാനേ നൽതിരുനക്കരേശ, ശിവനേ! നീ താനിരക്കുന്നു പോൽ
താനുണ്ണാത്തൊരു തേവരങ്ങളെ വരം നൽകുന്നു ജാനേ ന തൽ!

3.1601 സുരനാഥവരൈ: സുഖേന... (കർത്താ)

വസന്തമാലിക

സുരനാഥവരൈ: സുഖേന ജീവൻ
പരമാനന്ദസുനിർവൃതോ നളോഽയം
ഭവനേ വനതാം വനേ ഗൃഹത്വം
സ പുരാ നിശ്ചിന്ദതേ വിചാര്യ തത്ത്വം.

കവി : ഉണ്ണായി വാരിയർ, കൃതി : നളചരിതം

3.1602 ഭവജലധിമഗായം... (വിശ്വപ്രഭ)

മാലിനി

ഭവജലധിമഗായം ദുസ്തരം നിസ്തരേയം
കഥമഹമിതിചേതോ മാ സ്തു ഗാഃ കാതരത്വം
സരസിജദ്ദശി ദേവേ താവകീ ഭക്തിരേകാ
നരകഭീദി നിഷ്ണാ താരയിഷ്യത്യവശ്യം.

3.1603 സൗകര്യപ്പെടുമെങ്കിലേതു പകലും... (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സൗകര്യപ്പെടുമെങ്കിലേതു പകലും രാവ്യം രമിയ്ക്കും, ജനാ-
ലോകത്തിൽ ചുളിയില്ല നെറ്റി, തിരുമുറ്റത്താകിലും സമ്മതം
പൂകും പൂമണിമച്ചിലും വയലിലും വേണെങ്കിലീയക്ഷര-
ശ്ലോകസ്വൈരിണിയായ് രമിയ്ക്കുക ഭവാൻ സന്യാസിയായെങ്കിലും!

കവി : വി.കെ.ജി, കൃതി : ഭദ്രദീപം

3.1604 പീലിക്കഞ്ചണി നാലുമൂന്നുപുരമേ... (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പീലിക്കഞ്ചണി നാലുമൂന്നു പുരമേ ചേർത്തുള്ള പൂഞ്ചായലും
ചാലിച്ചുള്ള മനഃശിലാതിലകവും മന്ദസ്തിതാർദ്രാനനം
ബാലപ്പെഞ്ചണിമാർ നിറഞ്ഞ തൈരുവിൽ സന്ധ്യാഗമേ തേ ഹരേ!
കാലിക്കൂട്ടവുമായ് വരുന്ന വരവ് കണ്ടാവു കാർവർണ്ണരേ!

3.1605 ബാലാർക്കായുതതേജസം, ത്രിഭുവന... (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ബാലാർക്കായുതതേജസം, ത്രിഭുവനപ്രക്ഷോഭകം, സുന്ദരം,
സുഗ്രീവാദിസമസ്തവാനരഗണൈസ്സംസേവ്യപാദാംബുജം,
നാദേനൈവ സമസ്തരാക്ഷസഗണാൻ സന്ത്രാസയന്തം, പ്രഭം,
ശ്രീമദ്രാമപദാംബുജസ്മൃതിരതം, ധ്യായാമി വാതാത്മജം.

3.1606 നേരാണിങ്ങിതു 'പർപ്പ'വംശം... (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നേരാണിങ്ങിതു “പർപ്പ”വംശപരദൈവങ്ങൾക്കു മുൻപേ പരം
ഘോരാധംബരമോടകമ്പടി നടന്നെത്തുന്ന പട്ടാളമാം
ധാരാളദ്യുതിയാർന്നു കാഞ്ചു, വഴിയേ ഖദ്യോതവൃന്ദങ്ങളിൽ
ധാരാവൃഷ്ടിയിതിൽ കെടാത്തൊരേഴുന്നള്ളത്തിൻ വിളക്കെങ്ങുമേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.1607 ധാമാനി വ്യാഘ്രപുര്യം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധര

ധാമാനി വ്യാഘ്രപുര്യം പ്രകടിതനിജഭ്രമാനി നിത്യം പ്രഹൃഷ്യദ്
ഗംഗാസംഗത്വരാണി ക്ഷിതിധരസുതയാ സാധു സംഗത്വരാണി
ഏതാനി സ്തിതഹാലേക്ഷണദഹനശിഖാ ഗാഢലീഡ സ്മരാണി
വ്യാമുഢൈരസ്മരാണി പ്രണതജനതമോഘസ്മരാണി സ്മരാണി.

കവി : മേൽപത്തൂർ

3.1608 എന്തെല്ലാം സ്തുതി. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

എന്തെല്ലാം സ്തുതി! നീ ദയാനിധിയഹോ! സർവ്വാർത്ഥസിദ്ധിപ്രദൻ
കമ്പിട്ടാൽമതി - യപ്പൊഴേക്കു വരമേകീടും കൃപാസാഗരം!
ഉണ്ടർത്ഥത്തിലേനിക്കു ശൈലിയിലലങ്കാരത്തിലാസക്തി; വൈ-
കണ്ഠത്തപ്പ! സദാപി “ഗോപി” തൊടുവിടും ഗോപിയല്ലല്ലി നീ?

കവി : കരിമ്പുഴ രാമചന്ദ്രൻ, കൃതി : *ഉളസിദളങ്ങൾ*

3.1609 ഉണ്മാനില്ലാഞ്ഞൊരുനാളൊരു. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധര

ഉണ്മാനില്ലാഞ്ഞൊരുനാളൊരു പിടിയവിലും കൊണ്ടുചെന്നാൻ കചേലൻ
സമ്മാനിച്ചങ്ങിരുത്തി ത്രിലവനപെരുമാളാദരാൽ ചോറ്റു നൽകി
സമ്മോദം പുണ്ടിരുന്നമ്മുരഹരനവിലും തിന്നുപോരും ദശായാം
ബ്രഹ്മാനന്ദം കചേലന്നവധി ധനവും നൽകിനാൻ നന്ദസുന്ദ!

3.1610 സാമമില്ലൊരു സമത്വമില്ല. . . (കർത്താ)

കസുമമഞ്ജരി

സാമമില്ലൊരു സമത്വമില്ല, സുഖഭാവനയ്ക്കൊരതിരില്ല, തൻ-
കാമനയ്ക്കു കൊലചെയ്തതിന്നൊരു കല്പമില്ല; നരലോകമേ
സീമയറ്റു നരകം; സമഗ്രഗുണപൂർണ്ണനെന്നൊരു മതിപ്പെഴും
നീ മനുഷ്യമൃഗമല്ല, ദുഷ്ടമൃഗസഞ്ചയങ്ങളുടെ സഞ്ചയം!

കവി : എൻ. ഡി. കൃഷ്ണരത്നം, കൃതി : *മാബലി*

3.1611 സ്വച്ഛാം സ്വച്ഛവിലേപ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സ്വച്ഛാം സ്വച്ഛവിലേപമാല്യവസനാം ശീതാംശുഖണ്ഡോജ്ജ്വലാം
വ്യാഖ്യാമക്ഷഗുണം സുധാഢ്യകലശം വിദ്യാം ച ഹസ്താംബുജൈഃ
ബിഭ്രാണാം കമലാസനാം കചനതാം വാദേവതാം സുസ്മിതാം
വന്ദേ വാഗ്വിഭവപ്രദാം ത്രിനയനാം സൗഭാഗ്യസമ്പത്കരീം

കൃതി : *സരസ്വതീ - വാദേവതാ - ധ്യാനം*

3.1612 ബ്രഹ്മാണിയും രമ്യം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ബ്രഹ്മാണിയും രമ്യം വിധിഹരിസമനായ് തന്നെ വാണല്ലസിയും
രമ്യം സൗഭാഗ്യമാർന്നാ രതിയുടയ സതിനിഷ്യയും ഭൃഷ്ടയാക്കും
ചെമ്മേ ജീവിച്ചിരിക്കും ചിരമിഹ പശുപാശങ്ങളെല്ലമറ്റും
ബ്രഹ്മാനന്ദാഭിധാനം രസവുമനുഭവിക്കും ഭവദ് ഭക്തനാര്യേ!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി തർജ്ജമ

3.1613 ചെന്താർമാനനിനി നീ നറുങ്ങു. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ചെന്താർമാനനിനി നീ നറുങ്ങുവെടികിൽ ചൊൽക്കൊണ്ട പത്മാക്ഷനും
സന്താപക്കടലിൽക്കിടന്നെരിപൊരിക്കൊള്ളും കണക്കെന്നിയേ
സന്തോഷം മനതാരിൽ മാം പ്രതി നിനക്കുണ്ടാകിലിന്തുഴിമേ-
ലിദ്രൻ ഞാൻ മുനിവൃന്ദവന്ദിതമഹാലക്ഷ്മി വികൽപം വിനാ.

കവി: പുത്താനം

3.1614 സ്രഷ്ടാ സൃഷ്ടിച്ചിടുന്നു. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

സ്രഷ്ടാ സൃഷ്ടിച്ചിടുന്നു, ഹരിയതു പരിപാലിച്ചിട്ടു, നിന്ദുചൂഡൻ
നഷ്ടം ചെയ്യുന്നു തന്നോടവിലഥമ മറയ്ക്കുന്നു ലോകം മഹേശൻ
സൃഷ്ടിപ്പാനായ് സദാ പൂർവകനപതി ശിവൻ സ്വീകരിക്കുന്നതും നിൻ-
കഷ്ടതീതം ഭ്രമിക്കും ഭൂകടീഘടനതൻ സംജന്തയാമാജ്ഞയാലേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി തർജ്ജമ

3.1615 സമസ്തം ത്രമേവാഹം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ഭൂജംഗപ്രയാതം

സമസ്തം ത്രമേവാഹമസ്മിൻ സമസ്തോ
യദേകസ്ഥിതോഹം ത്രമേവാസി ശംഭോ
കഥം യുഷ്ഠദസ്യദ് പ്രയോഗം കഥം വാ
രിപൂർമിത്രമന്യോ മഹേശം ഭ്രമോയം

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : ശിവഭൂജംഗം

3.1616 കഴുത്തിൽ കളങ്കം. . . (ഉമേഷ്)²⁴⁵

ഭൂജംഗപ്രയാതം

കഴുത്തിൽ കളങ്കം, ഭൂജംഗങ്ങൾ മെയ്യിൽ,
കനൽച്ചാർത്തു നെറ്റിക്കു, കയ്യിൽ കപാലം,
ശിരസ്സിൽ ശശാങ്കൻ, മടിത്തട്ടിൽ നല്ലാർ,
ഇതില്ലാത്ത ദൈവത്തെ ഞാനോർക്കുകിലൂ.

കവി : സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി, കൃതി : ശിവഭൂജംഗം തർജ്ജമ

3.1617 ശീഘ്രാഞ്ജന സ്തലന. . . (വിശ്വപ്രഭ)

വസന്തതിലകം

ശീഘ്രാഞ്ജനസ്തലനതുംഗരവോർദ്ധ്യകണ്ഠഃ

²⁴⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1616 : മൂലശ്ലോകം (ശങ്കരാചാര്യർ) :

അകണ്ഠേ കളങ്കാദനംഗേ ഭൂജംഗാ-
ദപാണൗ കപാലാദഹാലേ ന ലാക്ഷ്മാത്
അമൗലൗ ശശാങ്കാദവാമേ കളത്രാ-
ദഹം ദേവമന്യം ന മന്യേ ന മന്യേ

സമുലേന്ദ്രദ്രഗണഹാസിതദേവസംഘഃ
 ശുഭപുശ്രുതിശ്ച പുഥുവർത്തുജ്ഞംഗതൃണോ
 വിഗ്നം മമാപഹര സിദ്ധിവിനായക, ത്വം

3.1618 ശ്രീപൂർണ്ണ വേദനിലയേശ്വര. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ശ്രീപൂർണ്ണ വേദനിലയേശ്വര, കാളമേഘ-
 ശ്രീ പൂർണ്ണ കോമള കളേബര താമരാക്ഷ!
 ശ്രീ പൂർണ്ണമാം തിരുമിഴിക്കട ചായ്ച്ചഭീഷ്യ-
 ശ്രീ പൂർണ്ണമാകവതിനെങ്ങിലുന്നിയാലും!

കവി : എൻ.ഡി. കൃഷ്ണനമ്പ്ലി, കൃതി : *ഒരു മുക്തകം*

3.1619 ശശ്വൻനശ്വരമേവ വിശ്വമഖിലം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ശശ്വൻനശ്വരമേവ വിശ്വമഖിലം നിശ്ചിത്യ വാചാ ഗുരോഃ
 നിത്യം ബ്രഹ്മനിരന്തരം വിമൃശതാ നിർവ്യാജശാന്താത്മാ
 ഭൂതം ഭാവി ച ദൃഷ്ടതം പ്രദഹതാ സംവിന്ദയേ പാവകേ
 പ്രാരണ്യായ സമർപ്പിതം സ്വവപുരിത്യേഷാ മനീഷാ മമ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : *മനീഷാ പഞ്ചകം (3)*

3.1620 ഭാനം ഭാനം പ്രപഞ്ചപ്രകൃതി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ഭാനം ഭാനം പ്രപഞ്ചപ്രകൃതി സകലവും ഭാനമദ്ഭാനവികൽ
 കാനൽ“കേണീ”പ്രവാഹം കളവുകളവുതാനെന്നു താനൊന്നറിഞ്ഞാൽ
 സ്ഥാനം മറ്റില്ല താനില്ലവിടെയൊരു തടസ്സങ്ങളില്ലെന്നമല്ലാ-
 താനന്ദാകാരമായ് നിന്നരുളമതിശയം തന്നെയൊന്നെന്റെ ദൈവം.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : *നിജാനന്ദവിലാസം*

3.1621 സോഽയം വിശ്വവിസർഗ്ഗ. . . (വിശ്വപ്രഭ)²⁴⁶

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സോഽയം വിശ്വവിസർഗ്ഗദത്തഹൃദയഃ സമ്പശ്യമാനഃ സ്വയം
 ബോധം ഖലഗവപ്യ വിശ്വവിഷയം ചിന്താകലസ്സസമിവാൻ
 താവത് ത്വം ജഗതാം പതേ, “തപതപേ”ത്യേവം ഹി വൈഹായസീം
 വാണീമേനമശിശ്രുവഃ ശ്രുതിസുഖാം കർവ്വംസ്തപപ്രേരണാം.

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : *നാരായണീയം (7:2)*

3.1622 തുഷ്ട്യാ തുവപ്രസൂനം. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

തുഷ്ട്യാ തുവപ്രസൂനം തുഹിനകരകലാതുഗമൗലിക്കു ചാർത്താൻ

²⁴⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1621 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

പാരിൻ സൃഷ്ടി കൊച്ചികൊണ്ടു തന്നിയേ ചിന്തിച്ചിടും നാനുഖൻ
 നേരേ സൃഷ്ടിരഹസ്യമൊന്നമറിയാതപ്പോഴുനീടിനാൻ;
 പ്രേരിപ്പിച്ചു തപസ്സിനായജനെ നി, കേൾപ്പിച്ചു വാനത്തു തേൻ
 ചോരം വാക്കു - “തപസ്സു ചെയ്യുക വിധേ, നി”യെന്നു ലോകേശ്വരാ!

പുഷ്പാ പൂമാലയാക്കും ചിലർ, ചിലർ നറുനെയ് തന്നിൽ മുപ്പിച്ചു കൂട്ടും
ഒട്ടും നിസ്സാരമല്ലി മലർ കവിശിശുവാം മാങ്കഴിക്കൊക്കുമോ ഹാ!
കഷ്ടം ചേരുന്നതോതാം വനമതിൽ വളരും കൂവതൻ പൂവതത്രേ.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ, കൃതി : കവിപുഷ്പമാല

3.1623 ഒന്നുപോലഖിലാണു. . . (വിശ്വപ്രഭ)

മല്ലിക

ഒന്നുപോലഖിലാണുകോടിയകത്തടച്ചതിനുള്ളിലും
തന്നകത്തിലുമെങ്ങുമൊക്കെ നിറഞ്ഞു തിങ്ങി വിളങ്ങിട്ടും
നിന്നുരുൾക്കൊരിടം കൊടുപ്പതിനൊന്നുമില്ലിതെപ്പൊഴോ
നിന്നിൽനിന്നുമുരുൾകൊണ്ടു ജാതമിതൊക്കെയും, ഗുഹ പാഹിമാം!

കവി : ശ്രീനാരായണഗുരു, കൃതി : ഷബ്ദമന്ദോരം

3.1624 നന്വയാരം തോല,നീവി. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

നന്വയാരം തോല,നീവി, വിജയനൊടു ബന്ധിർ, വീക്കെയെൻ മുൻപരാകും
വമ്പന്മാരേതിൽ നിന്നും വികടയുടെ പൊൻപാനപാത്രം നിറച്ചോ
വെണ്ണപുമാതേ, തുളുവും കരുണയുടെയതേ സാഗരത്തിൻ കണം തെ-
ല്ലെൻ പേനത്തുമ്പിലും നീ ചൊരിയണ, മതിനാ, യംബികേ, കമ്പിടുന്നേൻ!

കവി : രാജേഷ് ആർ, വർമ്മ

3.1625 വാനത്തെഗ്ഗംഗയെത്തൻ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

വാനത്തെഗ്ഗംഗയെത്തൻ നെറുകയിലണിയുന്നോനു കാമപ്പനിപ്പി-
ച്ചുനും കൂടാതണയ്ക്കും പണിയുടയ പനിപ്പർവ്വതപ്പെട്ടലാളേ!
ന്യനം സംസാരഘോരപ്പനിയെഴുമിവരെ സ്വാന്തരന്മാരസത്തിൽ
സ്നാനം ചെയ്യിച്ചു സൗഖ്യസ്ഥിതിയുള്ളിവിടും നിന്റെ വൈദ്യം വിചിത്രം!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവീസ്തവം

3.1626 നീലാംഭോജാക്ഷി പുൽകുന്നതിൻ. . . (ഉമ)

സ്രദ്ധര

നീലാംഭോജാക്ഷി പുൽകുന്നതിനിവനിടയാക്കീടിനാനെന്ന തോഷ-
ത്താലാച്ചോരനും കോടീശ്വരനവനചിത ദ്രവ്യസമ്മാനമേകി;
കൈലാസോദ്ധാരണത്തിൽ പ്രണയകപിതയാം ഗൗരി പേടിച്ച് പുൽകും
കാലാരിസ്വാമി രാത്രിഞ്ചരവരന പുരാ ചന്ദ്രഹാസം കണക്കേ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : കള്ളന സമ്മാനം

3.1627 കാടാണെന്നന്തരംഗം. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

കാടാണെന്നന്തരംഗം; കുറ, ദൂര മുതലാം ദൃഷ്ടജന്തുക്കളന്തം-
കൂടാതിങ്ങുണ്ടു കൂടും കുതുകമൊടു കളിർത്താർത്തു കൂത്താടിടുന്തു;
വാടാതിങ്ങോടു വന്നാൽ പകലിരവിവിടെപ്പള്ളിനായാടുമായി-
ള്ളാമങ്ങേയ്ക്കു, കൂടാദിമശബരശരീരാർദ്ധമാം കുന്നിൽമാതേ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവീസ്തവം

3.1628 വിശ്വസൃഷ്ടിവിധായിനം. . . (മധുരാജ്)

മല്ലിക

വിശ്വസൃഷ്ടിവിധായിനം പുനരവെ പാലനതത്പരം
സംഹരണമപി പ്രപഞ്ചമശേഷലോകവിധായിനം
ക്രിഡയന്തമഹർന്നിശം ഗണനാമയ്യഥസമാവൃതം
ചന്ദ്രശേഖരമാശ്രയേ മമ കിം കരിഷ്യതി വൈ യമഃ?

കവി : മാർക്കണ്ഡേയ മഹർഷി, കൃതി : ചന്ദ്രശേഖരാഷ്ടകം

3.1629 കാഞ്ചീലാ കുറി. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

“കാഞ്ചീലാ കുറി, യീറനാണു മുടി; നീ നിരാടിയോ ചോലയിൽ?
ചെമ്മണ്ണിൻ നിറമാണു മഞ്ഞവസനം, പോരാടിയോ? വീണാവോ?”
ഇമ്മട്ടാദ്യവിചാരണയ്ക്കു തുനിയും നേരം പ്രതീക്ഷിച്ച് നി-
ന്നമ്മയ്ക്കേകിയ വിശ്വവശ്യപശുപന്യേരം തരട്ടേ ശുഭം!

കവി : വി.കെ.ജി

3.1630 ഇല്ലാ വൈദ്യുതി. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഇല്ലാ വൈദ്യുതി, യില്ല വെള്ള, മതുപോൽ കൈക്കൂലിയില്ലാതെ ക-
ണ്ടില്ലാപ്പിസുക, ഉില്ല നല്ല വഴി, കല്ലില്ലാതെയില്ലന്നവു
എല്ലാമേകിലോർക്കുകില്ലിടയന്തപ്പാദമെന്നോർത്തു താ-
നല്ലേ നിന്നുടെ സ്വന്ത നാട്ടിലിവനെപ്പാർപ്പിച്ചു, സർവേശ്വരാ?

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ

3.1631 എന്നാലോ, വാസനക്കാർ. . . (കർത്താ)

സ്രഗ്ദ്ധര

എന്നാലോ, വാസനക്കാർ കവികളിലൊരുവൻ പോലു, മീപ്രാസസമ്പ-
ത്തിനാളോളം വെടിഞ്ഞി, ല്ലതു കരുതികി, ലിപ്പോരിലാർക്കാണു മെച്ചം
എന്നാലോചിച്ചിടാതങ്ങുപജയ, ജയകാര്യങ്ങൾ ഖണ്ഡിച്ചുരച്ചാൽ
നന്നാമോ? മാനുരാകം സഹൃദയരതിനെസ്സമ്മതിക്കുന്നതാണോ?

കവി : ഒടുവിൽ കണ്ണികൃഷ്ണ മേനോൻ, കൃതി : (ദിതിയാക്ഷരപ്രാസവാദം)

3.1632 ഏണക്കണ്ണികൾ തൻ കനത്ത. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഏണക്കണ്ണികൾ തൻ കനത്ത പൂവക്കുത്തൊട്ടുഴിച്ചും, മണി-
ത്തുണമ്പും തുട നെക്കിയും, തുരുതുരസ്സീൽക്കാരുമുണ്ടാക്കിയും,
ശോണച്ചുണ്ടു മുറിപ്പെടുത്തിയു, മിളം കാർകൂന്തൽ ചിന്നിച്ചു, മ-
ക്ഷീണം ചുറ്റിയടിച്ചിടുന്നു കളിർകാറ്റുമോ! വിടൻ പോലവേ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ജതുവിലാസം

3.1633 ശ്ലോകത്തിൽ ഭ്രമമറ്റു. . . (ഹരി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ശ്ലോകത്തിൽ ഭ്രമമറ്റു ജീവിതരണക്ലേശം മറക്കാൻ വെറും ശ്ലോകം വല്ലതുമൊക്കെ വല്ലപൊഴുതും കത്തിക്കുറിച്ചങ്ങിനെ ശ്ലോകത്തിൽക്കഴിയാൻ കൊതിച്ചിട്ടുമെനിക്കെന്തുണ്ടു, നല്ലക്ഷര-ശ്ലോകന്യായപഹിതമേറി ഞെളിയാനത്രയ്യ മിത്രങ്ങളേ?

കവി : പ്രോജി , കൃതി : നാൽക്കാലികൾ

3.1634 ശോണാകാരം നറും തൃച്ചൊടി. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

ശോണാകാരം നറും തൃച്ചൊടി; ക്ഷയഗുളം തുംഗദ്രാഗ്ദ്ധകം; പു-ബാണാരിക്കെപ്പൊഴും നർമ്മദ ഭജലത; നിൻ വേണിയോ കൃഷ്ണ തന്നേ; ചേണാർന്നോരദ്രിജാതേ! പ്രഥിതനദനദിരൂപമായുള്ള നിങ്കൽ-ത്താണാരാപൂർണ്ണഭക്ത്യോ മുഴുക, മവനപങ്കാനവിധൻ വിദധൻ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവീസ്തവം

3.1635 ചേടി, നീയിവിടെ. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

ചേടി, നീയിവിടെ വന്നിരിയ്ക്കുമോ പാടിടാം പുതിയ കാവ്യമൊന്നു ഞാൻ ഏറ്റുപാടുക, പുലമ്പിടുനിതാ കാവ്യസുന്ദരി മനം മയക്കവേ

കവി : ജ്യോതിർമയി

3.1636 എന്നാലെന്നു നമുക്കു. . . (ഗോപകുമാർ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

എന്നാലെന്നു നമുക്കു, വന്നതു വരട്ടേ, നീ തുടങ്ങിട്ടുകെ-ന്നെന്നെക്കുത്തിയിളക്കിടുന്നു കവിതക്കമ്പം കണക്കെന്നിയേ; തന്നത്താനറിയാതെപോകുമതിമോഹം വന്നുകൂടിടുകിൽ-പ്പിന്നത്തെക്കഥ മോശ,മാ മടയനുണ്ടാമോ വിവേകോദയം?

കവി : ശിവൊള്ളി, കൃതി : ഒരു കഥ

3.1637 ത്രാസം നൽകിയുണർന്ന. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ത്രാസം നൽകിയുണർന്ന കാളിയഫണീന്ദ്രൻ തൻ ഫണത്തിങ്കലും, രാസക്രീഡയിൽ വല്ലവീനടുവിലായ് വൃന്ദാവനത്തിങ്കലും, ഹാ, സർവ്വോത്തമയാകുമാ മുരളി തൻ പാട്ടേറ്റുപാടി യൂതോ-ല്ലാസം, നർത്തനമാടി തത്ക്കവിതയാൾ ഗോവിന്ദനൊന്നിച്ചുതാൻ.

കവി : വള്ളത്തോൾ

3.1638 ഹാ, വന്ദിക്കുക നാം മഹേശനെ... (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഹാ, വന്ദിക്കുക നാം മഹേശനെ മനോജ്ഞാകാരമാം മൃഗം മ-
ഞ്ഞീവണ്ണം വിരചിച്ച ദൃഷ്ടികൾ മറച്ചിടുന്നവല്ലോ ശിവൻ
ഭൂവിൽ തൽകൃപയായ മൃഗപടമാണല്ലോ പരം ലോലമാ-
യേവം നമ്മുടെ ഭാവിമേലവിരതം മൂടിക്കിടക്കുന്നത്

കവി : കമാരനാശൻ, കൃതി : നമ്മുടെ മൃഗപടം

3.1639 ഭവഭയഹരി... (ബാലേന്ദ്ര)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഭവഭയഹരി, ഭക്തരാത്തരാഗം
ഭവദപദാനഗതങ്ങൾ പാടിടുമ്പോൾ
ഇവനിനിയതുകേട്ടു മോദബാഷ്പ-
സ്രവമൊടു കോശ്മയിർ പുണ്ടു നിൽപതെന്നോ?

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ബധിരവിലാപം

3.1640 ഇനിയൊരു പരിഹാസമുണ്ടു... (ഉമേഷ്)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഇനിയൊരു പരിഹാസമുണ്ടു, ചൊല്ലാം:
ഒരുവിധമൊക്കെ വിവാഹവും കഴിഞ്ഞാൽ
ഉടനൊരു മുതുകാള മേൽക്കരേറ്റം
ഭവതിയെ നോക്കി മഹാജനം ചിരിക്കും.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം തർജ്ജമ

3.1641 ഉരഗവരനനന്തനം... (ബാലേന്ദ്ര)

പുഷ്പിതാഗ്ര

ഉരഗവരനനന്തനം ജനിക്കും
മുരരിപുതന്നുടെ പൂർവ്വജന്മമോടേ
അവരുടെ പരിവാരപൗരുഷാർത്ഥം
യദുകലധാമനി നിങ്ങളും ജനിപ്പിൻ.

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം

3.1642 അവയവനിര കോച്ചിടും... (ഉമേഷ്)

പുഷ്പിതാഗ്ര

അവയവനിര കോച്ചിടും തണുപ്പും
ഭൂവനതലത്തെ മറച്ചിടും തമസ്സും
അവരകതളിരിൽ ഗണിച്ചിടാതാ
നവസ്തവരൻ മരവും തൊഴുത്തിലെത്തി.

കവി : കട്ടക്കയം, കൃതി : ശ്രീയേശുവിജയം

3.1643 അവിടവിടെ മിഴിച്ചു. . . (ബാലേന്ദ്ര)

പുഷ്പിതാഗ്ര

അവിടവിടെ മിഴിച്ചുനോക്കിനിന്നു
വിവിധവിചേഷ്ടിതർ പൗരരപ്പമാനെ;
സവിനയർ ചിലർ വായ്മറച്ചുകയ്യാൽ-
സ്സവിധഗരോടുരിയാടൽ മെല്ലെയെന്നാർ.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ശിഷ്യനും മകനും

3.1644 സമത്വദർശി തു. . . (ജ്യോതി)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

സമത്വദർശി തു ദിവാകരോഽപി
തഥാ ന ഭാതീതി വദന്ത്യലുകാഃ
സമാനപാഠോഽപി തഥാ ഗുരൂണാം
വിഭേദതാ മീലിതലോചനാനാം

കവി: ജ്യോതി

3.1645 സാനന്ദേന്ദ്രാദിവൃന്ദാരക. . . (ഉമേഷ്)²⁴⁷

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സാനന്ദേന്ദ്രാദിവൃന്ദാരകഗണമകടന്മേന്ദ്രനീലോപലത്താ-
ലാനമ്രാപീഡരാകെ, ക്ഷവലയകലികാവീഥി മേളിച്ചു മിന്നി,
തേനേറ്റം വാർന്നു നിരം പെരുകിയൊഴുകിടും ഗംഗ പോലുല്ലസിക്കും
ശ്രീനാഥൻ തൻ പദാബ്ജം കലുഷമകലുവാൻ സാദരം കൂപ്പിടുനേൻ!

കവി: ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി: ദേവഗീത (ഗീതഗോവിന്ദം തർജ്ജമ)

3.1646 തെക്കുനെയ്യെഴുതിയ മന്ദവായുവിനെഴും. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

തെക്കുനെയ്യെഴുതിയ മന്ദവായുവിനെഴും, സമ്മോഹനസ്സർശമാർ-
ന്നുൾക്കാമ്പിങ്കൽ വരുന്നിതോർമ്മകൾ പുടം ഭേദിച്ചെഴും പോലവേ
ദിക്കെങ്ങും ചെറുതോടു, മാർ, മല പൊങ്ങും പൊയ്യയ്ക്കും തിങ്ങിടു-
ന്നുൾക്കമ്പം കലരുന്ന വട്ടമിടുമീ വണ്ടാർന്ന തണ്ടാരുകൾ.

കവി : കമാരനാശാൻ

3.1647 ദ്യോതിയുന്ന ജടാഭരം. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ദ്യോതിയുന്ന ജടാഭരം, പുളകിതം ഗംഗാതരംഗാഞ്ചിതം,
പാതിത്തിങ്ക, ഞെരിഞ്ഞിടുന്ന നയനം, സർപ്പങ്ങൾ, ത്രാക്ഷവും,
ശ്രീ തിങ്ങുന്ന കരങ്ങളിൽ പരശുവും മാന്ദം ധരിയ്ക്കും ജഗ-
ജേജ്യോതിസ്സാം ഭഗവാനെ, യെന്നുടെ വടക്കും നാഥനെ, കൈതൊഴാം!

കവി : നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള

²⁴⁷ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1645 : മൂലശ്ലോകം (ജയദേവൻ) :

സാന്ദ്രാനന്ദപുരന്ദരാദിദിവിഷദ്വൃന്ദൈരമന്ദാരാ-
ദാനമൈർമകന്മേന്ദ്രനീലമണിഭിഃ സന്ദർശിതേന്ദീവരം
സ്വച്ഛന്ദം മകരന്ദസുന്ദരഗളന്ദനാകിനിമേദുരം
ശ്രീഗോവിന്ദപദാരവിന്ദമശുഭാസ്കന്ധായ വന്ദാമഹേ.

3.1648 ശിക്ഷിക്ക, നേർവഴി. . . (കർത്താ)²⁴⁸

വസന്തതിലകം

ശിക്ഷിക്ക, നേർവഴി പിഴച്ചിടവേ, മുറയ്ക്ക
രക്ഷിക്ക, ശബ്ദകളടക്കക എന്നമട്ടിൽ
ബന്ധുപ്രവൃത്തികൾ നടത്തുകയങ്ങു നീതാൻ;
ബന്ധുക്കളോ വിഭവമങ്ങു ഭൂജിച്ചുകൊൾവു.

കവി : എ. ആർ, കൃതി: ശാകന്തളം തർജ്ജമ

3.1649 ബീജസ്യാന്തരിവാങ്കരോ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ബീജസ്യാന്തരിവാങ്കരോ ജഗദിദം പ്രാങ്നിർവികൽപം പുനർ-
മായാകൽപിത ദേശകാലകലനാവൈചിത്ര്യചിത്രീകൃതം
മായാവീവ വിജ്ഞേയത്വപി മഹായോഗീവ യഃ സ്വേച്ഛയാ-
തസ്മൈ ശ്രീ ഗുരുമൂർത്തയേ നമ ഇദം ശ്രീ ദക്ഷിണാമൂർത്തയേ

3.1650 മനോജവം. . . (രാജേഷ്)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

മനോജവം മാരുതതുല്യവേശം
ജിതേന്ദ്രിയം ബുദ്ധിമതാം വരിഷ്ഠം
വാതാത്മജം വാനരയൂഥമുഖ്യം
ശ്രീരാമദൂതം ശിരസാ നമാമി

3.1651 വൃന്ദാവനേ വ്രജവധു. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതിലകം

വൃന്ദാവനേ വ്രജവധുജനപുണ്യപൂരം,
നന്ദാത്മജം, നതജനാഖിലദുഃഖഹാരം,
ഇന്ദീവരേഷണ, മനന്തശയാന, മീശം,
വന്ദേ മുകുന്ദ, വിജയോജ്വലസാരഥേ, ത്യാം.

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.1652 ഇന്ദീവരശ്യാമള. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര

ഇന്ദീവരശ്യാമളകോമളാംഗം
ഇന്ദ്രാദിദേവർച്ചിതപാദപദ്മം
സന്താനകൽപ്പദ്രുമമാശ്രിതാനാം
ബാലം മുകുന്ദം മനസാ സ്തരാമി

കൃതി : ബാലമുകുന്ദാഷ്ടകം

3.1653 സൃഷ്ടിച്ച മർത്യദേഹം . . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

സൃഷ്ടിച്ച മർത്യദേഹം വിധി, വിധുമുഖിമാർക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത വേഷം കെട്ടിച്ചു, വിത്തസമ്പാദനത്തിൽ വഴി മുട്ടിച്ചു, മട്ടിച്ചു ചിത്തം, പൊട്ടിച്ചു ഗേഹബന്ധം മമ ഭവജലധിക്കക്കരക്കുള്ള പോതം വെട്ടിച്ചു ഞാൻ ജയിച്ചു, ജനനി, തവ കടക്കൺ കഴക്കോൽ കിടച്ചാൽ

3.1654 പൂവിലെയ്തു പുരാ . . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പൂവിലെയ്തു പുരാ പുരാരിഹൃദയം പോലും ചലിപ്പിച്ചു നിൻ പുത്രൻ മന്ഥനോമനപ്രിയയുമൊത്തെന്നുള്ളിലുണ്ടിപ്പൊഴും മുഖൻ ഞാൻ പലവാറകത്തു വരുവാൻ കെഞ്ചുമൊഴെല്ലാമസ-ന്ദിഷം നീയൊഴിയുന്നതിന്റെ പൊരുൾ ഞാനോർക്കുന്നതു, ഞെങ്കിലും

കവി : വി.കെ.ജി

3.1655 മുട്ടാതേർപ്പെട്ടു മുവ്വാണ്ടിടയിൽ . . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

മുട്ടാതേർപ്പെട്ടു മുവ്വാണ്ടിടയിൽ മറുകരയ്ക്കുത്തിയാദ്ധീര, നാഴി-ക്കെട്ടാളും കേരളത്തിന്നിനിയൊരുക്കടലും കൂടി നേടിക്കൊടുത്തു. കെട്ടാതുണ്ടാപ്പരപ്പിൽ, ദ്രുപദതനയ തൻ വേണി കോപം നരക്കും മുട്ടാം ഭീമാട്ടഹാസം, ഭവഹരഗേവത് പാഞ്ചജന്യ പ്രണാദം.

3.1656 കാറകന്നു തെളിഞ്ഞൊരംബരം . . . (കർത്താ)

മല്ലിക

കാറകന്നു തെളിഞ്ഞൊരംബരവിധിയിൽക്കളിർതെന്നൽപോൽ ചേറകന്നു വിളങ്ങിടും നെടുചോലയിൽത്തെളിനീരുപോൽ മാറിയിമ്മലരൊക്കെയെന്തതാരിലാരിലുമൊന്നുപോൽ ഉററിയൻപു പരക്കമാറു തുണയ്ക്കു നീ കരുണാനിധേ.

കവി : കമാരനാശാൻ

3.1657 മരങ്ങൾ താഴുന്നു . . . (രാജേഷ്)²⁴⁹

വംശസ്ഥം

മരങ്ങൾ താഴുന്നു ഫലാഗമത്തിനാൽ പരം നമിയ്ക്കുന്നു ഘനം നവാംബുവാൽ

²⁴⁸ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.1648 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) : നിയമയസി വിമാർഗ്ഗപ്രസ്ഥിതാനാത്തദണ്ഡഃ പ്രശമയസി വിവാദം, കല്പസേ രക്ഷണായ, അതരന്ധ്ര വിഭവേഷു ജ്ഞാതായഃ സതു നാമ; ത്വയി തു പരിസമാപ്തം ബന്ധുകൃത്യം പ്രജാനാം.

²⁴⁹ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.1657 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ / ഭർത്തൃഹരി): ഭവന്തി നഗ്രാസ്തൂരവഃ ഫലാഗമമൈർ-നവാംബുജിർദൂരവിലംബിനോ ഘനാഃ അനുദ്ധതാഃ സത്പുരുഷാഃ സമൃദ്ധിഭിഃ സ്വഭാവ ഏവൈഷ പരോപകാരിണാം.

സമൃദ്ധിയാൽ സജ്ജനമൂർമാർന്നിടാ
പരോപകാരിയ്ക്കിതു താൻ സ്വഭാവമാം

കവി : ആറ്റർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരോടി, കൃതി : കേരളശാകനളം

3.1658 സ്ഥിതാഃ ക്ഷണം പക്ഷ്യന്ത്യം . . (ഉമേഷ്)²⁵⁰

വംശസ്ഥം

സ്ഥിതാഃ ക്ഷണം പക്ഷ്യന്ത്യം, താഡിതായരാഃ,
പയോധരോത്സേധനിപാതച്ചർണ്ണിതാഃ,
വലിഷ്യ തസ്യാഃ സ്തലിതാഃ, പ്രപേദിരേ
ചിരേണ നാഭിം പ്രഥമോദബിന്ദവഃ.

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം

3.1659 വാനത്തിൽ തടവില്ല . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വാനത്തിൽ തടവില്ല, ധർമ്മമമിങ്ങോടിച്ച ദാരാഭനായ്
നൂനം ഭാസ്കരനൈതുമന്യതമസം നിൽക്കില്ലയേ കാലവും
ഊനംവിട്ട ഭയങ്ങൾ തന്റെ നിഴലും പോം ഹന്ത! മിന്നാമിനു-
ങ്ങാനന്ദാലയമാം മഹസ്സിൽ മറയും നക്ഷത്രജാലത്തൊട്ടാം.

കവി : കമാരനാശൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.1660 ഉടലിൽ പൊടി ചിതറും . . (ഉമേഷ്)

ശങ്കരചരിതം

ഉടലിൽ പൊടി ചിതറും പടി സിതസ്സുവുമതുപോൽ
ജട കുംഭവു, മഹി പച്ചുവു - മിമൊത്തൊരു ഗിരിശൻ
പിടി തൻ വടിവൊട്ടു നിന്നിടുമജാംഗനയുടെ മെ-
യ്യാട്ടു കൂടവെയുളവായൊരു ഗണനായക, ശരണം.

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.1661 പരദൃഷണപടുതയ്ക്കാരു . . (ജ്യോതി)

ശങ്കരചരിതം

പരദൃഷണപടുതയ്ക്കാരു കുറവില്ലതു ഗഹനം
മനമേഷണിവിഷമേറ്റൊരു നിലയായതികാനം
കരുണാകര! വിഷമേക്ഷണ! തുണയാകണമുടനേ
വിരുതേറ്റുക വിഷമുണ്മതി, നധികം ഹരി! ഹരനോ?

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1662 കരുണാലവമിയലാത്തൊരു . . (ഉമേഷ്)

ശങ്കരചരിതം

കരുണാലവമിയലാത്തൊരു മനവും, പരമനുജർ-

²⁵⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1658 : പരിഭാഷ (എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ) :

ക്ഷണമിമകളിൽ നിന്നു, തല്ലി ചുണ്ടിൽ,
കളർമുല മേലേ വീണ്ടുൻ തകർന്നു,
വലികളിലിടറി, ചിരേണ നാഭി-
ച്ചുഴിയിലിറങ്ങി നവീനവർഷബിന്ദു.

ക്കൊരു നന്മയുമരുളാത്തൊരു കരവും സ്വയമുടയോൻ
'ഹര ശങ്കര, ശിവ ശങ്കര, ദൂരിതം കള' യിതു പോൽ
കരയുമൊഴുതവനിൽ കൃപ ചൊരിയാ മമ ഭഗവാൻ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.1663 ഹിതമിങ്ങനെ കവനത്തിനു. . . (കർത്താ)

ശങ്കരചരിതം

ഹിതമിങ്ങനെ കവനത്തിനു തുനിയാനിഹ ഹൃദയേ
അതമാത്രവുമറിയാത്തതു ദൂരിതം മമ, ശിവനേ!
പരമാർത്ഥമിതറിയുന്നവനിവനെങ്കിലുമിനിയും
പരിചോടൊരു കവിതയ്ക്കൊരു മുള പൊട്ടണമുടനേ!

കവി : ശ്രീധരൻ കർത്താ

3.1664 പരിശ്രമം ചെയ്യുകിൽ. . . (ഹരി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

പരിശ്രമം ചെയ്യുകിലെന്തിനേയും
വശത്തിലാക്കാൻ കഴിവുള്ളവണ്ണം
ദീർഘങ്ങളാം കൈകളെനൽകിയത്രേ
മനുഷ്യനെപ്പാരിലയച്ചതിശൻ

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള

3.1665 ദൂതീ, നിൻ നയനോത്പലദ്വയമിതാ. . . (ഉമേഷ്)²⁵¹

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ദൂതീ, നിൻ നയനോത്പലദ്വയമിതാ കൂമ്പുന്നു, നിൻ നെറ്റിയിൽ
സ്വേദം മുത്തു കണക്കെ വന്നു നിറയു, നേറ്റം കിതയ്ക്കുന്നു നീ,
ഹാ, തൻ മേനി ഗണിച്ചിടാതിരവിൽ നീ ചന്ദ്രന്റെ ചുടേറ്റ മ-
ന്നാഥൻ തന്നുടെ വീട്ടിലോടി സഖിയെൻ സന്ദേശമേകീടുവാൻ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ, കൃതി: (പരിഭാഷ)

3.1666 ഹരനം ഹരിയജനാദിയും. . . (ബാലേന്ദ്ര)

ശങ്കരചരിതം

ഹരനം ഹരിയജനാദിയുമരത്നമതിയലും
നരനോ ചെറുവിഷവും പലവിഷമാദികളുരുളും
നഗരങ്ങളിലനുവാസരമവനുണതു ഗരളം
ഒരു സംശയമരുതാരിഹ ഗരളാഗനവിരുതൻ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

²⁵¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1665 : ഇ-സദസ്സിനു വേണ്ടിയുള്ള ദൂതകവനം (ദ-ഹ ശ്ലോകം). മൂലശ്ലോകം : കാളിദാസൻ (പുഷ്പബാണവിലാസം)

ദൂതീയം നയനോത്പലദ്വയമഹോ താന്നം നിതാന്നം തവ
സ്വേദാഃ കണികാ ലലാടഫലകേ മുക്താശ്രീയം ബിഭ്രതി
നിശ്വാസാഃ പ്രചുരീഭവന്തി നിതരാം ഹാ ഹന്ത! ചന്ദ്രാതപേ
യാതാ യാതവശാദ് വൃഥാ മമ കൃതേ ശ്രാന്താസി കാന്താകൃതേ!

3.1667 നിടിലാക്ഷിയിലെരിതീയുടെ. . . (ഉമേഷ്)

ശങ്കരചരിതം

നിടിലാക്ഷിയിലെരിതീയുടെ കളി, യമ്പിളി നദിയും
ജടയിൽ തരികിടെയെന്നതിചടുലം ദ്രുതചലനം,
കടിലാഹികളുതിഭീകരമിളകിഗുളഗരളേ
കടികൂടിന ബഹളങ്ങളു - മിതു ശങ്കരനടനം!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

3.1668 കാണിയ്ക്കേണം കിമപി സഹജം. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

കാണിയ്ക്കേണം കിമപി സഹജം പാടവം നീ വസിക്കും
തോണിയ്ക്കേതെങ്കിലുമപകടം നേരിടുന്നാകിലപ്പോൾ
ത്രാണിക്കാകംവിധമൊടു വിചിത്രം പതത്രം പരത്തി-
ക്ഷീണിക്കാതക്ഷണമണയണം കായലിനക്കരയ്ക്ക്

കവി : വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1669 തണ്ടാർസായക, മദ്ഗളത്തിൽ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

തണ്ടാർസായക, മദ്ഗളത്തിൽ ഗരളശ്രീയല്ല, നീലോത്പല-
ച്ചെണ്ടാ; നബ്ദജഗേശന, ലുദകജത്തണ്ടാണരസ്സികൽ മേ;
കണ്ടീടുന്നതു ഭസ്മമല്ലുടലിൽ മേ, മാലേയമാ; ഞെന്തിനായ്-
ക്കൊണ്ടെൻ നേർക്കു വരുന്ന നീ? വിരഹി ഞാ, നെയ്യാൻ ഹരദ്രാന്തിയാൽ?

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ / ജയദേവൻ, കൃതി : ദേവഗീത (ഗീതഗോവിന്ദം തർജ്ജമ)

3.1670 കാവിച്ചേല, തുടുത്തസാരി. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാവിച്ചേല, തുടുത്തസാരി, രജതപ്പാവട, നീലാംബരം
പൂവഞ്ചം പൂടവത്തരങ്ങൾ പലതും സന്ധ്യയ്ക്കു തൂക്കി ഹരി
ആവിർമ്മോദവിഹംഗനാദമുരളീഗാനം പൊഴിയ്ക്കു പ്രിയം
താവു മട്ടു നിരന്നുചുപ്പിയടിയിൽപ്പൊൽത്താമരക്കയ്യുകൾ

കവി : വി.കെ.ജി

3.1671 ആണ്ടിൽപ്പാതി തപസ്സു ചെയ്തു. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആണ്ടിൽപ്പാതി തപസ്സു ചെയ്തു യുവനാം ബാലൻ, പരീക്ഷിത്തു താ-
നേഴേയേഴു ദിനത്തി, ലംഗനയൊരാൾ യാമാർദ്ധമാത്രത്തിനാൽ
നേടീ മോക്ഷമതെങ്കിലെത്തിനു വൃഥാ പാഴാക്കിടുന്നു ഭജി-
ച്ചീ നൽ യൗവന, മാണ്ടു നൂറു തികയുമ്പോഴോർക്ക ദൈവത്തിനെ!

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ

3.1672 നീലാകാശപ്പരപ്പോ തവ തന. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

നീലാകാശപ്പരപ്പോ തവ തന, തിരുനട്ടത്തിലൊന്നായഴിഞ്ഞാ-
ലോലാഭോഗം ഭവപുഷ്പലഴകിൽ വിളങ്ങുന്നതോ മേഘജാലം?
കാലാരിപ്പെൺകിടാവേ, വിധുമുഖി, വിളയാട്ടത്തിൽ നിൻ മന്ദഹാസം
പാലാഴിക്കോളിളക്കം പടി വിലസുവതോ വെണ്ണിലാവാരറിഞ്ഞു?

3.1673 കൊല്ലം കണ്ടാലൊരുവനവിടെ. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

കൊല്ലം കണ്ടാലൊരുവനവിടെത്തന്നെ പാർക്കാൻ കൊതിച്ചി-
ട്ടില്ലം വേണ്ടെന്നതു കരുതുമെന്നുള്ള ചൊല്ലുള്ളതത്രേ
കൊല്ലംതോറും പലപല പരിഷ്കാരമേറ്റപ്പരം കേ-
ളല്ലംഘിക്കുന്നഹഹ! വിഭവം കൊണ്ടു താം രാജധാനീം.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1674 കല്യാവേശാൽ കല്യാമതിയാം. . . (ഉമേഷ്)

മന്ദാക്രാന്ത

കല്യാവേശാൽ കല്യാമതിയാമെന്റെ ചാപല്യമൂലം
കല്യാണാംഗിക്കതികാറിനമാമല്ലലേവം പിണഞ്ഞു
കല്യാ ദൈവാൽ കഥമപി സമൃദ്ധിതസ്യാന്തശല്യാ
കല്യാ, നിന്നാൽ പരമിഹ മമ ക്ഷേമവാർത്താം നിവേദ്യ.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1675 കാകം, പട്ടി, പരുതു. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കാകം, പട്ടി, പരുതു, ഗൃദ്ധ്രമിവയജ്ജീവൻ വെടിഞ്ഞുള്ളതാം
ലോകത്തിൽ തന കീറിനാലുപുറവും പുണ്ണാക്കിട്ടും പോലവേ
ശോകം, സാദ്ധസ, മീന, ശങ്കയിവയബ്ദ്രപന്റെ ധീവിട്ട ഹൃ-
ത്താകപ്പാടെ മുറിപ്പെടുത്തി ദയ തെല്ലില്ലാതെയെല്ലയ്പ്പൊഴും.

കവി : ഉള്ളൂർ

3.1676 ശ്യാമപ്പമെത്ത. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

ശ്യാമപ്പമെത്ത, ചഞ്ചൽക്കളിർവിശറി, മണികീർണ്ണമാം നീലമേലാ-
പ്പോമൽത്തങ്കശ്ശളോ, പ്പി വക വിഭവശതം ചേർന്ന കേളീഗൃഹം മേ
പ്രേമത്താലേ സ്വയം തന്നരുളിയ പരമോദാരശീലന്റെ മുന്നിൽ
കാമത്താൽ കൊച്ചുകൈക്കമ്പിളിതഹഹ! മലർത്തുന്ന ഞാനെത്ര ഭോഷൻ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : കൈക്കമ്പിൾ (സാഹിത്യമഞ്ജരി)

3.1677 പ്രഭൃതാധിവ്യാധിപ്രസഭ. . . (ജ്യോതി)²⁵²

ശിഖരിണി

പ്രഭൃതാധിവ്യാധിപ്രസഭചലിതേ മാമകഹൃദി-

²⁵² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1677 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

മഹാരോഗം, ദുഃഖം, പലതിവ കലക്കും കരളിൽ നിൻ

ത്വദീയം തദ്ദൃപം പരമരസചിദ്രൂപമുദിയാത്
ഉദഞ്ചദ്രോമാഞ്ചോ ഗജിതബഹുഹർഷാശ്രുനിവഹോ
യഥാ വിസ്മയാസം ഭൂതപശമപീഡാപരിഭവാൻ

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (3:8)

3.1678 ഉരച്ചിട്ടെന്തേറെ? . . (ഉമേഷ്)

ശിഖരിണി

ഉരച്ചിട്ടെന്തേറെ? കണിവു തവ ചിത്തത്തിലുളവാം
വരേയ്ക്കോരോ മട്ടായ് വരദ, കരുണാലാപമൊടിവൻ
പുരോഭാഗത്തായ് നിൻ കഴലിണയകക്കാമ്പിലനിശം
സ്മരിച്ചും കമ്പിട്ടും സ്തുതികളുരുവിട്ടും മരുവിടാം.

കവി : സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി / മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം തർജ്ജമ (3:10)

3.1679 പാഴില്ലാമൊഴിയൽപമാ;ണതിലെഴും . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പാഴില്ലാമൊഴിയൽപമാ;ണതിലെഴും സാരം ബുലുത്തും; ഭവാ-
നുഴിക്കേവമണച്ച ദൗത്യമതിവർത്തിപ്പു ദിഗന്തങ്ങളെ;
ആഴിക്കപ്പറവും പ്രവാചകനൊരാൾ കാതേകിപോൽ; ആസ്യമേ
ച്ചുഴി, ല്ലാത്തദിവസ്യതേ, ദ്യുതി ലവം നി ചേർക്കുമുൾക്കൺകളിൽ.

കവി : യൂസഫ് അലി കേച്ചേരി

3.1680 ആരമ്യശ്രീലരക്താംബരം . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

ആരമ്യശ്രീലരക്താംബരമലുക്തിശിന്താനിലത്തോട്ടിഴഞ്ഞും,
നീരസ്യപ്പു നെടും കാർകഴലഴകിലഴിഞ്ഞങ്ങു ചിന്നിക്കിടന്നും,
സാരസ്യം ചേർന്ന നാനാകിളിനിനദമണിക്കാൽച്ചിലമ്പൊച്ചുപ്പുണ്ടും,
താരസ്യേദം പൊഴിഞ്ഞും, ഹ ഹ! നടനമിടും ദേവി സന്ധ്യേ നമിക്കാം!

3.1681 സത്യസ്ഥനേകൻ . . (കർത്താ)

ഇരൂവാംശ

സത്യസ്ഥനേകൻ ചതുരാസ്യനാദരാൽ
ക്ഷിത്യംഗനാപങ്ങ്തിയിലദിതീയയായ്
അത്യദ്ഭുതം തീർത്തവളെ ദിതീയയായ്
സത്യസ്ഥനന്യൻ ചതുരാസ്യനാക്കിനാൻ.

കവി : ഉള്ളൂർ

3.1682 ആറും, നിശാഗഗനതുല്യം . . (ജ്യോതി)

മന്ത്രേഭം

ആറും, നിശാഗഗനതുല്യം ജടാവിപിനമേറും മനോഹരശശി-

മഹദ്ദൃപം സച്ചിത്പരസുഖമയം കണ്ടുനദിനം
സഹർഷം കണ്ണീരിൽ കുതിരുമുടലിൽ കോശ്മയിരൊടും
ദഹിപ്പിക്കും ദേഹവ്യഥകളിവനോർക്കാതമരണം.

കീറും, പദാശ്രിതരിലാറ്റും രതിശ്വരനിൽ നീറും ത്രിലോചനമൊടും,
 ചീറ്റം ഫണീഭ്രഗണമേറുന്ന മാറ്റു, വിഷമേറുന്ന കണ്ണുമിവയ്യും
 ചേരും മഹേശ, വനമേറുമൊഴെന്മനമേറീടണം കരുണയാൽ.

കവി : മധുരാജ്

3.1683 ചേടീഭവന്നിഖില. . . (ഉമേഷ്)

മത്തേഭം

ചേടീഭവന്നിഖിലഖാടീകദംബതരുവാടീഷു നാകിപടലീ-
 കോടീരചാതരകോടീ മണികിരണകോടീകരംബിതപദാ
 പാടീരഗന്ധികചശാടീ കവിതപരിപാടീമഗാധിപസുതാ
 ഘോടീകലാദധികയാറ്റീമുദാരമുഖവിടീരസേന തന്താം.

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ

3.1684 പാരം കരിമ്പു പനസം. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

പാരം കരിമ്പു പനസം മുളകേലമിഞ്ചി
 കേരം കവുങ്ങു തളിർവെറ്റിലയേത്തവാഴ
 ഈ രമ്യവസ്തുതതി ചേർന്നു വിളങ്ങുമീ നൽ-
 പ്ലാരഗ്രുകൽപതരുമണ്ണിതനന്ദനാഭം.

കവി : ഉള്ളൂർ

3.1685 ഇടിവെട്ടു ശിരസ്സിലേറ്റു. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തമാലിക

ഇടിവെട്ടു ശിരസ്സിലേറ്റു വൃക്ഷം
 പൊടിയിൽച്ചെന്നു പതിച്ചു പർവ്വതാഗ്രാൽ;
 ഉടലിൽ ചെറുവല്ലി ചേർന്നുനിന്നു,
 പിടിവിട്ടില - യിതാണു സൗഹൃദം ഹാ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ / വാസ്തിലി ഷുഖോവ്സ്കി

3.1686 ഉള്ളുംകൈകൾ ചുകന്നു. . . (ഹരി)²⁵³

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഉള്ളുംകൈകൾ ചുകന്നു, തോളുകൾ തളർന്നീടുന്നു കുംഭം വഹി-
 ചുള്ളിൽ തിങ്ങിന വിർപ്പിനാൽ കതിതുടർന്നീടുന്നു വക്ഷസ്ഥലം
 കൊള്ളാഞ്ഞാസ്യമതിൽ ശ്രമാംബു വിസരം പൂങ്കർണികാഗ്രങ്ങളിൽ
 തള്ളുന്നു ചിതറുന്നു കൂന്തലുമൊരേ കൈകൊണ്ടു ബന്ധിക്കയാൽ

കവി : എ. ആർ. രാജരാജ വർമ്മ, കൃതി : ശാകന്തളം

²⁵³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1686 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

സ്രസ്താംസാവതിമാത്രലോഹിതതലൗ ബാഹു ഘടോത്ക്ഷേപണാ-
 ദദ്യാപി സ്തനവേപാദം ജനയതി ശ്യാസഃ പ്രമാണാധികഃ
 ബദ്ധം കർണ്ണശിരീഷരോധി വദനേ ഘർമ്മാദസാം ജാലകം
 ബന്ധേ സ്രംസിനി ചൈകഹസ്തയമിതഃ പര്യാകലഃ മൂർദ്ധജഃ

3.1687 കേഴും കുട്ടികൾ, വൃത്തികെട്ട. . . (ഉമേഷ്)²⁵⁴

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കേഴും കുട്ടികൾ, വൃത്തികെട്ട തൊടിയും, ചോരുന്ന മ, ചെപ്പൊഴും
വാഴും മുട്ടകളുള്ള ശയ്യ, പുക മുടിടുന്ന വീട്ടിനകം,
പോഴത്തം പറയുന്ന ഭാര്യ, കലിയാൽ തുള്ളുന്ന കാന്തൻ, തണ-
പ്പാഴും വെള്ളമഹോ കളിപ്പതിനു - ഹാ കഷ്ടം ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം!

കവി : ഉമേഷ് നായർ, കൃതി: (പരിഭാഷ)

3.1688 പ്രമുദിതേന ച തേന. . . (ജ്യോതി)

ദ്രുതവിളംബിതം

പ്രമുദിതേന ച തേന സമം തദാ
രഥഗതോ ലഘു കണ്ഡിനമേയിവാൻ
ഗുരുമരുത്പുരനായക, മേ ഭവാൻ
വിതരതാം തരതാം നിഖിലാപദാം.

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം

3.1689 ഗജജംഗവിഹംഗമ. . . (ഉമേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

ഗജജംഗവിഹംഗമബന്ധനം
ശശിദിവാകരയോർ ഗൃഹപീഡനം
മതിമതാം ച സമീക്ഷ്യ ദരിദ്രതാം
വിധിരഹോ ബലവാനിതി മേ മതി:

കവി : ഒർത്തുഹരി, കൃതി : നീതിശതകം

3.1690 മണികളായിരമുണ്ടു. . . (ജ്യോതി)

ദ്രുതവിളംബിതം

മണികളായിരമുണ്ടു പരന്നഹോ!
പണി,യതൊന്നു പെറുക്കിയടുക്കുവാൻ
നലമൊടായവ ചേർത്തു കൊരുത്തിടാ-
മണിയണം മണിമാല മനോഹരം

കവി : ജ്യോതിർമയി

3.1691 നിടിലലോചന. . . (കർത്താ)

ദ്രുതവിളംബിതം

നിടിലലോചന! നിൻ തിരുമേനി ത-
ന്നടിയൊഴിഞ്ഞവലംബനമില്ല മേ
പിടി പുറപ്പുമരിപ്പുമറുത്തു നീ
നടനമാടുക നമ്മിലനാരതം.

കവി : കമാരനാശാൻ

²⁵⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1687 : ഇ-സദസ്സിനു വേണ്ടിയുള്ള ദ്രുതകവനം (ക). മൂലശ്ലോകം :

ക്രോശന്തഃ ശിശവഃ, സവാരിസദനം, പങ്കാവൃതം ചാങ്കണം,
ശയ്യാ ദംശവതി ച രൂക്ഷമശനം, ധൂമേന പൂർണ്ണം ഗൃഹം,
ഭാര്യാ നിഷ്കരഭാഷിണി, പ്രളരപി ക്രോധേന പൂർണ്ണഃ സദാ
സ്നാനം ശീതളവാരിണാഹി സതതം - ധിഗ് ധിഗ് ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം!

3.1692 പ്രബുധിതാനമ. . . (ജ്യോതി)²⁵⁵

ദ്രുതവിളംബിതം

പ്രബുധിതാനമ 'പാലയ പാലയേ' -
ത്യുദയദാർത്തരവാൻ പശുപാലകാൻ
അവിതുമാശു പപാമമഹാനലം
കിമിഹ ചിത്രമയം ഖലു തേ മുഖം.

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം

3.1693 അരിയ ഭക്തി കലർന്നൊരു. . . (കർത്താ)

ദ്രുതവിളംബിതം

അരിയ ഭക്തി കലർന്നൊരു ഭൂപനം
ഹരിദിനം പതിവായ് പ്രയതാശയൻ
ദുരിതനാശകമെന്നമനോടുതാൻ
ശരിവരേയ്ക്കുജ്ജിച്ഛ മുക്തനനെ.

കവി : പന്തളം കേരളവർമ്മ

3.1694 ദദുഷി രേവതഭൂട്ടി. . . (ഉമേഷ്)²⁵⁶

ദ്രുതവിളംബിതം

ദദുഷി രേവതഭൂട്ടി രേവതീം
ഹലഭൂതേ തനയാം വിധിശാസനാത്
മഹിതമുത്സവഘോഷമപൂപ്പുഷഃ
സമുദിതൈർമുദിതൈഃ സഹ യാദവൈഃ

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (78:2)

3.1695 മദനമോഹിനി പദ്മിനി. . . (കർത്താ)

ദ്രുതവിളംബിതം

മദനമോഹിനി പദ്മിനി തൻ ഗുണം
മദമിയന്ന മഹമ്മദനായകൻ
തദനതപ്തവണാതിഥിയാക്കിനാ-
നദയമംഗജനം സ്വധനർശ്ശനം.

കവി : പന്തളം കേരളവർമ്മ

3.1696 തളിരുതോറ്റു കരം. . . (രാജേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

തളിരുതോറ്റു കരം സിഗരൂമായ്

²⁵⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1692 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

അവരുണർന്നു കരഞ്ഞു "ഇണയ്ക്കു" കെ-
ന്നവശരായ്; ഇണ ചെമ്പുവതിന്നു നി
ദവഹൃതാശനെയന്നു കടിച്ചു പോൽ;
തവ മുഖം ശിഖി, വിസ്മയമെന്തിതിൽ?

²⁵⁶ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1694 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

വിധി വിധിക്കവൈ രേവതഭൂമിപൻ
തനയ രേവതിയെബുലനേകിനാൻ
പ്രമദമാർന്ന യദുക്കൾ നടത്തിനാൻ
സുമഹിതം മഹി തന്നിൽ മഹോത്സവം.

ലളിതമാമധരത്തൊടു ചേർത്തുടൻ
മതി കെടുത്തിന പുഞ്ചിരി തൂകിടും
മദമെഴുന്ന മദാമയെ നോക്കുവിൻ.

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ

3.1697 മത്തായി മദ്യം . . (ഹരി)

ഇദ്രവജ്ര

മത്തായി മദ്യം മുറപോൽ കുടിച്ചു
മത്തായി വീട്ടിൽ പുകിലായിനിൽക്കേ
മത്തായി വെച്ചിടന കോലിനാൽ മർ-
മ്മത്തായി പത്നീം പ്രഹരം ചകാര

കവി : ഹരിദാസ്

3.1698 മദനവേദനയാ ഖലു . . (ജ്യോതി)

ദ്രുതവിളംബിതം

മദനവേദനയാ ഖലു കാതരാ-
മതിബലാ 'മബലാ' മിതി ഭാവയൻ
മഥിതമന്മഥമാനസപുരുഷ-
സ്തൃകരുണം, സഖി! ചിന്തയ ശങ്കരം!

കവി : ജ്യോതിർമയി

3.1699 മദനകാതരയായ് . . (രാജേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

മദനകാതരയായവളെസ്സദാ
മദനമാലു പെരുത്തൊരു പുരുഷൻ
അബലയെന്നു വിളിക്കുവതോർക്കൊലാ
മദനവൈരിയെയോർക്കുകയെപ്പൊഴും

കവി : രാജേഷ് ആർ വർമ്മ. കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിന്റെ പരിഭാഷ.

3.1700 അവധിയറ്റു . . (കർത്താ)

ദ്രുതവിളംബിതം

അവധിയറ്റു കയർത്തിടുമണ്ണിയിൽ-
ഭ്രവനവല്ലഭനും ഭടസംഘവും
ലവണവാരി കുടിച്ചുമറിഞ്ഞഹോ!
വിവശരായി വെടിഞ്ഞിതസുക്കളെ.

കവി : കട്ടക്കയം

3.1701 ലപനച്യുതാനന്ദ. . . (ജ്യോതി)

ഭജംഗപ്രയാതം

ലപ്നച്യുതാനന്ദ ഗോവിന്ദ വിഷ്ണോ
മുരാദേ ഹരേ നാഥ നാരായണേതി
യഥാനസൂരിഷ്യാമി ഭക്ത്യാ ഭവന്തം
തഥാ മേ ദയാശീല ദേവ പ്രസീദ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : വിഷ്ണുജംഗം

3.1702 യുക്തിയെല്ലാമതീതം. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധര

യുക്തിയെല്ലാമതീതം പരമൊരുപൊരുളുണ്ടായതിൻ നാമമത്രേ
ഭക്ത്യുദ്ദേഹം ഭവാനിൽപ്പുരപ്പുരുഷപരബ്രഹ്മസായുജ്യമെത്താൻ
മർത്തുന്നോർത്താലെല്ലുപ്പം, പഥമിതിഹ ലഭിച്ചീടുവാൻ നിൻപദം ഞാൻ
നൃത്യൽപ്പതമപ്രഭാരഞ്ജിതമനനിമിഷം ഹൃത്തിലോർക്കാവു നിത്യം.

കവി : എം. കേശവൻ എമ്പ്രാന്തിരി, കൃതി : സമാധാനം

3.1703 മോലം മദളമാക്കിടും. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മോലം മദളമാക്കിടും കഥകളീരംഗത്തു വെൺചേങ്കില-
ത്താളം കേളികൾ കൊട്ടിയെന്നുമുണരും സോപാനസംഗീതമായ്
ആകാശത്തു ചുവന്ന സന്ധ്യ തിരപൊക്കുമ്പോൾ കൊളുത്തുന്നിതാ
കാലം കേളിവിള, കൈരങ്ങി നിശയം വന്നു പുറപ്പാടിനായ്

കവി : ബാലേന്ദ്ര, കൃതി : ഇളം നിലാവ്

3.1704 അതിമിനുസമിദാനീമൊന്നു. . . (ഋഷി)

മാലിനി

അതിമിനുസമിദാനീമൊന്നു ചൊല്ലേണമെന്നാൽ
മതിമുഖിമണിയാളേ! ഹന്ത! നിന്നോടുവേണം
കഥപറകിലുറങ്ങും നീയഹോ പിന്നെ മൂള-
ന്നതിനിവിടെ വിളക്കോ, കട്ടിലോ, കട്ടുമ്പോ?

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ നമ്പൂതിരി

3.1705 കാമേനോജ്ജയിനീം ഗതേ മയി. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാമേനോജ്ജയിനീം ഗതേ മയി തദാ കാമപ്യവസ്ഥാം ഗതേ
ദൃഷ്ട്യാ സ്വൈരമവന്തിരാജതനയാം പഞ്ചേഷവഃ പാതിതാഃ
തൈരദ്യാപി സശല്യമേവഹൃദയം ഭ്രൂശ്ച വിദ്ധാ വയം
പഞ്ചേഷുർമദനോ യദാ കഥമയം ഷഷ്ടഃ ശരഃ പാതിതഃ!

കവി : ഭാസൻ, കൃതി : സ്വപ്നവാസവദത്തം

3.1706 തളർന്നു വീഴും കരളിൻ. . . (ഋഷി)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

തളർന്നു വീഴും കരളിന്നിളന്നി-
രാവട്ടെയിബ്ഭാരതകൽപവൃക്ഷം
വിളക്കുമാടങ്ങളിലേയ്ക്കു വീണ്ടും
നയിച്ചിടട്ടേ കവിതന്ത്രഷിത്യാം

കവി : രമേശൻ നായർ, കൃതി : ഋഷിപൂജ

3.1707 വെയ്ലും ന്ലാവും വിഴുങ്ങി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

വെയ്ലും ന്ലാവും വിഴുങ്ങിക്കനലൊളി നടുവിൽക്കാലുമ്മുന്നിപ്പിടിച്ച-
മ്മയ്ലിന്മേലാടുമുണ്ണി, മറയരുതു മനോമൗനവീട്ടിൻ വിളക്കേ,
റെയ്ലിൻ വേഗം ജയിക്കും ജരനര മുതലാം മൃഗഭരം ഞാനുമായി-
ജെജയ്ലിൽ പാർപ്പാൻ ഞെരുക്കും ജവമയി പരമൻ ചിത്സുഖം നൽകിടേണം.

കവി : ശ്രീനാരായണമുരുക

3.1708 റോഡുമാർഗ്ഗമതണഞ്ഞ. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

റോഡുമാർഗ്ഗമതണഞ്ഞ മാബലി-
യ്ലായിരം വചനമുണ്ടു നന്ദിയായ്
ദൂരമൊട്ടു കുറയുന്നു നിത്യവും
കേരളം കഴികളാലടുത്തുപോയ്!

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1709 ദാരിതാതിഘന ദാരികാദമിത. . . (കർത്താ)

കുസുമമഞ്ജരി

ദാരിതാതിഘന ദാരികാദമിത ദാരുണാഘനികരശ്യാടാ-
മാരമാരണ മരാ മരാള മണിമത്തരാഗ പരമാനിനീ
ശൂരശൂരദനുസുനസാരമരതാരകാസുര രിപ്പുപ്രസു-
രാജരാജരമണീരപാരപിതരാജിതാമല പദാവതാം.

കവി : ശ്രീനാരായണമുരുക

3.1710 ശരജേജ്യാസ്സാശൂദ്രാം. . . (ജ്യോതി)

ശിഖരിണി

ശരജേജ്യാസ്സാശൂദ്രാം ശശിയുതജ്യാശൂടമകടാം
വരത്രാസത്രാണസ്സികുലുടികാപുസ്സുകകരാം
സകൃന്നത്യാ ന ത്യാം കഥമീവ സതാം സന്നിദധതേ
മധുക്ഷീരദ്രാക്ഷാമധുരിമധുരിണാ ഫണിതയഃ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി

3.1711 സൃഷ്ടേദം പ്രകൃതേരന്യ. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സൃഷ്ടേദം പ്രകൃതേരനുപ്രവിശതീയേയം യയാ ധാര്യതേ
പ്രാണീതി പ്രവിവിക്തേദ്യഗ് ബഹിരഹം പ്രാജ്ഞസൃഷ്ടപ്തായതഃ
യസ്യമാതമകലാ സ്തൂരത്യഹമിതിപ്രത്യന്തരങ്ഗം ജനൈർ
യസ്യേ സ്വസ്തി സമർത്ഥ്യതേ പ്രതിപദാ പൂർണാ ശൃണ ത്വം ഹി സാ.

കവി : ശ്രീനാരായണഗുരു

3.1712 യാതൊന്നില്ലെന്നു വന്നാൽ. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

യാതൊന്നില്ലെന്നു വന്നാൽ ഭവനമഖിലമിമ്മട്ടിൽ നിൽക്കില്ലയെന്നു-
ല്ലാതകം, സൗഖ്യമെന്നുള്ളതുമിഹ സമമായ് കാണുവാനും പ്രയാസം
ഭൂതങ്ങൾക്കൊക്കെയുള്ളിൽ ബഹിരപി വിലസിടുന്നതാ, യിന്നപോലെ-
ന്നോതാവല്ലാത്തൊരശ്ശക്തിയെയാഹമനിശം ഭക്തിപൂർവ്വം തൊഴുന്നേൻ!

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.1713 ഭയം ദ്വിതീയാഭി. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ഭയം ദ്വിതീയാഭിനിവേശതഃ സ്യാ-
ദീശാദപേതസ്യ വിപര്യയോഽസൃതിഃ
തന്വായയാതോബുധ ആഭജേത്തം
ഭക്തൈകയേശം ഗുരുദേവതാത്മാ

കവി : വ്യാസൻ, കൃതി : ഭാഗവതം (11)

3.1714 തോട്ടിൽക്കൂടി ത്വരിതതരം. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

തോട്ടിൽക്കൂടി ത്വരിതതരമത്തോണി ചൊവ്വായൊഴുക്കിൻ
പാട്ടിൽക്കൂടിട്ടഴകൊടൊഴുകിക്കായലിൽ ചെന്നുചേർന്നാൽ
ബോട്ടിൽക്കേറിബുഹുസരസമായ്പ്പാട്ടു പാടിച്ചുപോകും
നാട്ടിൽ കേൾപ്പുള്ളവർ ചിലർ നിനക്കക്ഷിലക്ഷിഭവിക്കും.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ

3.1715 ബാല്യം നിൻ തോളിലേറി. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

ബാല്യം നിൻ തോളിലേറി, പ്പലകളികൾ കളിച്ചു, പഴം തിന്നു മുറ്റും
ചാലേ നിൻകീഴെ നർമ്മോത്സുകസഹജരുമൊത്താസ്വദിച്ചു യുവത്വം
പിന്നെസ്സാർഥം മുഴുത്തൻ കരമു മുറിവേൽപ്പിച്ചു നിൻകൊമ്പിനെത്താ-
നിത്രയ്ക്കായിട്ടു, മിന്നീയവശന നിവരാന്തന്നു നീ നൽകിയില്ലേ!

കവി : ഡോ. പി. സി. രഘുരാജ്

3.1716 പ്രിയം പറഞ്ഞടുത്തു. . . (രാജേഷ്)

പഞ്ചചാമരം

പ്രിയം പറഞ്ഞടുത്തു വന്നു പുൽകിടുന്ന കാന്തനം
പ്രിയങ്ങളൊക്കെയും നടത്തി നീ വളർത്ത മക്കളും
യമൻ വരുന്ന നേരമാരുമെത്തുകിലൂ കാക്കുവാൻ
യമാനകന്റെ പാദമോർക്ക സർവ്വവും വെടിഞ്ഞു നീ

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ

3.1717 യാദസ്തോമം തിമിർക്കും. . . (ഉമേഷ്)

സ്രഗ്ദ്ധര

യാദസ്തോമം തിമിർക്കും കടൽ മണിയറയാം; യോഗവിദ്യേ, വിഷാഗ്നി-
ക്ഷോഭം പാടേ പൊഴിക്കും ഫണി പരിചിയലും മെത്തയാ, ഞത്രയല്ല,
മോദത്താൽ ദാസിയാം പൂമക, ഉധിഗതമാം വിശ്വരക്ഷാധികാരം;
സാദം പറ്റാതെ സർവ്വോത്തരമഹിമ ഭവതേവകനേവമുണ്ടാം.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ദേവിസ്തോമം

3.1718 മുദുപദാംബുജ. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

മുദുപദാംബുജതാഡനമേൽക്കവേ
മദമകന്നടിച്ചപ്പിയ കാളിയൻ
യദുകലോത്തമ, കേരളമാകവേ
നദികളിൽ കടിയേറി രസിപ്പതോ?

കവി : ഹരിദാസ്

3.1719 യോഗം കുറഞ്ഞു. . . (കർത്താ)

വാസന്തതലകം

യോഗം കുറഞ്ഞു ബഹുനിസ്വതയാർന്നുപാരം
രോഗംകടന്നുപിടിപെട്ടുഴലുന്നവർക്കും
ഭോഗം പെടാത്ത നിജ ജീവനിലേറിടുന്നു
രാഗം ധരാധവനുമുള്ളതിൽ മീതെയത്രേ.

കവി : പന്തളം കേരളവർമ്മ

3.1720 ഭീഷ്മദ്രോണതടാ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഭീഷ്മദ്രോണതടാ ജയദ്രഥജലാ ഗാസാരനിലോപലാ
ശല്യഗ്രാഹവതി കൃപേണവഹനീ കർണ്ണേന വേലാകലാ
അഗ്രതമാവികർണ്ണഘോരമകരാ ദുര്യോധനാവർത്തിനീ
സോത്തീർണ്ണാ ചലു പാണ്ഡവൈഃ രണനദീ കൈവർത്തകഃ കേശവഃ

3.1721 അബ്ബാർഭേന ഹരിം. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

അബ്ബാർഭേന ഹരിം പ്രസന്നമകരോദൗത്താനപാദിശ്ശീകൃ.-
സ്തപ്താഹേന നൃപഃ പരീക്ഷി, ദബലാ യാമാർദ്ധതഃ പിംഗളാ
ഖട്വാംഗോ ഘടികാദ്യയേന - നവതി പ്രായോപി തന്നവ്യഥേ
തം കാരുണ്യനിധിം പ്രപദ്യ ശരണം ശേഷായുഷാ തോഷയേ

കവി : ചേലപ്പാമ്പു നമ്പൂതിരി

3.1722 ഖേദത്തെ നീക്കമൊരു. . . (കർത്താ)

ഖേദത്തെ നീക്കമൊരു കൗമുദി പോലെഴുന്ന
പാദത്തെയും പരയെയും പരിചിൽക്കടന്നു
ബോധത്തെയും പണയമിട്ടു ബുദ്ധിക്ഷയറ്റു
മോദത്തൊടൊന്നമൃതവാരിധി മുങ്ങുമോ ഞാൻ.

വസന്തതിലകം

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ശിവജ്ഞാനപഞ്ചകം

3.1723 ബർഹോത്തംസവിലാസികന്തളഭരം. . . (ഉമേഷ്)

ബർഹോത്തംസവിലാസികന്തളഭരം, മാധുര്യമുദ്ധാനനം,
പ്രോമ്പിലനവയൗവനം, പ്രവിലസദ്ദേണപ്രണാദാമൃതം,
ആപീനസ്തനകഡുളാഭിരഭിതോ ഗോപീഭിരാരാധിതം,
ജ്യോതിശ്ചേതസി നശ്ചകാസ്തു ജഗതാമേകാഭിരാമാദ്ഭൃതം.

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കവി : ലീലാകുമാർ, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം

3.1724 ആവിശ്ചിന്താഭരം. . . (കർത്താ)

ആവിശ്ചിന്താഭരമവനരീപ്പാട്ടു വാണോരുകാലേ
സേവിക്കാനായ് ഗുഹനെയൊരുനാളാസ്ഥയാ പോയനേരം
ഭാവിശ്രേയഃപിശുനശകനം കണ്ടുപോൽ നീലകണ്ഠം
കോവിലിൽക്കെട്ടിൽ ക്വചന ഭഗവദ്വാഹനം മോഹനാങ്ഗം.

മന്ദാക്രാന്ത

കവി : വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1725 ദ്രാജൽപിണ്ഡാവതംസം. . . (ജ്യോതി)

ദ്രാജൽപിണ്ഡാവതംസപ്രഭുവഭിനയവിജ്ഞാനവാരാശി, ഗോപീ-
രാജീവാക്ഷീജനാലാപന,നടനവിശേഷങ്ങൾ വിശ്യാത്തരങ്ങൾ,
സൗജന്യേന്ദ്രപ്രഭാമണ്ഡലരജതകലാദീപമമ്മാനശോഭം,
കൂജത്സംഗീതവൃക്ഷച്ഛദനിബിഡവനം മോഹനം രാസലാസ്യം.

സുശര

കവി : വി.കെ.ജി, കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.1726 സ്യാനിഷ്ജനങ്ങൾ. . . (കർത്താ)

സ്യാനിഷ്ജനങ്ങൾ പവിഴക്കൊടിയെന്നു തെറ്റായ്
ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു ഹരണത്തിനണഞ്ഞനേരം
ഈ നിർമ്മലക്ഷിതി,യടുപ്പൊരു ശത്രുവിന്റെ
ഹാനിക്കുപറ്റിയ തിമിംഗിലമായിരുന്നു.

വസന്തതിലകം

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1727 ഇന്നേ മുതൽക്കയി. . . (രാജേഷ്)

വസന്തതിലകം

“ഇന്നേ മുതൽക്കയി നിനക്കു തപോധനത്താൽ
സിദ്ധിച്ച ദാസനിവ”നെന്നമ ചന്ദ്രചൂഡൻ
കൽപ്പിക്കവേ സുമുഖി മാലഖിലം മറന്നാൾ;
ക്ലേശം ഫലിക്കിലതു താൻ പുതുതായ സൗഖ്യം

കവി : എ ആർ രാജരാജ വർമ്മ, കൃതി : ഭാഷാകുമാരസംഭവം

3.1728 കണ്ടാലാർക്കും കൃതകപതഗം. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

കണ്ടാലാർക്കും കൃതകപതഗം തന്നെയെന്നതല്ലാ-
തുണ്ടാകൊല്ലാ മനമതിൽ മറിച്ചെണ്ണമവുണ്ണമായി
മിണ്ടാതേ കണ്ടതിനമുകളിൽ ചേർന്നു ചേണാർന്ന നിന്നെ-
ക്കൊണ്ടാടും കണ്ടിരുകരയിലും നോക്കിനിൽക്കുന്ന ലോകം.

കവി : വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1729 മാവിൻകൊമ്പിലിരുന്ന. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

മാവിൻകൊമ്പിലിരുന്ന പൂങ്കയിലിടക്കിന്നും വസന്തങ്ങളിൽ-
ഈവും, വണ്ടു മുഴക്കിടും സൂരധനർജ്ജ്യാനാദമന്ത്രാക്ഷരം,
ഇവും ചുറ്റിനടന്നു വാർമണമിളം താർത്തെന്നൽ - എന്താകിലെ-
ന്താവുന്നില്ല, മനസ്സിനിന്നൊരു മദം കേറ്റാനവയ്ക്കൊന്നിനും.

കവി : കെ.എൻ.ഡി

3.1730 താളം തെറ്റിയ്മിജ്ജീവിത. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

താളം തെറ്റിയ്മിജ്ജീവിതസുഖമഖിലം വാർദ്ധക്യശ്രാന്തിവന്നാൽ
മാലേറ്റിടുന്ന രോഗം പിടിപെടുകിലഹോ പിന്നെയോതേണ്ടതുണ്ടോ?
ശ്രീലേന്ദ്രാശ്ശാഭിരാമാകൃതിയുടെ സതതധ്യാനമല്ലാതെ മറ്റെ-
ന്താലംബം ദീർഘകാലാമയദുരിതഭരം ഹന്ത, ദുരീകരിയ്ക്കാൻ?

കവി : വി.കെ.ജി

3.1731 ശ്രീമത്താകം സലിലമിരവിൽ. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

ശ്രീമത്താകം സലിലമിരവിൽ ചന്ദ്രശാലേന്ദ്രകാന്ത-
സ്തോമം വർഷിപ്പുളവടിയിൽനിന്നായതുണ്ണം ഘനങ്ങൾ
ഭീമഗ്രീഷ്മത്തിലുമുദധിയെത്തള്ളി നീലാശ്വദംഭാ-
ലാ മഞ്ജുശ്രീസദനനിരതൻ ഭിത്തിമേൽപ്പാർത്തിടുന്നു.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1732 ഭയമൊരു ലവലേശം. . . (ജ്യോതി)

മാലിനി

ഭയമൊരു ലവലേശം പോലുമില്ലാതെയാകും
തുണയരുളുവതിനായെന്നുമെന്നൊപ്പമെങ്കിൽ
ഘനഘനിതമസ്സിൽപ്പെട്ടു, നട്ടം തിരിഞ്ഞീ
വനമതിലുഴലുമ്പോൾ തോഴനായ് നീ വരില്ലേ?

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1733 ഘൃതമൊഴിച്ചിനി. . . (രാജേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

ഘൃതമൊഴിച്ചിനിയെത്തുമശിച്ചിടാ-
മിതി വിധിച്ചിവനോടു ഭിഷഗ്വരൻ.
അതു നിമിത്തമനാകലമെന്തിലും
ഘൃതമൊഴിച്ചു കഴിച്ചു കഴിപ്പു ഞാൻ.

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ

3.1734 അങ്കണേ ഘടിതരിഘണം. . . (ജ്യോതി)

കസുമമഞ്ജരി

അങ്കണേ ഘടിതരിഘണം ചലിതകിങ്കിണീകൃതഘണാഘണം
ചഞ്ചലാളകകലാകലം തരളലോചനം ദുരിതമോചനം
അങ്കുരദിശദ ദന്തകുസ്മുളവിലോഭനീയ വദനാംബുജം
ശംബരേശമപി ചിന്തയാമി ശിശുമിന്ദ്രനീല മണിമേചകം

3.1735 ആമോദാലമ്പലപ്പൊയ്ക്കയിൽ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ആമോദാലമ്പലപ്പൊയ്ക്കയിലിളകുമിളംകാറ്റുമേറ്റിട്ടുപിന്നി-
ടാമോദത്തോടൊരുന്നാൾ സുമധുരമധുപാനത്തിനായത്യാപായാൽ
ശ്രീമൽസന്ധ്യക്കതിൻ നിർമ്മലവദനവികാസം തുളുമ്പിടുമെന്നോർ-
ത്തോമൽത്തീരപ്രദേശത്തെഴുമൊരു ചെറുകാർവണിനെക്കണ്ടുവോ നീ.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ, കൃതി : (പരിഭാഷ : പശ്യ ത്വം ഭ്രംഗപോതം കമപി കമുദിനീ...)

3.1736 ശശീ ദിവസധൂസരോ. . . (ഉമേഷ്)

പൃഥ്വി

ശശീ ദിവസധൂസരോ, ഗളിതയൗവനാ കാമിനീ,
സരോ വിഗതവാരിജം, മുഖമനക്ഷരം സ്വാകൃതേ,
പ്രഭുർദ്ധനപരായണസ്തതദുർഗ്ഗതിസ്തജ്ജനോ
സുപാകണഗതഃ ഖലോ - മനസി സപ്തശല്യാനി മേ.

കവി : ഭർത്തുഹരി

3.1737 പ്രാണേശിത്രീ, പ്രണയമസൃണേ. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

പ്രാണേശിത്രീ, പ്രണയമസൃണേ! വല്ലജോലിക്കുമായ് ഞാൻ
വാണെന്നെന്നൊരു പകലകന്നൽപദൂരേതപ്യഗാരേ
കേണേറ്റം നീ വലയുമതു ഞാൻ കേൾപ്പുളങ്ങന്നതിനാ-
ലാണേ ചേതസ്സതിചകിതമാകുന്നതേണേക്ഷണേ! മേ.

കവി : വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1738 കാലിക്കാലിൽത്തടവിന. . . (ഉമേഷ്)

മന്ദാക്രാന്ത

കാലിക്കാലിൽത്തടവിന പൊടിച്ചാർത്തുകൊണ്ടാത്തശോഭം
പീലികണ്ണാൽക്കലിതചികരം പീതകൗശേയവീതം
കോലും കോലക്കഴലുമിയലും ബാലഗോപാലലീലം
കോലം നീലം തവ നിയതവും കോയിൽകൊൾകെങ്ങൾ ചേതഃ

കൃതി : ഉണ്ണനീലിസന്ദേശം

3.1739 കോപമത്സരവശംവദഃ. . . (കർത്താ)

രഥോദ്ധത

കോപമത്സരവശംവദഃ കലിർ-
ദ്വാപരേണ സഹ മേദിനീം ഗതഃ
സ്യാപദേ സ്വയമചോദജ്ജളം
സ്യാപതേയഹരണായ പുഷ്കരം.

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം

3.1740 സന്തതം മിഹിരനാത്മ. . . (ഉമേഷ്)

രഥോദ്ധത

സന്തതം മിഹിരനാത്മശോഭയും
സ്വന്തമാം മധു കൊതിച്ചു വണ്ടിനും
ചന്തമാർന്നതളി നിൽക്കുമോമലേ,
ഹന്ത! ധന്യമിഹ നിന്റെ ജീവിതം!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : നളിനി

3.1741 ചുണ്ടങ്ങാച്ചന്തി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

ചുണ്ടങ്ങാച്ചന്തി മൂടാത്തൊരു ചെറുവസനം കൊണ്ടഹോ തറുടുത്തും,
കൊണ്ടോത്തിൻ കയ്യുകാട്ടി, കടവയറു തുളുമ്പിച്ചു പേർത്താർത്തിയോടെ
ശുണ്ണിക്കും നല്ല തൃഷ്ണയുമൊരലർവിശിഖദ്രാന്തിനും പാത്രമായി-
ടുണ്ടോതിക്കദ്വിജന്മാർ പലരുമവരെയും കണ്ടു ഞാൻ കാഴ്ചരംഗേ.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ

3.1742 ശാസ്ത്രവ്യുൽപ്പത്തി,യൽപ്പേതര. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

ശാസ്ത്രവ്യുൽപ്പത്തി, യൽപ്പേതരപടുത രജാനിർണ്ണയത്തിങ്ക,ലെന്ന-
ല്ലോർത്തിട്ടോതും ചികിത്സാവിധിയുടെയൊരുലാളിത്യമെന്നേതുകൊണ്ടും
നേർത്തേ പാർത്തട്ടു വിട്ടീടിന വിപുലയശോരാശിവൈദ്യമുടച്ചൻ
തീർത്തോതാം വൈദ്യലോകത്തിനു മുഴുവനുമേ മാതൃകായോഗ്യനത്രേ!

കവി : ടി. എം. വി.

3.1743 നേരമ്പോയതറിഞ്ഞിടാതെ. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

നേരം പോയതറിഞ്ഞിടാതെ പുളകപ്പൂപ്പിനിന്നേൻ; പ്രഭാ-
പൂരം ചിന്തിയ രൂപമോ ജവമകന്നങ്ങോ മറഞ്ഞിടവേ,
പാരം കാലിടറാൻ തുടങ്ങി; ഹൃദയം താളം മുറുക്കി; ചിദാ-
കാരം കണ്ടു കളിർത്തൊരൻമിഴികളിൽക്കാളിനി മേളിച്ചിതേ!

കവി : യൂസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : അഹൈന്ദവം

3.1744 പൂവിൻചുണ്ടു തൊടുന്നതില്ല. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

പൂവിൻ ചുണ്ടു തൊടുന്നതില്ല പുതുതേൻ തെണ്ടും ദ്വിരേഫം; മണം
തുവിതുവിയലഞ്ഞലഞ്ഞു തിരിയാൻ വന്നില്ല മന്ദാനിലൻ;
മാവിൻകൊമ്പിലുറക്കുമായ്ക്കുയിൽ; വെറും ജീവച്ചുവം മാത്രമി-
ബ്ഭൂവി,ന്നെന്തൊരു കഷ്ടമിങ്ങനെവരാണേതേ വസന്തോത്സവം?

കവി : കെ.എൻ.ഡി

3.1745 മേയുന്നൂ ഭയമെന്നി. . . (ജ്യോതി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

മേയുന്നൂ ഭയമെന്നി മാൻകിട മനോവിശ്വാസനീശ്ശങ്കരായ്
പെയുന്നൂ ഫലപുഷ്പമാരി മരമോരോന്നും ദയാരക്ഷിതം
ഏറുന്നൂ ചുമലപ്പുതുകൾ കൃഷിയേറ്റിട്ടില്ല പാടങ്ങളിൽ
പേറുന്നൂ പുക ഹവ്യഗന്ധമിവിടം സന്ദേഹമില്ലാശ്രമം

കവി : ഏ ആർ. രാജരാജവർമ്മ/ ഭാസൻ, കൃതി : സ്വപ്നവാസവദത്തം തർജ്ജമ

3.1746 എമ്മട്ടോ നീങ്ങിടുന്നു. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധ

എമ്മട്ടോ നീങ്ങിടുന്നു ദിനസരി; പുലരാനുള്ളസമ്പത്തു വായ്ക്കും
വിമ്മിഷ്ടം മാത്രമാണി;ന്നനുഭവമഖിലം നിന്നുപോയൊന്നുമില്ല,
'ജന്മം'തിരാതെ നിൽപ്പുണ്ടിനിയുമൊരു മഹാശാപമായ്; ഹന്ത! മേലിൽ
ധർമ്മം തെങ്ങാനിറങ്ങാം - കവിതയിലുമെന്നിയ്ക്കോർക്കിലിപ്പോക്കുതന്നെ!

കവി : കെ.എൻ.ഡി

3.1747 ജാതിച്ചുവട്ടിൽ. . . (കർത്താ)

ഇരവജ/ഉപേരവജ

ജാതിച്ചുവട്ടിൽജ്ജലസേകമേകം
ജനങ്ങളിപ്പുച്ചെടി കൈയനക്കി
വളർത്തിടുന്നില്ലതുപോട്ടെ; ദൂരെ
വലിച്ചുമാറ്റുന്നതുണ്ടു! കഷ്ടം!

കവി : കവി: ഉള്ളൂർ, കൃതി : തമ്പപ്പുഴ്

3.1748 വ്യാകീർണ്ണാളകമമ്പിളിപ്പൊളി. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വ്യാകീർണ്ണാളകമമ്പിളിപ്പൊളിയൊളിത്തുനെറ്റിമേൽ, ചന്ദന-
ശ്രീകമുകുടി വേർപ്പിലിത്തിരിയലിഞ്ഞോടിക്കിതച്ചങ്ങിനെ
നീ കേളിക്കിടയിൽക്കടന്നു മടിയിൽക്കേറാൻ കുതിയ്ക്കുന്നതും,
പോകുന്നില്ല മനസ്സിൽനിന്നു, മകളേ, കൊഞ്ചിക്കിണങ്ങുന്നതും.

കവി : കെ.എൻ.ഡി

3.1749 നിജദോഷനിദർശനാസം. . . (കർത്താ)

വിയോഗിനി

നിജദോഷനിദർശനാസമാർ
സുജനാചാരമവിശ്വസിക്കുവോർ
രുജ തേടി മരിപ്പു കല്മഷ-
വ്രജമാം കാമലബാധയാലിവാർ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത

3.1750 രാവോ ശീതള; മീറനാം. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

രാവോ ശീതള; മീറനാം നറുനിലാ, വെങ്ങും സുധാശീകരം
തുവുന്തു, കൊടുതാം ഹിമം കുറിയുമായ്പ്പെയ്യുന്നമു, ഞെങ്കിലും,
ഹാ, വല്ലാത്തൊരു ദാഹ, മെന്റെ കരളിൽ തീയാണു, ദാവാനിയെ-
ത്തുവെണ്ണയ്ക്കു സമം വിഴുങ്ങിയവനേ, നീയെങ്ങു മായാമയ!

കവി : കെ.എൻ.ഡി , കൃതി : (വൃന്ദാവനത്തിലെ രാധ)

3.1751 ഹേ, വഞ്ചിഭൂപാലകപുത്രീ! . . (കർത്താ)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ഹേ, വഞ്ചിഭൂപാലകപുത്രീ! നിന്നി-
ലേവം തഴയ്ക്കുന്നു മമാനുരാഗം
ദൈവം സഹിച്ചില്ല; ലഭിച്ചിടാത്തൊ-
രാവസ്തുവിൽ കാംക്ഷ വിപിന്നിദാനം.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1752 ദൂരത്തുദ്യോഗമാളുന്നളവ്. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

ദൂരത്തുദ്യോഗമാളുന്നളവിവനൊരുമട്ടാഴ്ചതീർത്തോടിയെത്തു-
ന്നേരം, കട്ടന്നു ഞാനേ മതി സകലതിനും പിന്നെ വേണ്ടമമയെന്നാം;
നാരിപ്പുണ്ഡരപോ പിണങ്ങും, പരിഭവമൊഴിയവെന്യുമെങ്ങുൾക്കു നേരെ,
കൂറാക്കുഞ്ഞിന്നു തന്മേലുപരി പതിയൊടായാലുമമ്മയ്ക്കു നോവും.

കവി : ടി. എം. വി.

3.1753 നിദ്രാസൗഖ്യം നിയതി. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

നിദ്രാസൗഖ്യം നിയതി നിരസിച്ഛീടവേ നിലവേണീ
മുദ്രാഹീനവ്യഥയൊടു മുഹൂർമ്മുഞ്ചതീ മഞ്ചമദ്യം
ഭദ്രാ സാ മൽപ്രിയതമയെഴുന്നേറ്റു ലാത്തും ഗവാക്ഷ-
ച്ഛിദ്രാഭർണ്ണേ തദന തരുണാർണ്ണോജകർണേജപാക്ഷീ.

കവി : വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1754 ഭദ്രേ ദേവി സരസ്വതീ. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഭദ്രേ ദേവി സരസ്വതീ കനിവൊടെൻ നാവിൽ വിളങ്ങീടണം
ഭക്ത്യാ പൂജകൾ ചെയ്തിടുന്നടിയനും കമ്പിട്ടു കൂപ്പുന്നിതാ
രക്ഷിച്ചിടുക ഞങ്ങൾ തൻ ദുരിതമാമീജീവിതത്തോണിയേ
ഇഷ്ടത്തോടെയനഗ്രഹിയ്ക്കുക സദാ വാദേവി വീണാധരീ

കവി : ഋഷി

3.1755 രേതോരൂപത്തിലച്ഛൻ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

രേതോരൂപത്തിലച്ഛൻ ജനനിയിലൊഴുകിച്ചേർന്നു ഞാനായതോർത്താ-
ലേതോ മുത്തച്ഛനാദ്യൻ ജനകനി,ലതിനും മുഖനിക്കിപ്പുറത്തും,
ചേതോമുഹൂർത്തൻ നിതാന്തൻ ജഗദധിപതി ജീവോർജ്ജമായുജ്ജ്വലിപ്പു
വീതോൽക്കമ്പം, സ്വദിക്കാം ദ്യുതിയതു കരളിൻ കണ്ണിലെപ്പുണ്ണകനാൽ.

കവി : യുസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : നാദബ്രഹ്മം

3.1756 ചഞ്ചൽത്തുമലർമഞ്ജരീ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ചഞ്ചൽത്തുമലർമഞ്ജരീനതലതാഗണ്ഡത്തിലെങ്ങാൻ രസോ-
ദഞ്ചന്ദനസമീരണൻ മൃദുലമായൊന്നാമ്മ വെച്ചാൽ മതി,
തഞ്ചം പേടിയൊടമ്പരന്നുകളയും നീയിത്ര പാവം! - കിട-
ന്നൻ ചിത്തം പിടയുന്ന - നിന്റെ കഥയെ, ഞങ്ങങ്ങിക്കൊടുംകാടഹോ!

കവി : കെ. എൻ. ഡി., കൃതി : (വൃന്ദാവനത്തിലെ രാധ)

3.1757 തള്ളിത്തിങ്ങിക്കലങ്ങി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

തള്ളിത്തിങ്ങിക്കലങ്ങിപ്പെരുകമഴലിനെത്തെല്ലൊതുക്കുന്നതിനാ-
യുള്ളത്തിൽ തൽക്ഷണം ഞാൻ പലവിധമിഹ ചെയ്യുന്ന യത്തങ്ങളെല്ലാം
വെള്ളത്തിൻ വേഗമേറ്റം ഗതി, മണലണയെത്തട്ടിനീക്കുന്നപോലെ
തള്ളിത്തള്ളിപ്പുരക്കുന്നിതു ബത! വലുതായുള്ള ചേതോവികാരം.

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടയാർ, കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം

3.1758 വസനമൊട്ടു കവർന്നു. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

വസനമൊട്ടു കവർന്നു രസിച്ചവൻ
വസനമായ് ദ്രുപദാത്മജ രക്ഷകൻ
വ്യസനമേ വസനം ചില നാരിമാർ-
ക്കവസരോചിതമായ് വരുമോ ഭവാൻ

കവി : ഹരിദാസ്

3.1759 വാടിവീണൊരിളനീരു. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

വാടിവീണൊരിളനീരുപോലുമി-
നാളിലാളു കളയില്ല നിശ്ചയം
കോള കാളിയവിഷാംശമാണു - കാർ-
ക്കോടകന്റെ വിഷമോ - ഗവേഷണം!

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1760 കൂടും ഭക്തിയൊടൊന്നുമെൻ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കൂടും ഭക്തിയൊടൊന്നുമെൻ മകൾ ഭജിച്ചൊളു സമീപസ്ഥയാ-
യിടും ശുഭ്രതരംഗയെ, കലിതപുണ്യോത്സംഗയെ, ഗ്ലംഗയെ;
നാടിൻ വറ്റിയ തൊണ്ടയിൽ സുധയൊഴുകിടാൻ, സ്വഭക്തർക്കഴൽ-
പ്പാടും, ചൂടു,മകറ്റുവാ,നവതരിച്ചോളാണു ഭാഗീരഥി!

കവി : കെ. എൻ. ഡി

3.1761 നേത്രപ്പഴം പുതിയ. . . (ഋഷി)

വസന്തതിലകം

നേത്രപ്പഴം പുതിയ ശർക്കര നല്ല തേങ്ങാ
കാഞ്ഞെരമീഭിരിടചേർന്നു കലർന്നു നന്നായ്
സാന്ദ്രീഭവിച്ച മധുരക്കറിയാം തടാകേ
നീന്തിത്തുടിച്ചതു കടിച്ചു മരിപ്പനോ ഞാൻ!

കൃതി : പുതപ്പാർത്ഥജ്ഞത്

3.1762 സരസഭാഷണമാവഹ. . . (ജ്യോതി)

ദ്രുതവിളംബിതം

സരസഭാഷണമാവഹ മനുഖേ
സ്വരസസേവനഭാവനയാ മുദാ
ഭവതു മേ രസനാ തവ വേദികാ
നയ സരസ്വതി! വേദവിദാം പഥി

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1763 ഭീവായ്പേറുന്ന യുദ്ധാങ്കണമെവിടെ. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധ

ഭീവായ്പേറുന്ന യുദ്ധാങ്കണമെവിടെ? വെറും വേദമന്ത്രങ്ങളോളം
നാവായ് പൂജാസ്മത്താ, ലരിയെയെതിരിട്ടും താങ്കളുടേയെങ്കിൽ
ആവാമാവാം കടക്കാലുകൾ ഗദകൾ, നമുക്കൽപ്പമാം ദർഭനാനും
കൈവാൾ, വേണെങ്കിൽ വീറും വിശ്വീ പരിചയും, ഹന്ത! നാമന്തണന്മാർ!

കവി : കെ. എൻ. ഡി

3.1764 അലസാതൊരു സൂചി. . . (ഋഷി)

വസന്തമാലിക

അലസാതൊരു സൂചി ശിൽപദക്ഷൻ
പല വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള പട്ടുന്ദലാൽ
നലമോടിഹ തയ്ച്ചു തീർത്തതോ നിൻ-
മലർമെയ്യത്ര മനോഹരം പിറാവേ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : അരിപ്രാവ്

3.1765 നിവർത്യരാജാ ദയിതാം. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

നിവർത്യരാജാ ദയിതാം ദയാലുഃ
താം സൗരഭേയീം സുരഭീര്യശോഭിഃ
പയോധരീഭൂതചതുസ്സമുദ്രാം
ജഗോപ ഗോത്രപധരാമിവോർവ്വീം

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവംശം

3.1766 പിഞ്ഞിപ്പോയൊരു നിക്കരം. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പിഞ്ഞിപ്പോയൊരു നിക്കരം മൃദലമാം കയ്യാലെ താങ്ങി ഭൃതം
പാഞ്ഞിടുന്നു വരണ്ട തൊണ്ട നനയാൻ പൈപ്പിന്നടുത്തേയ്ക്കു നി
കുഞ്ഞെ ടാപ്പുതുറക്കിലില്ല കുടിനിർ താഴത്തു നിശ്ചുന്യമാം
കഞ്ഞിപ്പാത്രമനേകമുണ്ടു,മിഴിനിരില്ലേ കരഞ്ഞിടുവാൻ!

കവി : വൈശ്ണേരി നമ്പൂതിരി, കൃതി : വേനൽക്കെട്ടതി

3.1767 കയ്യിൽക്കായ്കനിവെച്ചു. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കയ്യിൽക്കായ്കനിവെച്ചു പച്ചിലമലർത്താലം, ജരാജീർണ്ണമാം
മെയ്യാകെപ്പുളകം, മനസ്സുനിറയെ ത്വദ്രശനൗത്യുക്യവും,
പെയ്യും ബാഷ്പമൊടങ്ങതാ, ശബരിമാർ നിൽക്കുന്നു പമ്പാനദീ-
പര്യന്താദ്രിവനങ്ങളിൽ - ബത, ഭവാനെത്താത്തതെന്തിനിയും?

കവി : കെ. എൻ.ഡി, കൃതി : ആവഹനം

3.1768 പ്രക്ഷിണീകൃത്യ ഇതം... (ജ്യോതി)

വംശസ്ഥം

പ്രക്ഷിണീകൃത്യ ഇതം ഇതാശ-
മനന്തരം ഭർതുരന്യതിം ച
ധേനം സവത്സാം ച നൃപഃ പ്രതസ്മേ
സന്മംഗലോദഗ്രതരപ്രഭാവഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : രഘുവംശം 2

3.1769 ധീ മങ്ങീടം ധനാശാലഹരിയിൽ... (ഋഷി)

സൃദ്ധര

ധീ മങ്ങീടം ധനാശാലഹരിയിലടരാടിക്കുരക്ഷേത്രമോരോ
ഗ്രാമംതോറും പടുത്തും പടയണികൾ മുഖംമുടിവെച്ചുക്രമങ്ങൾ
കാമംപോൽക്കൈക്കൈത്തോടുറയുമിവിടമിന്നാർക്കു നന്നാക്കിടാം ത-
ന്നാമം വാഴ്ന്നപ്പൊട്ടെ മഹിയിലിരുളുകുറ്റിടുമാ സുപ്രകാശം.

കവി : കെ. പുരുഷോത്തമൻ നമ്പൂതിരി, കൃതി : കൂടിയൊട്ടം

3.1770 കമ്പിട്ടിങ്ങിനെ നിന്നു നീ... (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കമ്പിട്ടിങ്ങിനെ നിന്നു നീ പലതരം പൂജാപ്രസൂനങ്ങൾ കൈ-
ക്കമ്പിൾച്ചെന്തളിരാലൊരഗ്രശബളശ്രീ ചുറ്റിലും ചിന്തവേ,
അൻപിൽ കീർത്തനചഞ്ചലാധരപുടം, മുല്ലയ്ക്കലേദ്ദേവിതൻ
മുൻപിൽത്തുവിയതെത്തിവിണതു കടന്നെൻ നെഞ്ചിലല്ലോ സഖി!

കവി : കെ. എൻ.ഡി, കൃതി : ആവഹനം

3.1771 അവതൊന്നാൽക്കനിഞ്ഞി... (രാജേഷ്)

സൃദ്ധര

അവതൊന്നാൽക്കനിഞ്ഞീയലകിനു മുഴുവൻ വിദ്യയാം വിത്തമേകി-
ത്തുമ്പം കൂടാതെ കാക്കും കമലജദയിതേ, കാവ്യഗാനസ്വരൂപേ,
ഇമ്പം ചോരതെയർത്ഥച്യുതിയതുമിയലാതക്ഷരശ്ലോകമോതാൻ
നിൻപത്തിനായ് നമിപ്പേൻ വരമരുളുക മാമക്ഷരാംബേ കഴമ്പേ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.1772 ഈ ലോകത്തിൽ സുഖമസുഖവും... (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

ഈ ലോകത്തിൽ സുഖമസുഖവും മിശ്രമാണാനിരിക്കും
മാലോകർക്കും മതിമുഖി! വരാറില്ലയോ മാലനേകം?
ആലോചിച്ചിവിധമവിധവേ! ചിത്തമാശ്വസ്തമാകി-
ക്കാലോപേതം കദനമതിനിക്കാണി കൂടി ക്ഷമിക്ക.

കവി : വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1773 അപ്പയ്യാവ്യൻ പടി. . . (ഉമേഷ്)

മന്ദാക്രാന്ത

അപ്പയ്യാവ്യൻ പടി കവലയാനന്ദമുണ്ടാക്കിടുന്നോ-
രൊപ്പം പറ്റില്ലമരനമതിൻ മട്ടു കോശം ചമയ്ക്കാർ,
കപ്പം നൽകും കവിമണി ജഗന്നാഥനമ്മട്ടു ശാസ്ത്ര-
വ്യുത്പത്തിശ്രീ വിലസിയവനീകാന്തയെപ്പുൽകിടുന്നോർ.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1774 കണ്ണിൽക്കാണുന്നതെല്ലാം. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധ

കണ്ണിൽക്കാണുന്നതെല്ലാം, ചെവിയിണയണയും ശബ്ദമെല്ലാം, മനസ്സിൽ
ചിന്നിപ്പൊങ്ങുന്നതെല്ലാം, പറവതറിവതും ചെയ്വതും മറ്റുമെല്ലാം;
ഒന്നായ്, വേറായി, നൂറാ, യരികിലകലെയായ്, സൂലമായ്, സൂക്ഷ്മമായി-
പ്പിന്നെസ്സത്താ, യസത്താ, യെതിലുമുപരിയായ് നിത്യനായ് നിൽപ്പതും നീ!

3.1775 ഓമൽപ്പിച്ചിച്ചെടിയിലത. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

ഓമൽപ്പിച്ചിച്ചെടിയിലതമല്ലോളിതാ വർഷബിന്ദു-
സ്തോമക്ലിന്നാ പുതുമലർ പതുക്കെസ്സുടിപ്പിച്ചിടുമ്പോൾ
പ്രേമക്രോധക്ഷുഭിതഭവതീ ബാഷ്പയാരാവിലാംഗീ
ശ്രീമന്മന്ദസ്മിതസുമുഖിയാകുന്നതോർമ്മിച്ചിടുന്നേൻ.

കവി : വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1776 പള്ളിക്കൂടം പലതു. . . (ഉമേഷ്)

മന്ദാക്രാന്ത

പള്ളിക്കൂടം പലതു, വലുതാം പാളയം, പള്ളി, കള്ള-
പ്പള്ളിക്കാരെത്തടവിലിടുവാനുള്ള ജേ, ലാശുപത്രീ
തള്ളിക്കേറി ദ്വിജരണയുമായുടുമാപ്പട്ടണത്തി-
നുള്ളിൽക്കാണാ, മൊരു കുറി പറഞ്ഞാക്കെ നീ നോക്കിയാലും.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1777 തടിച്ച തിരമാലയാൽ. . . (കർത്താ)

പൃഥ്വി

തടിച്ച തിരമാലയാൽ തടമിടിച്ചുടച്ചുഗ്രമായ്-
പ്പിടിച്ചു കടുതെന്നലിൽക്കടൽകിടന്നു കൂത്താടവേ
മുടിച്ചഹഹ! പാമ്പരേ, പുരുഷമായ പാറപ്പുറ-
ത്തടിച്ചു പടുകപ്പലപ്പടിനറുങ്ങി നൂറായിരം

കവി : പന്തളം കേരളവർമ്മ, കൃതി : വിശാഖൻ

3.1778 മാണിക്യവീണാം. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

മാണിക്യവീണാമുപലാളയന്തിം
മദാലസാം മഞ്ജുളവാഗ്ഗിലാസാം
മാഹേന്ദ്രനീലദ്യുതികോമളാംഗീം
മാതംഗകന്യാം സതതം സ്മരാമി

കവി: കാളിദാസൻ, കൃതി: ശ്യാമളാദണ്ഡകം

3.1779 മുറയ്ക്കേണിങ്ങുനൂ കളി. . . (വാസുദേവൻ)

ശിവരിണി

മുറയ്ക്കേണിങ്ങുനൂ കളി, യിടയിലോരോ പുതുമുഖം
വരുന്നൂ, നേട്ടുന്നൂ, രസികരുടെ പട്ടം വളകളും
ഇരുന്നേ നീനേരംവരെയു;മിനിയെന്തെൻ ഗതി? ശരി-
ക്കരങ്ങേറ്റംമുഖെൻ കഥയുമിവിടെത്താൻ കഴിയുമോ?

കവി : കെ. എൻ. ഡി.

3.1780 ഈയുള്ളോനൊരു കേവലൻ. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഈയുള്ളോനൊരു കേവലൻ,ചെറിയൊരിത്തോണിക്കടുത്തുള്ളവൻ
മായാബോധികടത്തിടുന്ന പണിയിൽത്താനഗ്രഗണ്യൻ ഭവാൻ
വയ്യേ കൂലിയെടുക്കുവാ, നൊരുതൊഴിൽക്കാർതമ്മി - ലെന്നാൻ ഗുഹൻ
നീയോ കേട്ടു ചിരിച്ചു, രാമ, തൊഴുവേനപ്പഞ്ചിരിയ്ക്കുന്നമേ

കവി : ബാലേന്ദ്ര, കൃതി : ഇളം നിലാവ്

3.1781 വെയാറ്റുണ്ടൊരു ചുരൽ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വെയാറ്റുണ്ടൊരു ചുരൽ ഞാനിവിടെയീ മേശയ്ക്കകത്തായതിൽ
വെയാറ്റുണ്ടു ചിലപ്പൊളിക്കര,മടങ്ങീടാത്ത കോപത്തൊടെ;
വെയാറ്റുണ്ടു മനസ്സു കൈപ്പിഴ പിണഞ്ഞീടായ്വതിനെങ്കിലും
വെയാറ്റുണ്ടു്, കിടാങ്ങൾതൻ തളിരിളം കയ്യിനമേറെക്കനം!

കവി : തൃക്കുഴിപ്പാറ നമ്പ്യാത്തൻ നമ്പൂതിരി.

3.1782 വെയാ,നന്തിവിളക്കുമായ്. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വെയാ,നന്തിവിളക്കുമായ് വരുവതുണ്ടാരാണു ചെമ്പട്ടുടു,-
ത്താക്കയ്യിൽ തെളിയും ചിരാതു,മിതുപോൽ കാണുന്നു മാനത്തതാ
നാമം ചൊല്ലിയിരിപ്പു ചുറ്റുമരുമത്താരാഗണങ്ങൾ, നറും
തേന്തുറും കഥ ചൊല്ലുമോ നിശയിലായെന്നവിളിമ്മാമനം?

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി , കൃതി : (ഒരു കഞ്ഞിന്റെ കൗതുകക്കാഴ്ച്ച)

3.1783 നാകത്തിലാണമൃതം. . . (വാസുദേവൻ)

വസന്തതിലകം

നാകത്തിലാണമൃതമെന്നൊരു കൂട്ടർ, നാരീ-
ലോകത്തിനുള്ളൊരധരങ്ങളിനെനീതന്യർ;
പാകത്തിൽ നാലു വിഭവം കലരും മുറുക്കിൻ
യോഗത്തിലെനന്തിനെനിക്കിരുപക്ഷമില്ല.

കവി : ടി. എം. വി.

3.1784 പാ, രോജസ്സ ബലം. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പാ, രോജസ്സ ബലം തുടങ്ങിയവതൻ കൈയ്ക്കുള്ളിൽനിൽക്കുന്നതാ-
യോരോ വിഡ്ഢികളോതിടുന്നതു വെറും ലാക്കറ്റു ഭോഷ്കല്ലയോ?
നേരോർത്താൽ സകലേശ്വരൻ വിലസുമീലോകം പതിന്നാലിനും
വേരോടാൻ തറ 'നീതി'യെന്നറിയണം സത്തുക്കൾ നിസ്സർക്കമായ്.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1785 നിൽക്കാതായ് ശ്വസനാനിലൻ. . . (വാസുദേവൻ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നിൽക്കാതായ് ശ്വസനാനിലൻ സ്വമുരളിനാദം മുഴക്കം;നെനി-
യ്ക്കൊക്കാതാവുകയാണെടുത്തുപെരുമാറിടാനിതെന്നോതുവാൻ!
വെണ്ണാനോർക്കുകയാണു ഞാനിതു തിരിച്ചുപാളമെന്നുംബ തൻ
തൃക്കാൽച്ചെന്തളിരികലി,നമതെന്നി,ക്കെൻജീവനാണെങ്കിലും!

കവി : കെ.എൻ.ഡി

3.1786 വായിക്കുമ്പോൾ രസിക്കുന്നൊരു. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

വായിക്കുമ്പോൾ രസിക്കുന്നൊരു ചടുലമഹാകാവ്യമാണീ പ്രപഞ്ചം
വായിച്ചർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്നവനു കവിതയാകുന്നു വിശ്വത്തിലെങ്ങും
വായിക്കാൻ മാത്രമെന്നാണലസത മലയാളത്തിലെൻ കൂട്ടുകാരോ?
വായിക്കൂ, സർഗ്ഗശക്തിപ്രസരണമിവിടെക്കാഴ്ചവെക്കാവു നമ്മൾ!

കവി : എം. എൻ. പാലൂർ, കൃതി : കല്യാണക്കാഴ്ച

3.1787 വാരഞ്ചം താരി,ലോമൽ. . . (വാസുദേവൻ)

സ്രദ്ധര

വാരഞ്ചം താരി,ലോമൽക്കളിരൊളി തിരളും തികളിൽ, ചിന്നിമിന്നും
താരത്തിൽ, കാന്തികാളും ഖരകരനി,ലിളം തെന്നലിൽ, കന്നിയാറിൽ,
സ്റ്റാരശ്രീ മാരിവില്ലിൽ, കളമുരളി, ലെന്തിനു സർവത്ര നിത്യോ-
ദാരം സൽക്കാവ്യസാരം വിതറുമൊരു മഹാകാവ്യകാരൻ ജയിപ്പൂ!

കവി : കെ.എൻ.ഡി

3.1788 സന്ദേശാവിധമടുവിട്ടു. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സന്ദേശാവിധമടുവിട്ടു നിയമസ്വച്ഛാംഗിയായോമന-
ക്കോലം "സംസ്കൃത"മോടിയായ് വികൃതമാക്കിടാതെ ചേതോഹരി
ഫാലത്തിങ്കലഴിഞ്ഞ സൂക്ഷ്മ"തിലകം" പുരിച്ചുസദ്"ഭ്രഷണം"
ലോലശ്രീയൊടു പുണ്ടു മുർച്ഛയിതിലും ശോഭിച്ചിടുന്നുണ്ടിവൾ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.1789 ഫാലേ വേർപ്പുകൾ വറ്റിയില്ല. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഫാലേ വേർപ്പുകൾ വറ്റിയില്ല മുഴുവൻ, വാർകുന്തൽ കെട്ടിക്കഴി-
ഞ്ഞി, ലേറ്റം മുലമൊട്ടുലച്ച നെടുവീർപ്പറ്റീല, യെന്നാകിലും
ചാലേ തൽക്ഷണശോഭയിൽ തരളനാം കാന്തന്റെ നൽച്ചംബന-
ത്താലേ പേലവഗാത്രീയാൾക്കപരമെന്നോതാ? മതാന്തൻ സ്മരൻ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : *വിലാസലതിക*

3.1790 ചിരികളിൽ വെളിവാകും. . . (മധുരാജ്)

മാലിനി

ചിരികളിൽ വെളിവാകും കൊച്ചുപല്ലോടുമെന്നോ
ചിലതു മധുരമായിച്ചൊല്ലിയവൃത്തവർണ്ണം
മടയിലുഴറിയെത്തും മക്കൾതൻ മെയിലേത്തും
പൊടയിൽ മലിനരാകും മർത്യരേ ഭാഗ്യവാന്മാർ.

കവി : ആറ്റൂർ, കൃതി : *ശാകന്തളം തർജ്ജമ*

3.1791 മിഴിയിണയിതളിനും. . . (വാസുദേവൻ)

മാലിനി

മിഴിയിണയിതളിനും, കൊങ്കമൊട്ടിനും,മോമ-
മൊഴിമധുവിനും,മീമെയ് മാർദ്ദവത്തിനുംമൊപ്പം
പൊഴിയുമൊരു സുഗന്ധത്തിനുമേ തോൽവി നൽകി-
ട്ടൊഴികഴിവിനിയെന്നേ, പൂക്കളെക്കെടുവാൻ തേ?

കവി : ടി. എം. വി.

3.1792 പനിമതികല ചൂടി. . . (രാജേഷ്)

മാലിനി

പനിമതികല ചൂടി,പ്പാൽക്കെതിർ പെയ്തു, പീന-
സ്തനമൊടു കനിവാർന്നും താമരപ്പൂവിലാണ്ടും
കനിവൊടു കരതാരിൽ പുസ്തകം, പേനയും പൂ-
ണ്ടനവധി വരമേകും വാണി കാക്കട്ടെ നമ്മെ.

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ (മൊഴിമാറ്റം)

3.1793 കരുണമൊരു രസം താൻ. . . (ഉമേഷ്)

മാലിനി

കരുണമൊരു രസം താൻ വസ്തുഭേദേന നാനാ-
പരിണതിയെ വഹിച്ചിടുന്നിതേ മാറി മാറി
തിര, നര, ചുഴിയെന്നീ രൂപഭേദങ്ങൾ കാണായ്-
വരികിലുമവയല്ലാം വെള്ളമത്രേ നിനച്ചാൽ.

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ / ഭവഭൂതി, കൃതി : *ഉത്തരരാമചരിതം തർജ്ജമ*

3.1794 തദന നിയതി. . . (കർത്താ)

മാലിനി

തദന നിയതിദേവിക്കുള്ളിലിഞ്ഞു സമീരൻ
സദയമുടനൊതുങ്ങി, കാർകലം തീരെന്നിങ്ങി
അദരരൂപി കലർന്നാ വിണ്ണിലും മണ്ണിലും വൻ-
കദനമവന മാറ്റിസ്സാസ്യദീപാളി മിന്നി!

കവി : വാരികോലിൽ കേശവനണ്ണിത്താൻ, കൃതി : സാമ്യദീപം കൊള്ളത്തി

3.1795 അരിയ തൃണമിണങ്ങും. . . (ഉമേഷ്)

മാലിനി

അരിയ തൃണമിണങ്ങും നിന്റെ മൈതാനമാകും
ഹരിതപരവതാനിക്കൊക്കുമുതകൃഷ്ടശിൽപം
പരിചിന്തൊടു പുകഴ്ത്തിപ്പാട്ടു പാടുന്ന പക്ഷി-
പ്പരിഷയുടെ ജനിക്കേ പാരിതിൽ ചാരിതാർത്ഥ്യം.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1796 പലരുമിതുകണക്കപ്പൂജ്യമാകും. . . (കർത്താ)

മാലിനി

പലരുമിതുകണക്കപ്പൂജ്യമാകും പദത്തിൻ
വില കരളിലശേഷം ചിന്തചെയ്യാതെ മേന്മേൽ
ഖലരുടെ നില തേടിചെയ്തു നാശം നിമിത്തം
കലഹമതിനരങ്ങായ് തീർന്നിതാ നാടശേഷം.

കവി : കട്ടക്കയം, കൃതി : ശ്രീയേശു വിജയം

3.1797 ഖഗപതിയതിവീരൻ. . . (ബാലേന്ദ്ര)

മാലിനി

ഖഗപതിയതിവീരൻ യാനമായ് സേവചെയ്വു,
കപികലവരനെന്നും ദാസഭാവത്തിൽ വാഴ്വു,
ഗുണനിധിവരനാകും ശേഷനോ ശയ്യ, യെല്ലാ
മഹിമയടിമയെങ്ങാണപ്പദം കമ്പിടുന്നേൻ.

കവി : ബാലേന്ദ്ര

3.1798 ഗിരിവനമതിൽ നീളെ. . . (കർത്താ)

മാലിനി

ഗിരിവനമതിൽ നീളെ,ക്കാളമേഘാഭൂപുണ്ടും,
ഹരിതദളഗണത്താലംബരാന്തം മറച്ചും,
പെരിയ മരമസംഖ്യം പ്രൗഢശോഖോപശാഖ-
പ്പരിഷയൊടിടതിങ്ങിപ്പൊങ്ങി നിൽക്കുന്നു ഭംഗ്യം.

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ചിത്രയോഗം

3.1799 പതിവിനുലക മേലും... (ഉമേഷ്)

മാലിനി

പതിവിനുലക മേലും ഹന്ത! പൊയ്ക്കാണ്ടിരിക്കും,
മതിരവികളുദിക്കും, മാരുതൻ സഞ്ചരിക്കും;
അതിലപരർ സുഖിക്കാം, ശൂന്യനായ് ഞാൻ - എനിക്കീ
ക്ഷിതിയിനി മരു മാത്രം, ജീവിതം ഭാരമാത്രം!

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : (കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ മരണത്തിനുള്ള വിലാപകാവ്യം)

3.1800 അഹഹ, ബഹുലഹിംസാ... (ജ്യോതി)

മാലിനി

അഹഹ! ബഹുലഹിംസാസഞ്ചിതാർമൈഃ ക്ലാബം
പ്രതിദിനമനുപഷ്ഠൻ സ്ത്രീജിതോ ബാലലാളീ
വിശതി ഹി ഗൃഹസഭേതാ യാതനാം മയ്യഭക്തഃ
കപിലതന്ദരിതി ത്വം ദേവഹൃദൈന്യഗാദീഃ

കവി : മേൽപള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം 15

3.1801 വിലസതി ചെറിയച്ചിം . . . (കർത്താ)

മാലിനി

വിലസതി ചെറിയച്ചിം കാന്തിരാജ്യാധിപത്യേ
മനസിജനഭിഷേകതും നൃനമാധംബരേണ
ശശിശകലസനായേ ശാരദവ്യോമനീല-
തറനടുവിലിടിന്റത്താരകാ മുത്തുപന്തൽ.

3.1802 ശിവശൃത്യായുഷോ . . . (ജ്യോതി)

ശിവരിണി

ശിവശൃത്യായുഷോ യദി ഭവതി ശക്തഃ പ്രഭവീതു
ന ചേദേവം ദേവോ ന ഖലു കശലഃ സ്വന്ദിതുമപി
അതസ്ത്യാമാരാധ്യം ഹരിഹരവിരിഞ്ചാദിഭിരപിഃ
പ്രണതും സ്തോതും വാ കഥമക്രതപുണ്യഃ പ്രഭവതി?

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : സൗന്ദര്യലഹരി

3.1803 ആരാണോതുക നിത്യം . . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആരാണോതുക നിത്യമിപ്പലരിയെപ്പിന്നിട്ടു ചാടിക്കട-
ന്നാരാലെത്തി മിഴിക്കു തല്ലിയിവനെശ്ശല്യപ്പെടുത്തും ഭവാൻ
വാരാളം വിയദംഗനയ്ക്കു വിമലശ്രീയേറ്റുമേകുന്നൊര-
ത്താരാഹാരമിവണ്ണമെന്തിനു കവർന്നിങ്ങോടിയെത്തുന്നു നീ?

കവി : വാരിക്കോലിൽ കേശവനണ്ണിത്താൻ, കൃതി : പ്രകാശം

3.1804 വൃഷമതിൽ നടകൊള്ളും . . . (രാജേഷ്)

മാലിനി

വൃഷമതിൽ നടകൊള്ളും, നൃത്തമാടിട്ടു തള്ളും,
കഴലിണ പണികൊള്ളും ഭക്തരൈക്കാത്തു കൊള്ളും,
യമഭടരൊടു തള്ളും, തല്ലുമേറുന്നതള്ളും,
മമ ഹൃദി കുടികൊള്ളുന്നീശ്വരൻ തീർത്തുകൊള്ളും

3.1805 യവനമുഗളയുദ്യോദഗ്ര . . . (കർത്താ)

മാലിനി

യവനമുഗളയുദ്യോദഗ്രകോലാഹലത്തിൽ
ഭവതിയുണരമാറായില്ല ഹേ, പുണ്യഭൂമി!
അവസരമിതിലാമോദാർത്ഥപിരങ്കിഭിമാ-
രവഭയപുളകം നീ വിരപന്തി! വഹിക്ക!

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : കിരീടധാരണം

3.1806 അനൗലത പെടുമമ്മേ . . . (ഉമേഷ്)

മാലിനി

അനൗലത പെടുമമ്മേ, വത്സലത്വത്തിനാൽ നിൻ
സ്തനഗിരികൾ ചുരത്തും നൽപ്പയസ്സൽപമെന്നേ
ദിനമനു പരിപാനം ചെയ്തയാൽ നിന്നിലുണ്ടാ-
മനവധി ചെറുധാന്യം പൃഷ്ടി പൂണ്ടല്ലസിപ്പു.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1807 ദിനേശനേ നാടു. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ദിനേശനേ നാടു കടത്തുവാനും
അഹസ്സിനെസ്സിന്ധുവിലാഴ്ചുവാനും
കൈകേയിതൻ മാളികമച്ചിലെത്തി-
യിരുട്ടുപോൽ മന്മരയന്തിനേരം

കവി : പി.കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ, കൃതി : ബാലരാമായണം

3.1808 കരയരുതഴലികൾ. . . (കർത്താ)

മാലിനി

കരയരുതഴലികൾ, ശ്രീയിലിമ്മട്ടുഗർവം
കരകവിയരു, തെല്ലാം തുല്യമായ് കല്യൂർ കാണു;
കരളിനകമിളക്കം തട്ടിടാത്തോന്നു കാമം
കരഗത, മവനെക്കാൾ ധന്യനായന്യനുണ്ടോ?

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1809 കണ്ടോരുണ്ടോ? തുറുങ്കിൽപ്പിറവി. . . (രാജേഷ്)

സുശര

കണ്ടോരുണ്ടോ? തുറുങ്കിൽപ്പിറവി, തനിനിറം കണ്ടതില്ലാരു, മാടി-
ക്കൊണ്ടൽക്കാന്തിപ്പകിട്ടു, ഞടിയരുടെ നടുക്കാണു കാമാരകാലം,
തെണ്ടും മാടിന്റെ പിന്നിൽ, പകലിരവു കവർന്നുണ്ണ, മെന്നാലുമുള്ളിൽ-
ക്കണ്ടാലാനന്ദമേകും രസികനെയൊരുനോക്കെങ്കിലും കാട്ടിടാമോ?

കവി : വി. കെ. ജി.

3.1810 തോക്കും താങ്ങിത്തദനുചരരാം. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

തോക്കും താങ്ങിത്തദനുചരരാം ഹൃണരൊന്നിച്ചു നേരം-
പോക്കും തീട്ടിക്കൊരുവകയുമായെന്നു വേട്ടയ്ക്കു തക്കം
നോക്കുന്നേരത്തകലെയുമിരുന്നീടൊലാ നീയകാലേ
ചാക്കുണ്ടാകാമൊരു ശകലവും ലാക്കു തെട്ടില്ലവർക്ക്

കവി : വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1811 നേരു ചൊൽകിലിതു. . . (വാസുദേവൻ)

രഥോദ്ധത

നേരു ചൊൽകിലിതു നാളിലൊന്നുമേ
നേരുകൊണ്ടു കഴിയില്ല നേടുവാൻ
നേരുകാരനിഹ നേടിടുന്ന സൽ-
പ്പേരുകൊണ്ടു പുലരേണ്ടതായ് വരും!

കവി : ടി. എം. വി.

3.1812 നീലക്കണ്ണുകളോ. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നീലക്കണ്ണുകളോ, ദിനാന്തമധുരസ്വപ്നങ്ങൾതൻ ചന്ദന-
ചോലയ്ക്കുള്ളിൽ വിടർന്നു പാതിയടയും നൈവേദ്യപുഷ്പങ്ങളോ,
കാലം കൊത്തിയെടുത്ത ഹംസദമയനീശീൽപമിനം നള-
ന്നാലങ്കാരിക ഭംഗിയോടെയെഴുതും സന്ദേശകാവ്യങ്ങളോ?

കവി : വയലാർ രാമവർമ്മ

3.1813 കണ്ടോരുണ്ടോ? വ്രജത്തിൻ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധര

കണ്ടോരുണ്ടോ? വ്രജത്തിൻ വ്രതസുകൃതഫലക്കാമ്പിനെ, പ്ലാമ്പിനെ, ക്കാ-
ളിന്ദിത്തണ്ണീരു നഞ്ഞാക്കിയ കുടിലനെയോടിച്ചൊരൻ തമ്പുരാനെ?
കണ്ടോരുണ്ടോ തകർക്കും പെരുമഴ തടയാൻ കുന്നിനെപ്പൊക്കിനിർത്തി-
ത്തണ്ടറ്റുള്ളണ്ടർകോൻ തൻ മിഴികളിൽ മഴപെയ്യിച്ച കാളാംബുദത്തെ?

കവി : വി.കെ.ജി.

3.1814 കോകശ്രോണീവിരഹനിഹിതം. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

കോകശ്രോണീവിരഹനിഹിതം തീ നറുങ്ങെന്റുപോലേ
ഇകിത്തുകിത്തുഹിനകണികാം തൂർന്ന പൂങ്കാവിലുടെ
സ്തോകോന്മീലനളിനതെളിതേൻകാളകൂടാംബു കോരി-
ത്തേകിത്തോകപ്പവനനവനെച്ചെന്റു കൊന്റാൻ തദാനിം.

കൃതി : ഉണ്ണുമീലി സന്ദേശം

3.1815 സ വിസ്മയോത്ഫുല്ല. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവംശ/വംശസ്ഥം

സ വിസ്മയോത്ഫുല്ല വിലോചനോ ഹരിം
സുതം വിലോക്യാനകദുന്ദിസ്സദാ
കൃഷ്ണാവതാരോത്സവസംഭ്രമോസ്പൃശൻ
മുദാ ദിജേഭ്യോഽയുതമാപ്പതോ ഗവാം

കവി : വ്യാസൻ, കൃതി : ഭാഗവതം 10-3-11

3.1816 കൃത്യാ പരോക്ഷതന്ദരേവ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

കൃത്യാ പരോക്ഷതന്ദരേവ മഹോക്ഷമൂർത്തിഃ
സദ്യാപരോഽക്ഷകലിതസ്ഥിതിരിഷ്ടസിദ്ധിം
ധൃത്യാ സുവർണശകനത്വമതീവ ദുഷ്ടോ
ഘൃത്യാംബരം ച ദിവമേത്യ നളം നൃഗാദീത്

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം

3.1817 ധൈര്യസ്യാശ്രമസംശ്രിതസ്യ... (ജ്യോതി)²⁵⁷

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ധൈര്യസ്യാശ്രമസംശ്രിതസ്യ വസതസ്തുഷ്ടസ്യ വന്ദന്യഃ ഫലൈഃ-
മാനാർഹസ്യ ജനസ്യ വൽക്കലവതസ്താസഃ സമുത്പാദ്യതേ
ഉത്സിക്തോ വിനയാദപേതപുരുഷോ ഭാഗ്യേശ്വലൈർവിസ്തിതഃ
കോഽയം ഭോ! നിദ്രതം തപോവനമിദം ഗ്രാമീകരോത്യാജന്തയാ

കവി : ഭാസൻ, കൃതി : സ്വപ്നവാസവദത്തം

3.1818 ഉഷ്ണത്തിനുപശാന്തിയായ... (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഉഷ്ണത്തിനുപശാന്തിയായമൃതദാത്രത്വം വരിക്കെ, സ്വയം
കൃഷ്ണത്വം തനുവിന്നിണങ്ങിയ കൃപാകാദംബിനീകന്ദമേ,
ധൃഷ്ണയ്യില്ലിളവെടുമീ പ്രകടനക്കാർക്കെന്നറി,ഞ്ഞൂർവി തൻ
തൃഷ്ണയ്ക്കുള്ളിൽ മുളച്ചു ചീല്പുത പടർത്തീടാൻ മടിയ്ക്കാക നി.

കവി : യുസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : സോമയാഗം

3.1819 ധരിയ നീ ദേവകി... (ഉമ)

ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ധരിയ നീ ദേവകി! നന്ദനന്മാർ
മരിയ്ക്ക കൊണ്ടെത്തൽ നിനക്കു വേണ്ടാ
ഒരിയ്ക്കലുണ്ടെവനമാത്മനാശം
ജരയ്ക്കു മുൻപേ മരണം മനോജ്ഞം

കവി : കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കൃതി : മണിപ്രവാളം

3.1820 ഒന്നാമതെണ്ണ കുറവാണു... (ജ്യോതി)

വസന്തതിലകം

ഒന്നാമതെണ്ണ കുറവാണു, വെളിച്ചമില്ല
യെന്നാലുമച്ചുറവിളക്കുകളേന്തിയേന്തി
അന്നാട്ടുമുക്കുകളിൽനിന്നു പറന്നുവന്നു
മിന്നാമിനങ്ങളുദാരവിചാരപൂർവ്വം

കവി : വി.കെ.ജി

3.1821 അപ്പം പോലെ വിടർന്ന... (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

അപ്പം പോലെ വിടർന്ന പൊക്കി,ലുരസിത്തള്ളുന്ന വൻ ചന്തി, മെ-
യ്യൽപ്പം പിൻതെളി, വാക്കവിശിത്തമതിൽച്ചേരുന്നതോടൊന്നഹോ!
ശീൽപബന്ധാന്തനടി,സ്വഭാവഗുണ,മജ്ജാതിത്തവാക്കേവമായ്
തുപ്പിത്തുപ്പി വരുന്നതുംഗകവിയാമിയാളിതയ്യാ! രസം.

കവി : വെണ്ണമണി മഹൻ, കൃതി : (ഒറവങ്കരയെപ്പറ്റി)

²⁵⁷ [ജ്യോതി] ശ്ലോകം 3.1817 : പരിഭാഷ (എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ) :
ഉൾഭിത്തിക്കിടയാക്കി, കായ്കനികളും ഭക്ഷിച്ചു ചീരം ധരി-
ച്ചാർഭാദ്രമമെന്നിയാശ്രമപദം കൈക്കൊണ്ട മാന്യർക്കഹോ!
ദൂർഭജ്ജാങ്ങൊര തണ്ടുതപ്പിയെവനാണുക്കാർന്ന ശാസ്യങ്ങൾ ചെ-
യ്യിബ്ഭാഷയ്ക്കു തപോവനം നിദ്രതമായ് ഗ്രാമീകരിയ്ക്കുന്നതു്?

3.1822 ശ്രീമത് സൂര്യനു ശിഷ്യൻ. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധ

ശ്രീമത് സൂര്യനു ശിഷ്യൻ, പവനനു തനയൻ, സൂര്യപുത്രനമാത്യൻ,
രാമസ്വാമിയ്ക്കു ദൂതൻ, ജനകതനുജയാൾക്കാമയം തീർത്ത വൈദ്യൻ,
ഭീമനണ്ണൻ, നിശാടർക്കകരുണതരനാം കാല, നാലത്തിയുറെ-
ഗ്രാമത്തിന്നിഷ്ടദൈവം, ശ്രീതസുരതരുവാ ശ്രീഹനുമാൻ സഹായം!

കവി : വള്ളത്തോൾ

3.1823 ഭരണമേ രണമായതു. . . (ഹരി)

ദ്രുതവിളംബിതം

ഭരണമേ രണമായതു കാരണം
മുടിയണം ജനനായകർ തൻ ഗണം
ശരണമായ് ചരണം തരണം വിഭോ
പതിയണം ജനമോക്ഷദവീക്ഷണം

കവി : ഹരിദാസ്

3.1824 ശ്രീയാശാതകംഭദ്യുതി. . . (ജ്യോതി)

ഭൂജംഗപ്രയാതം

ശ്രീയാശാതകംഭദ്യുതിസ്തിഷ്ഠകാന്ത്യാ
ധരണ്യാ ച ദൂർവ്വാദളശ്യാമളാംഗ്യാ
കളത്രദയേനാമുനാതോഷിതായ
ത്രിലോകീഗൃഹസ്ഥായ വിഷ്ണോ നമസ്തേ

കവി : ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : വിഷ്ണുഭജംഗം

3.1825 കലാലൻ വിരിഞ്ചൻ. . . (രാജേഷ്)²⁵⁸

ഭൂജംഗപ്രയാതം

കലാലൻ വിരിഞ്ചൻ, പിറന്നും മരിച്ചും
നിരാലംബനായിട്ടുഴന്നു രമേശൻ,
ഇരപ്പാളിയായ് ശംഭു, വർക്കൻ കറങ്ങും
കളിപ്പാട്ടുമായ്, കർമ്മമേ, നിന്റേയുക്കാൽ!

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ

3.1826 ഇവന്നില്ല വർണ്ണാശ്രമാചാര. . . (ഉമേഷ്)

ഭൂജംഗപ്രയാതം

ഇവന്നില്ല വർണ്ണാശ്രമാചാരധർമ്മം,
യമം, ധാരണാദ്ധ്യായോഗാദിയില്ല,
അനാത്മാശ്രയൻ ഞാനഹന്താദി വിട്ടാൽ
അകന്നൊക്കെ, ശേഷിച്ച ഞാനോ ശിവൻ താൻ.

കവി : സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി / ശങ്കരാചാര്യർ, കൃതി : നിർവാണദശകം പരിഭാഷ

²⁵⁸ [രാജേഷ്] ശ്ലോകം 3.1825 : മൂലശ്ലോകം (ഭർത്തൃഹരി) :

ബ്രഹ്മാ യേന കലാലവന്നിയമിതോ ബ്രഹ്മാണു ഭാണോദരേ,
വിഷ്ണുര്യേന ദശാവതാര ഗഹനേ ക്ഷിപ്താ മഹാ സങ്കടേ,
രുദ്രോ യേന കപാലപാണിപ്പടക്കെർ ഭീക്ഷാടനം സേവതേ,
സൂര്യോ ഭ്രാമ്യതി നിത്യമേവ ഗഗനേ, തസ്മൈ നമഃ കർമ്മണേ!

3.1827 ആരാമ,മത്യുമിതിരൂപം. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

ആരാമ,മത്യുമിതിരൂപമിയന്നിരുന്നൂ
ആരാമലില,സഖിഗോപികളൊത്തുമാടീ
ആരാമയങ്ങളിലിവോടെയകറ്റിടുന്നൂ
ആരാമസോദരപദാംബുജമാശ്രയാമി

കവി: ഹരിദാസ്

3.1828 അവനവന്റെയിടം. . . (രാജേഷ്)

ദ്രുതവിളംബിതം

അവനവന്റെയിടം വെടിയൊ,ലുതി-
ങ്ങവമതിയ്ക്കിടയാക്കിടുമാര്യനും
റബറിനിട്ട തടത്തിൽ മുളയ്ക്കുകിൽ
ചവറുപോൽത്തുളുസിച്ചെടി നിർണ്ണയം

കവി: രാജേഷ്

3.1829 റാകിപ്പറക്കുമൊരു. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

റാകിപ്പറക്കുമൊരു കൊച്ചുപരുത്തിനോടു
റാഞ്ചിപ്പറപ്പതിനൊരുത്തരവിട്ട കേമൻ
പ്രാകിക്കിതച്ചുഗതികെട്ടുനടന്നിടുന്നൂ
പാവം പരുതു ബത കണ്ടു രസിപ്പതുണ്ടാം

കവി : ഹരിദാസ്

3.1830 പുറം കറോരം. . . (രാജേഷ്)

ഇരൂവജു/ഉപേരൂവജു

പുറം കറോരം, പരിശുഷ്കമൊട്ടു-
ക്കളേളാ മൃദുസ്വാദുരസാനുവിധം
നാടൻ കൃഷിക്കാരൊരു നാളികേര-
പാകത്തിലാണിങ്ങനെ മിക്കപേരും

കവി : കറ്റിപ്പറത്തു കേശവൻ നായർ, കൃതി : ഗ്രാമീണകന്യക

3.1831 നലമൊടു മൂല നൽകും. . . (കർത്താ)

മാലിനി

നലമൊടു മൂല നൽകും പെണ്ണിനെക്കൊന്നവൻ, മാ-
തുലനുടെ കഥ തീർത്തോൻ, ഗോപിമാർ കെട്ടിയിട്ടോൻ,
കൊലയൊരുപടി ചെല്ലോൻ, താതനെത്താങ്ങുമെന്നോർ-
ത്തലമുറയിടുമെന്നെദ്ധിക്കരിക്കുന്നു ഞാൻ താൻ!

കവി : നടവത്തു മഹൻ

3.1832 കാകൻ കുറുത്തോൻ. . . (രാജേഷ്)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

കാകൻ കുറുത്തോൻ, കയിലും കുറുത്തോൻ,
ഭേദം നിനച്ചാലിരുവർക്കുമില്ല
വസന്തകാലം വഴിപോലണഞ്ഞാ-
ലറിഞ്ഞിടാമായവർ തൻ വിശേഷം

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള (വിവർത്തനം), കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.1833 വാനത്തു തൂവെൺ. . . (കർത്താ)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

വാനത്തു തൂവെണ്ണുമുത്തുപൊലെ
സചേതനാസേചനകത്വമേന്തി,
ലസിച്ചൊരീയോമനയെച്ചവിട്ടി-
ത്താഴത്തുവീഴ്ന്നാൻ കഴലാർക്കുയർന്നു?

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഒരു മഴത്തുള്ളി

3.1834 ലോക്കപ്പിലേയ്ക്കു യമ. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

ലോക്കപ്പിലേയ്ക്കു യമദൂതരിറങ്ങിവന്നു
പോലീസുവേഷമതുപുണ്ടു തിമിർത്തിടുന്നു
ദൈവത്തിനുള്ള നീജ നാടിയു വൈകിടാതെ
കാലന്റെതായിവരുമോ,ശിവ രക്ഷ രക്ഷ

കവി : ഹരിദാസ്

3.1835 ദിഷ്ടം പൂത്തുലയുന്ന. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ദിഷ്ടം പൂത്തുലയുന്ന നന്ദനമിതാ,ണജ്ഞാതമാം താവകോ-
ദ്രിഷ്ടം പോലെ ചുഴന്നിടും ഭഗണചക്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രാക്ഷമായ്,
സ്സ്പഷ്ടം യോഗികൾ വാഴ്ത്തുവോരിടമിതാ, ണിങ്ങാണു വിദ്വത്പരാ-
മൃഷ്ടം ചിന്മയസൗഭഗം പരിലസിച്ചിടുന്ന പുണ്യാലയം!

കവി : യൂസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : അഹൈന്ദവം

3.1836 സ്വൽപം പരപ്പുള്ളൊരു. . . (രാജേഷ്)

ഇന്ദ്രവജ്ര

സ്വൽപം പരപ്പുള്ളൊരു നാവിളക്കാ-
നശ്ശപ്പുവിലേറ്റം മടിയർന്ന മൂഢൻ
അൽപേതരക്ലേശമൊടംഗമെല്ലാം
കൽപിച്ചിടുന്നു പല വേലകൾക്കായ്.

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള (തർജ്ജമ), കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.1837 ആരാ,ധനഞ്ജയന. . . (ഹരി)

വസന്തതിലകം

ആരാ,ധനഞ്ജയന സാരഥിയായിരുന്നൂ
ആ,രാധ,നാഥപദമോടെ രസിച്ചിരുന്നൂ
ആരാ,ധനാശ വിടുവാനൊരു ഭക്തിയോടെ
ആരാധനയ്ക്കുവരുമാപദമേവലംബം

കവി : ഹരിദാസ്

3.1838 ആർത്താതകാപഹേ. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ആർത്താതകാപഹേ, മാലലരുകുളയിരിൻ ലോലസൂത്രത്തിലെണ്ണി-
ക്കോർത്താരാൽ വെച്ച മാലാവിരസത തെളിവാർന്നൊന്നു നീ നോക്കിടും നാൾ,
നീർത്താർക്കണ്ണിൻ കടയ്ക്കൽ പൊടിയുമൊരലിവിൻ ബിന്ദുവിൽ തുവൽ മുക്കി-
ത്തീർത്താവു നിന്റെ ചിത്രം വിസ്മയരവിലസദ്യുന്ദവീചിവിചിത്രം!

കവി : യുസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : നാദബ്രഹ്മം

3.1839 നാദബ്രഹ്മമഹാഗ്നിതന്നിൽ. . . (രാജേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നാദബ്രഹ്മമഹാഗ്നിതന്നിലലിവോടാവിശ്വകർമ്മാവെടു-
ത്തുകൊച്ചിയ സ്വർണ്ണമേ, നിഖിലലോകത്തിന്റെ സായുജ്യമേ,
ശ്രോതാക്കൾക്കമരത്വമെന്നുമരുളും പീയൂഷമേ, സാഹിതി-
ശ്രീതാവും മലയാളഭാഷയുടെ സത്സൗഭാഗ്യമേ, സ്വാഗതം!

കവി : ഉമേഷ് നായർ, കൃതി : യേശുദാസിനോട്ട്

3.1840 ശ്രീയാ, ണർവൃശിയാണ. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ശ്രീയാ, ണർവൃശിയാണ, ശീലവതിയാണെന്നൊക്കെ നാട്ടാർ വെടി-
പ്പായാഹന്ത! പുകഴ്ത്തുമീ മൊഴികളാൽ കർണ്ണം തഴമ്പിച്ചു മേ;
പ്രേയാനോടൊരുമിപ്പതിന്നു തടവില്ലാത്തൊരു സാധാരണ-
സ്ത്രീയായാൽ മതിയായിരുന്നു - വിധി താനെന്നെച്ചതിച്ചു വൃഥാ!

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : വിലാസലതിക

3.1841 പോകാറില്ലിവനമ്പലത്തിനാൾ. . . (ദേവദാസ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പോകാറില്ലിവനമ്പലത്തിലിനാൾ, കൈകൂപ്പി യാചിക്കുവാൻ
പോകാറില്ല, കഴിക്കലില്ലൊരു പണപ്പാൽപായസം മാലയും
മൂകം ഭക്തിയൊടൊന്നുമെന്റെ കഴിവിനാകുന്ന ശുശ്രൂഷ ഞാ-
നേകീടുന്നു പിതാവി, നെന്റെ മിഴിയിൽ കാണുന്ന ദൈവത്തിനായ്

കവി : മാധന്ദൂർ ചിത്രൻ

3.1842 മായാജാലങ്ങൾ കോലാഹലമൊടു. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധ

മായാജാലങ്ങൾ കോലാഹലമൊടു തലയിൽക്കാലിലക്കാൽച്ചിലമ്പും
ചാലേ മേലൊക്കെ മാലേയവുമരയിലണിച്ചേലയും ചാർത്തി ഭംഗ്യാ
ചേലോടാലോലനീലോൽപലദളമിഴിയാലുഴി പാലിച്ചു മേച്ചിൽ-
ക്കോലും കൈക്കൊണ്ടു കോലുംകരുകൊമൊടമരും കോലമാലംബനം മേ.

കവി : ഒടുവിൽ, കൃതി : സമസ്യാപൂരണം

3.1843 ചരിയ്ക്കും പഥത്തിന്റെ. . . (രാജേഷ്)

ഭ്രജംഗപ്രയാതം

ചരിയ്ക്കും പഥത്തിന്റെ നേരല്ല മുഖ്യം,
ജനിയ്ക്കും കലത്തിൻ വലിപ്പച്ചെറുപ്പം
ബലിയ്ക്കി നിജത്തെദ്ധരിപ്പിച്ചു മോക്ഷം
കൊടുക്കാൻ പിറക്കും ഹരിയ്ക്കായ് നമിയ്ക്കാം

കവി : രാജേഷ് ആർ, വർമ്മ

3.1844 ബന്ധമെന്തിവിടെ മാബലിയ്ക്കൂ. . . (കർത്താ)

കസുമമഞ്ജരി

ബന്ധമെന്തിവിടെ മാബലിയ്ക്കൂ പഴകിദ്രവിച്ചതു പൊടിഞ്ഞുപോ-
യന്ധനല്ലിവനതിനു കണ്ടു, പുലബന്ധമില്ലിനിയുമോണമായ്;
സിന്ധുശായിഭഗവാനൊടനു വരബന്ധമൊന്നിതു പുലർത്തുവാൻ
ബന്ധമെ,ത്തുമഹന്തതന്നെ; യിതതിനു ചേർന്ന പരിണാമമോ?

കവി : എൻ. ഡി. കൃഷ്ണസ്ഥി, കൃതി : മാബലി

3.1845 സാധിച്ചു വേഗമഥവാ. . . (ഉമേഷ്)

വസന്തതലകം

സാധിച്ചു വേഗമഥവാ നിജ ജന്മകൃത്യം
സാധിഷ്ഠർ പോ - ട്രിഹ സദാ നിശി പാന്നമപാദം
ബാധിച്ചു രൂക്ഷശില വാഴ്ത്തിൽ നിന്നു മേഘ-
ജ്യോതിസ്സു തൻ ക്ഷണികജീവിതമല്ലി കാമ്യം.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണപൂവ്

3.1846 ബന്ധിച്ചു കർമ്മസങ്ഗം. . . (മധുരാജ്)

സ്രദ്ധ

ബന്ധിച്ചു കർമ്മസങ്ഗം, ഫലമതനുഭവിച്ചിട്ടുവാനായ്പ്പിറക്കേ
വെന്തു വിബുത്രമധ്യേ ജാരദഹനനിൽപ്പിന്നെ ഗർഭത്തിൽ വാഴ്ത്തേ
എന്തെല്ലാം സങ്കടം ഞാനവിടെയനുഭവിച്ചെന്നു ചൊല്ലാവതല്ലേ
ക്ഷന്തവ്യോ മേഘപരാധഃ ശിവ ശിവ ശിവ ഭോ! ശ്രീമഹാദേവശംഭോ!

കവി : പി. സി. മധുരാജ് / ശങ്കരാചാര്യർ

3.1847 ഏറ്റം ഭംഗ്യാ ചെരിയ്ക്കം . . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധ

ഏറ്റം ഭംഗ്യാ ചെരിയ്ക്കം ഗളമൊടുസന്ദൻ പിന്നിലെത്തുന്ന തേർമേൽ
നോട്ടം ന, ട്രേറേയും പിന്നടലിഷ്ടഹതിഭീ കൊണ്ടു മുന്മെയിലാക്കി,
വാട്ടത്താൽ വാ പിളർ, നന്മുനി പകുതി ചവച്ചുള്ള ദർഭങ്ങൾ ചിന്നി,-
ച്ചാട്ടത്താൽ കാൺക, വാനിൽ പെരുതു, മവനിയിൽ ചെറുമായ് വെച്ചടിപ്പ!

കവി : വള്ളത്തോൾ/കാളിദാസൻ, കൃതി : അഭിജ്ഞാന ശാകന്തളം

3.1848 വനമുല്ലയിൽ നിന്നു . . . (കർത്താ)

വിയോഗിനി

വനമുല്ലയിൽ നിന്നു വായുവിൻ
ഗതിയിൽ പാറിവരുന്ന പൂക്കൾ പോൽ
ഘനവേണി വഹിച്ചു കൂന്തലിൽ
പതിയും തൈജസകീടപംക്തിയെ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത

3.1849 ഘനമാമനകമ്പയിൽ . . . (ബാലേന്ദ്ര)

വിയോഗിനി

ഘനമാമനകമ്പയിൽത്തട-
ഞ്ഞനതിവ്യാകലമൊന്നാനിനാടൻ
ജനകാത്മജ തന്റെ ചിന്തയാം
വനകല്ലോലിനി പാഞ്ഞുവീണ്ടുമേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത

3.1850 ജീവാത്മാക്കളിലർഭകപ്രണയമായ് . . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ജീവാത്മാക്കളിലർഭകപ്രണയമായ് മെത്തും മഹാശക്തിതാൻ
മുവാരം ചെറുമുട്ടകൾക്കടയിരുത്തുന്നൂ പിടപ്പക്ഷിയെ
ഭ്രവാസത്തിനണഞ്ഞിടാൻ, നിജകലം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ, ചാമ്പലായ്-
പ്പോവാൻ വിധി നൂറ്റ പൊന്നിഴയിലെപ്പാവയ്ക്കു പങ്കെത്തുവാൻ!

കവി : യൂസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : പാവ (ഒറ്റശ്ലോകം)

3.1851 ഭക്ത്യാ സേവിച്ചതോറും . . . (ഗോപകുമാർ)

സ്രദ്ധ

ഭക്ത്യാ സേവിച്ചതോറും പരിചൊടു സുചിരം ഭാവിതം വസ്തുതാനാ-
മിതമം കാണായ പൗരാണിക ദ്വണിതികണക്കല്ല കല്യാണമൂർത്തേ
നിത്യം നിന്മേനി നീലോൽപലനവകരികാകാന്തി ചിന്തിച്ചതോറും
ചിന്തം മേന്മേൽ പെളുക്കിന്റേതു മമ നിരതരാം നിർമ്മലം ചെമ്മരേശ!

3.1852 നിവൃത്തതർഷ്ണൈരപ . . . (ജ്യോതി)

ഇരവജ/ഉപേരവജ

നിവൃത്തതർഷ്ണൈരപഗീയമാനാത്
ഭവൗഷധാച്ഛോത്ര മനോഭിരാമാത്
ക ഉത്തമശ്ലോകഗുണാനുവാദാത്
പുമാൻ വിരജ്യേത വിനാ പശുഘ്നാത്

കവി : വ്യാസൻ, കൃതി : ഭാഗവതം 10-4

3.1853 കോടക്കാറാണ മെയ്യിൽ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

കോടക്കാറാണ മെയ്യിൽ, കൃതമതി ധവളപ്രൗഢി ചേർപ്പു യശസ്സിൽ;
മാടഞ്ചാറാണ ചുറ്റും, നരതതി നടുവേ വാഴ്ചു നിത്യം നിരീഹൻ;
ഓടപ്പല്ലാണ കയ്യിൽ, യദുപതി മധുതാൻ കോരിവീഴുന്ന മുറ്റം;
വേടക്കമ്പാണ കാലിൽ ജിതമൃതി കവിതാകന്ദവർഷാംബുവാഹം!

കവി : യുസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : നാദബ്രഹ്മം

3.1854 ഒട്ടല്ലെൻ കർമ്മദോഷം. . . (ഗോപകുമാർ)

സ്രദ്ധര

ഒട്ടല്ലെൻ കർമ്മദോഷം, കഠിനമതു, കടക്കണ്ണിനാൽ തീയിവണ്ണം
വിട്ടല്ലേ പിഷ്ടപേഷം പടി വെറുതെ മയക്കുന്നതെന്തിജ്ജനത്തെ?
മട്ടെല്ലാം മാറി ഞാനോ ബഹുവിവശയതായ്ത്തീർന്നുവെന്നല്ല, നിൻ മെയ്
കിട്ടാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനുമൊരു സമയം ചിന്തയില്ലെത്തു ചെയ്യാം?

കവി : ശിവജി, കൃതി : ദൃശ്യശാസ്ത്രം

3.1855 മേലാ കാണവതിന്നു. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മേലാ കാണവതിന്നു, കേരളധരാദാഷ്ടീയസദ്വേദിയിൽ
ഹാ, ലാംഗുലവിഹിനരായ കപികൾ കാട്ടുന്ന പേക്കുത്തുകൾ;
ആലോചിക്ക, ജനാധിപത്യഭരണം പോകുന്ന പോക്കെങ്ങു താൻ?
കാലം വൈകിയിരിക്കയാണ പലതും മാറ്റിപ്പണിഞ്ഞീടുവാൻ.

കവി : ഉമേഷ് നായർ, കൃതി : (സമസ്യാപൂരണം, ഭാഷാപോഷിണി, 1982)

3.1856 അരുളേ തിരുമേനി. . . (കർത്താ)

തോടകം

അരുളേ തിരുമേനിയണഞ്ഞിടുമീ-
യിരുളേ വെളിയേയിടയേ പൊതുവേ,
കരളേ, കരളിങ്കലിരിക്കുമരം-
പൊരുളേ, പുരി മൂന്നുമെരിച്ചവനേ!

കവി : ശ്രീനാരായണമുര

3.1857 കനകരുചിരചേലം. . . (ജ്യോതി)

മാലിനി

കനകരുചിരചേലം കാന്തിപൂരാലവാലം
സകലഭവനപാലം സജ്ജനേച്ഛാനുകൂലം
ഖഗപരിവൃഡവാഹം ഖണ്ഡിതാശേഷമോഹം
മഥിതരിപുസ്മുഹം മാരുതേശം ഭജേഹം

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ശ്രീഗുരുവായുപുരേശസ്തവം

3.1858 ഖേദത്തൊടർത്ഥിച്ചിടുവോർക്ക. . . (കർത്താ)

ഇന്ദ്രവാംശ

ഖേദത്തൊടർത്ഥിച്ചിടുവോർക്ക നന്മ നിർ-
വാദം കനിഞ്ഞെങ്കിടുമീശ്വരാത്മജൻ
ഭേദം പൊടാതക്ഷികൾ തൊട്ടവർക്ക സ-
മ്മോദം ജനിക്കും വിധമേകി കാഴ്ചയെ.

കവി : കട്ടക്കയം, കൃതി : ശ്രീയേശു വിജയം

3.1859 ഭണ്ഡദൈത്യ. . . (ജ്യോതി)

സ്വാഗത

ഭണ്ഡദൈത്യദമനീസഹജോഽവ്യാത്
കണ്ഡലീന്ദ്രശയനഃ പവനേശഃ
ഖാണ്ഡവസ്യ സുഹിതാദ്യദുപേതഃ
പാണ്ഡവോലഭത ഗാണ്ഡീവമഗ്നേഃ

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ശ്രീമദുദയാപുരേശസ്തവം

3.1860 ഖേദവ്യാകുല, കേരളാവനി. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഖേദവ്യാകുല, കേരളാവനി കരഞ്ഞീടുന്നതും, തീവ്രനിർ-
വ്വേദവ്യാഹതചിത്തകൈരളി വിരഞ്ഞിമ്മട്ട മുർച്ഛിച്ചതും,
ഹാ! ദർശിച്ച ഭവദ്ഗുണങ്ങളനമാനിക്കാം സഖേ! ഭൂവിൽ നിർ-
വ്യാദം വിശ്വഭരം രസത്തിൽ നിലനിർത്തിടുന്നു വാഗ്വേദികൾ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭാദനം

3.1861 ഹാസ്യമിത്ര. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

ഹാസ്യമിത്ര പരിഹാസ്യമാകവേ
ആസ്യമൊട്ടു നനയുന്നിതശ്രവാൽ
ഉത്സവം പൊടിപൊടിച്ചു കണ്ടിടാം
ദൂരദർശന വിശേഷ വൈഭവം!

കവി : ജ്യോതിർമയി

3.1862 ഉക്തി നല്ലതു സംസ്കൃതം. . . (കർത്താ)

മല്ലിക

ഉക്തി നല്ലതു സംസ്കൃതം പര, മില്ല സംശയമെങ്കിലും
വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവതിന്നു മിക്കതുമുള്ളുകൾ
ശക്തികെട്ടു ചമഞ്ഞിടുന്നതുകൊണ്ടു കേരളഭാഷയായ്
മുക്തിമാർഗ്ഗമതായ സൽക്കഥയൊന്നാടൻ പറയുന്നു ഞാൻ.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ, കൃതി : ഒരു പറയൻ ഗണപതി

3.1863 ശീലിച്ചു ഗാനമിടചേർന്നു. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

ശീലിച്ചു ഗാനമിടചേർന്നു ശിരസ്സുമാട്ടി-
ക്കാലത്തെയും കിളികളോടഥ മൗനമായ് നീ
ഈ ലോകതത്വവുമയേ, തെളിവാർന്ന താരാ-
ജാലത്തൊടുമുഖതയാർന്നു പഠിച്ചു രാവിൽ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണപ്പുവ്

3.1864 ഇത്തമ്പി മന്നവനു. . . (ജ്യോതി)

വസന്തതിലകം

ഇത്തമ്പി മന്നവനു വല്ലഭയോയ് ഭവിയ്ക്കു-
മൊത്തു വിപത്തിതവർ മുൻപുരചെയ്തവണ്ണം
ഇച്ചെയ്തതിനെഴുമുറപ്പതു താൻ വിധിയ്ക്കും
നീക്കാവതല്ല സുപരീക്ഷിത സിദ്ധവാക്യം

കവി : കെ.പി. നാരായണ പിഷാരടി/ ഭാസൻ, കൃതി : സ്വപ്നവാസവദത്തം

3.1865 ഇനീവിധം ഗതി. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

ഇനീവിധം ഗതി നിനക്കയി പോക! പിന്നൊ-
ന്നൊന്നായ്തുടർന്നു വരമാ വഴി ഞങ്ങളെല്ലാം
ഒന്നിനമില്ല നില - ഉന്നതമായ കന്നു-
മെന്നല്ലയാഴിയുമൊരിക്കൽ നശിക്കുമോർത്താൽ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണപ്പുവ്

3.1866 ഒന്നിച്ചുണ്ടായുരുമ്മീട്ട്. . . (കർത്താ)²⁵⁹

സ്രദ്ധര

ഒന്നിച്ചുണ്ടായുരുമ്മീട്ടൊരു തടമതിൽ നൽജ്ജാതിച്ചുതങ്ങൾ തയ്യായ്
നന്ദിച്ചൊപ്പം തളിർത്തങ്ങുയരുമളവിലന്നുറ്റനാം കാറ്റിനാലെ
ഭിന്നിച്ചാജ്ജാതിചേർന്നാളൊരു വനതരുവായ്, ക്കാട്ടുതണ്ടൊന്നു ചൂതം
തന്നിൽച്ചെന്നും പിണഞ്ഞാൾ, അതിവിഷമമഹോ ദൈവയോഗപ്രയോഗം.

കവി : വെണ്ണണി മഹൻ, കൃതി : (പരിഭാഷ - മേൽപ്പുള്ളരിന്റെ 'ഏകസ്തിനാല...')

3.1867 ഭീമം വനം ഭവതി. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

ഭീമം വനം ഭവതി തസ്യ പുരം പ്രധാനം
സർവ്വോജനഃ സ്വജനതാമുപയാതി തസ്യ
കൃത്യാ ച ഭൂർഭവതി സന്നിധിരതപൂർണാ
യസ്യാസ്തി പൂർവസുകൃതം വിപുലം നരസ്യ

കവി : ഒർത്തുഹരി, കൃതി : നീതിഗതകം

²⁵⁹ [കർത്താ] ശ്ലോകം 3.1866 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പുള്ളർ) :

ഏകസ്തിനാലവാലേയുഗപദഭവതാം മാലതീച്ചതപോതാ-
വന്യോന്യം സംസ്യുഗതൗ തരണകിസലയൗ വർദ്ധമാനൗ സമാനൗ
ആരൂഢാമാലതിസാകമപി വനതരം ചണ്ഡവാതപ്രണാനാ
ഹാ! കഷ്ടം! തം ച ചൂതം സ്യുഗതി വനലതാ, ദുർഘടോ ദൈവയോഗഃ

3.1868 കണ്ടാലെന്താണു,കന്നിന്ദകൾ. . . (ഗോപകുമാർ)

സ്രദ്ധ

“കണ്ടാലെന്താണു,കന്നിന്ദകളവളെവളാ,ണെതു നമ്മോടെടുക്കും,
കണ്ടോട്ടേ കള്ളി, ഞാനിനമൃതകരകലാപന്റെ കൂടെക്കിടക്കും;
ഉണ്ടോ ഭേദം നമുക്കെ”നമരനദി ജാമണ്ഡലത്തിനിറങ്ങി-
ക്കണ്ടപ്പോൾ കാളിമാതിൻ കല്പശത കലരം കണ്ണു കാമം തരട്ടേ!

കവി : ശിവരാജി , കൃതി : മംഗളശ്ലോകങ്ങൾ

3.1869 ഉഴന്ന പാമ്പപ്പരിഷയ്ക്ക്. . . (ജീവി)

വംശസ്ഥം

ഉഴന്ന പാമ്പപ്പരിഷയ്ക്കുനർത്ഥദൻ;
സദാലസൻ, പാമ്പിനു സദ്യ നൽകുവോൻ;
സുഗൃഹ്മേലം കവരുന്ന തസ്കരൻ;
കവിശ്വരർക്കെങ്ങനെ ചെല്ലുമായി നീ!

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : മലയവിലാസം

3.1870 സ്വയമേ നിജപുത്രനെ. . . (ഗോപകുമാർ)

വസന്തമാലിക

സ്വയമേ നിജപുത്രനെക്കെടുത്തീ-
ബ്ദയമേതെങ്കിലുമിന്നു ഞാനൊഴിപ്പാൻ
നയമേറിനരാജപുത്രൻ ചത്തും
മയമേറുവടി രാജഭക്തികാട്ടും

കൃതി : പന്നയുടെ ത്യാഗം

3.1871 നിന്നെത്താണതൊഴുന്നവർക്ക്. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നിന്നെത്താണതൊഴുന്നവർക്കവരപേക്ഷിക്കാതെ കണ്ടും കട-
ന്നൊന്നാംക്ലാസു വരം കൊടുത്തു വിടുവാനൊട്ടും പിശുക്കില്ല തേ;
എന്നാല, പ്പണി ഞാനെടുക്കുകിലെന്നിക്കെന്നും വരം നീ കൊടു-
ക്കുന്നീ, ലായതു ഹന്ത! നിന്നുടെ കുറുവല്ലേ കുരുംബേശ്വരീ.

കവി : ശിവരാജി, കൃതി : മംഗള ശ്ലോകങ്ങൾ

3.1872 ഏതാനും പിഴ ഞാനറിഞ്ഞും. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഏതാനും പിഴ ഞാനറിഞ്ഞുമറിയാതേകണ്ടു ചെയ്തിടിലും
മാതാവകിയ നീയൊഴിഞ്ഞതു സഹിപ്പാനില്ല മറ്റാരുമേ
കാതോളം വിലസും കടാക്ഷമതുകൊണ്ടെന്നെ ക്ഷണം നോക്കിയാൽ
ചേതം വന്നിടുമോ നിനക്കു തിരുമാന്ധാംകന്നിൽ മേവും ശിവേ?

3.1873 കോടക്കാരിടളർന്നതാണു ഗഗനം. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കോടക്കാരിടളർന്നതാണു ഗഗനം, രാധേ, തമാലാപ്ലമി-
ക്കാടൊടുക്കിത്തളർന്നതാണു,നിശയായോർത്താലിവൻ ഭീരുവും;
വീടെത്തിച്ചിടുകാകയാലിവനെ നീതാ,നെന്ന നന്ദോക്തിയാൽ
കൂടിച്ചേർന്നു ഗമിച്ചു മായവനമനുശ്ചിതരായ് രാധയും!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : ദേവഗീത (ഗീതഗോവിന്ദം പരിഭാഷ)

3.1874 വാക്കാലാക്കാല സാംസ്കാരിക. . . (ജീവി)

സ്രഗ്ദ്ധര

വാക്കാലാക്കാല സാംസ്കാരികവടിവു വരച്ചോരു പുരപ്രബന്ധം
നോക്കാനോർക്കുമൊളാർക്കാൻ പുളയിളകുകിലാ വെണ്മണിക്കൈതുദോഷം
നാക്കാലേ സ്വാദുനോക്കാത്തൊരു നവവിഭവം കണ്ടപാടുണ്ടതെല്ലാം
ഓക്കാനിച്ചാലതിന്നിനവനുടെ ദഹനക്കേടുതന്നേനിദാനം

3.1875 നായന്മാരാഭിജാത്യപ്പെരുമയിൽ. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

നായന്മാരാഭിജാത്യപ്പെരുമയിൽ വിവിധാചാരമദ്യാദകൾക്കായ്
പാരം സമ്പത്തൊടുക്കിദുരിതമയമഹോ ജീവിതം തീർത്തകാലം
മേനോൻ ശ്രീപദ്മനാഭൻ വരകവി കനകത്തസ്തുതന്ത്രം വചസ്സിൽ
വാളാലൊട്ടൊന്നൊതുക്കീ ശ്രവമഹിതകരം വൻ ദൂരാചാരദാരം.

കവി : എം. പി. കേശവപ്പണിക്കർ, കൃതി : വരകവി (മുക്തകണ്ഠ)

3.1876 മുട്ടായെയെന്നമൊരു. . . (ജീവി)

മത്തേഭം

മുട്ടായെയെന്നമൊരു പട്ടാടതന്നെ തവ കിട്ടാത്തതോ പശുപതേ
കേട്ടാലുമെന്തു ബത കാട്ടാന തന്റെ തുകിൽ കെട്ടാനരയ്ക്കു കുതുകം
പിട്ടായൊരിക്കലൊരു കാട്ടാളവേഷമതു കെട്ടാൻ തുനിഞ്ഞതു വശാൽ
മുട്ടായിതെന്നമയി കിട്ടാനിതെന്തു കൊതി പട്ടാങ്ങതാരുമറിയാ.

കവി : എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ

3.1877 പുത്തന്തെമ്മൊഴിമാർക. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പുത്തന്തെമ്മൊഴിമാർകലത്തിനരിയോരുത്തംസമാം ദൈമിതൻ
ചിത്തം താനഥ പത്തിനഞ്ചവനറിഞ്ഞിത്ഥം കൃശാങ്ഗ്യാ ഗിരാ
അത്യന്തം ബത മുഴയയോടനുസരിച്ചല്ലാമറിഞ്ഞീടുവാ-
നുദ്യോഗിച്ച വിദഗ്ധനാം ഖഗവരൻ വൈദർഭിയോടുക്കുവാൻ.

കവി : ഉണ്ണായി വാര്യർ, കൃതി : നളചരിതം

3.1878 അഞ്ചിതദ്യുതി ചുതപ്പുഷ്പ. . . (ജീവി)²⁶⁰

മല്ലിക

അഞ്ചിതദ്യുതി ചുതപ്പുഷ്പ! ധനുസ്സെടുത്തൊരു ധീരനാം
പഞ്ചബാണനു നിന്നെ ഞാനിഹ സഞ്ചിതാദരമേകിനേൻ
കഞ്ചിതാളകമാർ മനസ്സിനു ചഞ്ചലത്വവിധായകം
തഞ്ചമോടു ഭവാധുനാ പുനരഞ്ചിലേറിയ സായകം.

²⁶⁰ [ഉമ്മേഷ്] ശ്ലോകം 3.1878 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

തും സി മഎ ചുദങ്കര! / ദിണ്ണോ കാമസ്തു ഗഹീദധണത്തസ്തു
പഹിഅജണജുവതുലക്ഖോ / പഞ്ചബ്ഭേഹിഓ സരോ ഹോഹി.
(ത്വമസി മയാ ചുതാങ്കര! / ദത്തഃ കാമാസ്യ ഗൃഹീതധനുശഃ
പഥികജനയുവതിലക്ഷഃ / പഞ്ചാഭ്യധികഃ ശരോ ഭവ.)

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ഭാഷാശാകനളം

3.1879 കാലന്റെ കിങ്കരസമൂഹം. . . (ബാലേന്ദ്ര)

വസന്തതിലകം

കാലന്റെ കിങ്കരസമൂഹമിവന്റെ കയ്യും
കാലം വരിഞ്ഞ കയറൽപ്പമയച്ചിടാതെ
മേലോട്ടു കത്തിയുയരുന്നൊരു തീയ്ക്കുകയ്ക്കു
മേലാളിടുന്ന പടിയീട്ടു വറുത്തെടുക്കും

കവി : മാധന്ദൂർ ചിത്രൻ

3.1880 മുട്ടി മുട്ടിലുരുക്കിൻ. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധര

മുട്ടി മുട്ടിലുരുക്കിയുസലമലസമായാഞ്ഞെറിഞ്ഞൊരുപാശം
കെട്ടി കെട്ടിലകണ്ണം പരിസരമുടനേ വിട്ടതെന്നേ കൃതാന്തൻ?
വിട്ടു ശ്യാസപ്രയാസം കളിരുടലിലിളംചൂട്ടുവീണ്ടും കടന്നു
പെട്ടെന്നുവർമ്മരാജന്നുഴലിലുരുക്കമെൻ സാധി സാവിത്രിയായോ?

കവി : വി. കെ. ജി., കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.1881 വന്ദേരാജാധിരാജേശ്വര. . . (ഗോപകുമാർ)

വന്ദേ രാജാധിരാജേശ്വരമഖിലശുഭൈകോസ്മദം ശ്രീപുരേശം,
വന്ദേ ഗോവിന്ദമിന്ദീവരദളനയനം ശർമ്മദം ശംബരേശം
വന്ദേ വൈദ്യാധിനാഥം ഗദനികരഹരം ചാരുകാസ്തൃശം
വന്ദേ ബാലാചലാംബാമനിശമവനതാഭിഷ്ടദാമന്നപൂർണ്ണാം

കവി : അപ്പക്കുട്ടൻ മുസത്, കൃതി : ഹനുമാദ്വിജയം ആട്ടക്കഥ (വന്ദന ശ്ലോകം)

3.1882 വിതിർണേ സർവസ്യേ. . . (ജീവി)

ശിഖരിണി

വിതിർണേ സർവസ്യേ തരുണകരുണാപൂർണഹൃദയാഃ
സ്മരന്തഃ സംസാരേ വിഗുണപരിണാമാം വിധിഗതിം
വയം പുണ്യാരണ്യേ പരിണതശരച്ചന്ദ്രകിരണാഃ
ത്രിയാമാ നേഷ്യാമോ ഹരചരണചിന്തൈകശരണാഃ

കവി : ഭർത്തൃഹരി., കൃതി : വൈരാഗ്യശതകം

3.1883 വിരമ വിരമ വഹേന. . . (ജ്യോതി)

മാലിനി

വിരമ വിരമ വഹേന! മുഞ്ച യുമാനബന്ധം
പ്രകടയസി കിമുച്ചൈരർച്ചിഷാം ചക്രവാളം
വിരഹഹൃദയജ്വാലം യോ ന ദശ്യഃ പ്രിയായാഃ
പ്രളയദഹനഭാസാ തസ്യ കിം ത്വം കരോഷി?

കവി : ശ്രീഹർഷൻ, കൃതി : രത്നാവലി

3.1884 വിലയെഴുമനരാഗ. . . (ഗോപകുമാർ)

അപരവക്ത്രം

വിലയെഴുമനരാഗമത്തലാൽ
തുലയുവതല്ല, മരിച്ച മേൽക്കുമേൽ
വിലസിടുമടിയേറ്റു വെള്ളിപോ-
ലുലയതിലുതിയ പൊന്നുപോലെയും

കവി : കമരനാശാൻ

3.1885 വലവുമിടവുമോരോ. . . (ജീവി)

മാലിനി

വലവുമിടവുമോരോ തോടൊടൊന്നിച്ചു കാന്തി-
ക്കലവികൾ കലരും നികായലിൻ പംക്തികണ്ടാൽ,
നലമൊടു തിരുമെയ്യിൽക്കീർത്തിമുദ്രാനിബദ്ധാ-
മലതരമണിഹാരം പോലെ തോന്നുന്നതായേ.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1886 നറും തേനതാവോളം. . . (ജ്യോതി)

ഭൃംഗപ്രയാതം

നറും തേനതാവോളമേവർക്കുമേകാ-
നിതൾ നിർത്തി വാടാതെ നിൽക്കുന്ന പൂവേ
നിറന്നി ദളങ്ങൾ സദാ മോദമേകാൻ
തുണയ്ക്കട്ടെയർക്കൻ - അതാണെന്റെ മോഹം!

കവി : ജ്യോതി

3.1887 നടാടപ്പിറന്നോരു. . . (ജീവി)

ഭൃംഗപ്രയാതം

നടാടപ്പിറന്നോരു കുഞ്ഞിന്റെ പൂമെയ്
തൊടുമ്പോൾ പിതാക്കൾക്കുദിയ്ക്കും പ്രഹർഷം
ഒടുങ്ങാവതല്ലെന്നു, മെന്നാലുമോതാൻ
തുടങ്ങുന്നു കാലം “മറയ്ക്കു മറയ്ക്കു”

കവി : ബാലാമണിയമ്മ, കൃതി : മറയ്ക്കു മറയ്ക്കു

3.1888 ഔദാര്യം, ദയ, കാന്തി. . . (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഔദാര്യം, ദയ, കാന്തി, ബുദ്ധി, ധൃതി, തേജസ്സുക്കലാകൗശലം,
സത്യം, ശൗര്യമകൈതവം വിനയമെന്നേവം ഗുണം സർവ്വവും
കിട്ടാതെങ്ങുമൊരാസ്സും കലിയിലീ മന്നനടുത്താശ്രയി-
ച്ചെത്തുന്നു പ്രളയത്തിലച്യുതനെയസ്സുഷ്ടിപ്രദേദങ്ങൾ പോൽ

കവി : കെ.പി. നാരായണ പിഷരടി/മഹേന്ദ്രവിക്രമവർമ്മൻ, കൃതി : മത്തവിലാസം പ്രഹസനം

3.1889 കീലം പോയതുകൊണ്ടു. . . (ഗോപകുമാർ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കീലം പോയതുകൊണ്ടു ലാടമിളകിക്കാലുണിവെച്ചിടുവാൻ
മേലാതായ്-ത്തുരഗം നശിച്ചതുവശാൽ തോറ്റു ചമുനായകൻ;
മേലാവിൻ ക്ഷതി കണ്ടു സേന സമരം വിട്ടോടി, ശത്രുക്കളു-
ക്കാലം നാടു പിടിച്ചു - സർവ്വവുമൊരാണിക്കേടുകൊണ്ടാണിതു്.

കവി : ശിവരാജി, കൃതി : (പരിഭാഷ)

3.1890 മേൽപ്പത്തൂർ പണ്ഡിതാണയാലന. . . (ജീവി)

സ്രഗ്ദ്ധര

മേൽപ്പത്തൂർ പണ്ഡിതാണയാലനമൃതവചോരണാണയാര,മാരും
കൂപ്പം പുത്താനവിപ്രൻ പവനപുരാധീനചിത്തൻ പവിത്രൻ,
അപ്പേരാളുന്ന ലീലാശുകകവിയരവിനാക്ഷപാദാബ്ജദൃശം
മുപ്പേരും നൽകുകാശിസ്സടിയാനടെ'യവിൽ ക്ഷമ്പി'ളാസ്യാദ്യമാവാൻ.

കവി : വി. കെ. ജി., കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.1891 ആസ്ഥായ കോണാനിഹ. . . (ജ്യോതി)

ഇന്ദ്രവജ്ര,ഉപേന്ദ്രവജ്ര

ആസ്ഥായ കോണാനിഹ ഭിക്ഷുപാദ-
പ്രസാരണന്യായമമാചരന്തഃ
ശന്നൈശ്ശന്നൈരാർജ്ജിതഭൂവിഭാഗഃ
സമാതരൂക്ഷൻ പരമം പദം തേ

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, കൃതി : ആംഗലസാഗ്രാജ്യം

3.1892 ശാന്തകൾ ശരിയല്ല. . . (ജീവി)²⁶¹

പുഷ്പിതാഗ്ര

ശാന്തകൾ ശരിയല്ല; കേൾക്ക, വേൾക്കാൻ
മുദ്രവൊരു കാപ്പു ധരിച്ചു നിൻ കരം താൻ
ഫണിവളയണിവോൻ ശിവന്റെ പാണി-
ഗ്രഹണമതെങ്ങനെയൊദ്യമേ സഹിക്കും?

കവി : കാളിദാസൻ/എ.ആർ, കൃതി : കമാരസംഭവം പരിഭാഷ

3.1893 ഫൽഗുനപ്രിയമഫൽഗുദയാർദ്രം. . . (ജ്യോതി)

സ്വാഗത

ഫൽഗുനപ്രിയമഫൽഗുദയാർദ്രം
വൽഗുഹാസ ലസിതാസ്യമുപാസേ
ഖഡ്ഗകൃത്തദിതിജം കമതീനാം
ദുർഗ്രഹം ഗുരുമരുദ്ഗൃഹനാഥം

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : ശ്രീമുദ്രവായുപുരേശസ്തവം

²⁶¹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1892 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :

അവസ്തുനിർബന്ധപരേ, കഥം ന തേ
കരോ' യമാമുക്തവിവാഹകൗതുകഃ
കരേണ ശംഭോർവലയികൃതാഹിനാ
സഹിഷ്യതേ തത് പ്രഥമാവലംബനം.

3.1894 ഖ്യാതിപ്പെട്ടു പുരാണരൂപക. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ഖ്യാതിപ്പെട്ടു പുരാണരൂപകകവിപ്രൗഢൻ കനിഞ്ഞീ വച-
സ്സോതി സ്വസ്തി പറഞ്ഞു മാറുമുടനങ്ങോരോ കലാവല്ലഭർ
ഹാ, തിങ്ങുന്നു സമാനകമ്പരരവരിൽ പുരസ്സ്യാപാശ്ചാത്യരാം
ജ്യോതിർവിത്തുകൾ മുഖ്യരാണപചിതജ്യോതിഷ്ഠപ്രസാരോജ്ജ്വലർ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രഭോദനം

3.1895 ഹർഷമേകവതിനച്ഛനേറെ. . . (മധുരാജ്)

രഥോദ്ധത

ഹർഷമേകവതിനച്ഛനേറെ നിഷ്-
കർഷമാർന്നഥ വളർന്നു ഖിന്നയായ്
കർഷകൻ കിണറിനാൽ നനയ്ക്കിലും
വർഷമറ്റു വരിനെല്ലു പോലെ ഞാൻ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : നളിനി

3.1896 കാമം, ഗർവ്വം, വിഷാദം, . . . (ഉമേഷ്)

സൃശ്ശര

കാമം, ഗർവ്വം, വിഷാദം, സുഖ - മിവ ചമയ്യും ചീട്ടു പാടേ കശക്കും,
കാതിൽത്തുങ്ങും കണ്ടുകൊയ് പെരുകമപചയം, മൃത്യുവാകും തുറപ്പാൽ
കാണാ നേരത്തു വെട്ടും - സരസമിതു വിധം ജീവിതക്കേളിയാട്ടും
കാലത്തെക്കീഴടക്കാൻ കരവിരുതിയലും കാലനം പാശമില്ല.

കൃതി : (സമസ്യാപൂരണം - ഭാഷാപോഷിണി)

3.1897 കണ്ണാ, താവകദർശനാർത്ഥം. . . (കർത്താ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കണ്ണാ, താവകദർശനാർത്ഥമണയാൻ പാടില്ലെന്നിക്കെങ്കിലും
കണ്ണാൽ നിന്നെയരക്ഷണം നകരവാണെൻ തൃഷ്ണ ജ്ഞാതീകവേ
വിണ്ണാറായൊഴുകുന്ന നിൻ കരുണതൻ ദിവ്യാപദാനങ്ങളാ-
രെണ്ണാൻ? - ആശ്രിതഹൃദഗതജ്ഞാനസനേൻ കണ്ണുന്നിലെത്തി ഭവാന!

കവി : യൂസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : അഹൈന്ദവം

3.1898 വരിക ഹൃദയനാഥ. . . (ഗോപകുമാർ)

പുഷ്പിതാഗ്ര

വരിക ഹൃദയനാഥ, വൈകി കാണാൻ,
തിരുവടി മൗലിയിൽ വയ്ക്കാൻ മഹാത്മൻ,
തരിക ചിരവിയുക്തദർശനം, നീ
കരുണവഹിക്കുക, ദാസി ഞാൻ ദയാലോ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ലീല

3.1899 തെറ്റെന്നു ദേഹസുഷമാ... (ജീവി)

വസന്തതിലകം

തെറ്റെന്നു ദേഹസുഷമാപ്രസരം മറഞ്ഞു
ചെറ്റല്ലിരുണ്ടു മുഖകാന്തിയതും കുറഞ്ഞു
മറ്റൊരപ്പു? ജവമീ നവദീപമെണ്ണ
വറ്റിപ്പുകഞ്ഞഹഹ! വാടിയണഞ്ഞുപോയി.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : വിണപ്പുവ്

3.1900 മുകത്വേന... (ഗോപകുമാർ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മുകത്വേന കൃതാന്തകൻ കരമണച്ചിടിന്റേതെല്ലാം പൊറു-
ത്തീ കഷ്ടം! ഗതികെട്ട ജന്മമിനിയും തേടിന്റേതെന്തിന്നു നാം?
ഏകച്ഛത്രമിദം ജഗത്തായമെടുപ്പിക്കിന്റേ ചെല്ലൂർപ്പുരാ-
നേകം മോക്ഷപദം നമുക്കു കനിവോടേകം വണങ്ങീടിനാൽ

3.1901 ഏതാ നിഷിക്തരജത. . . (ജ്യോതി)

വസന്തതിലകം

ഏതാ നിഷിക്തരജതദ്രവസംനികാശാ
ധാരാജവേന പതിതാ ജലദോദരേഭ്യഃ
വിദ്യുത്പ്രദിപശിഖയാ ക്ഷണദൃഷ്ടനഷ്ടാ-
ശ്ശരിന്നാ ഇവാംബരപടസ്യ ദശാഃ പതന്തി

കവി : ശുഭ്രകൻ, കൃതി : മൃച്ഛകടികം

3.1902 വീണീടും ഹരിചന്ദന. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വീണീടും ഹരിചന്ദനത്തളിരതിൻ നീരോ കശക്കിപ്പിഴി-
ഞ്ഞേണാങ്കന്റെ കരങ്ങളെ ദ്രുതമൊഴിച്ചിടുന്ന നൽധാരയോ
വേവു ജീവമനസ്സുകൾക്കു പരമാനന്ദത്തെ നൽകി ദ്രുതം
ജീവിപ്പിക്കുമൊരൗഷധീരസമതോ മാറത്തു ചേരുന്ന മേ!

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയൻ, കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം

3.1903 വാദേവി നീയേ. . . (ജ്യോതി)

ഇദ്രവജ്ര

വാദേവി നീയേ തുണ നാവിലെന്നും
വാക്കിൻ പ്രവാഹം കുളിരുള്ളതാവാനു
വാഗ്യാദകോലാഹലമേറ്റിടാതെ
വാഗ്യാദിനീ കാക്കുക മേലിലെന്നെ

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1904 വാനിൽച്ചാരുത ചേർന്നിടുന്ന. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

വാനിൽച്ചാരുത ചേർന്നിടുന്ന മുകിലിൻ തുണ്ടായ്, രസം മുറ്റി-
പ്പാരിൻ മോഹനവാടികൾക്കകമുലഞ്ഞിടുന്ന നൽപുഷ്പമായ്,
നീരിൽത്താമരയായ്, ദിനാന്തസമയത്താരക്തസൂര്യക്കതിർ-
ത്തേരിൻ ചാരുപതാകയായ് കവിത നീ മിന്നുന്നിതെങ്ങങ്ങുമേ.

കവി : ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി

3.1905 നല്ലോരൂട്ടുണ്ടമലജലം. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

നല്ലോരൂട്ടുണ്ടമലജലമക്കുന്നിൽനിന്നുറുട്ടിട്ടു
കല്ലോലാസ്താലനമുഖരമാമാഴിതൻ തീരമാരാൽ
സല്ലോകർക്കസ്സലിലമധികം നല്ലതാണെന്നു തോന്നി-
ട്ടല്ലോ പാരം പ്രിയതയതിലിന്നോർക്കിലുണ്ടായിട്ടു.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1906 സ്വവശസുലഭ. . . (ഗോപകുമാർ)

പുഷ്പിതാഗ്ര

സ്വവശസുലഭഭ്രഷ്ടയാലണത്തെ-
ന്നവയവപംക്തിയലങ്കരിക്ക തോഴി,
സവിധമതിലണഞ്ഞു കാണണം കേ-
ളവികലശോഭയൊടൊന്നൊത്തനന്ദൻ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ലീല

3.1907 സബ്ജക്ട് കണ്ട്രോൾ. . . (ജീവി)

ഇന്ദ്രവജ്ര ഉപേന്ദ്രവജ്ര

സബ്ജക്ട് കണ്ട്രോൾ, പറയുന്നതോ സ്ത്രീ,
ശബ്ദം സുവീണാകണനോപമം താൻ,
വയസ്സു പത്തൊൻപതിനിപ്പൊത്താ-
ണാൾത്തിക്കു കൂടാനിനിയെന്തു വേണം?

3.1908 വെണ്മാടങ്ങൾക്കൊഴുകുമഴകോ. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

വെണ്മാടങ്ങൾക്കൊഴുകുമഴകോ, തന്ത്രവർത്തിക്കുമോമൽ
പ്പെണ്മാങ്കണ്ണാശ്മണികൾ തടവും കാന്തിയോ, തൽഗുണത്താൽ
അമ്മാരനങ്ങുടയ പുകളോ, ഹന്ത! തദ്ദൈവി വാഴും
സമ്മാന്യശ്രീപരിലസിതമാം ക്ഷേത്രമോ വാഴ്ന്നിടേണ്ടു?

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരലം

3.1909 ആകാരത്തിൻ സുഷമ. . . (ഉമേഷ്)

മന്ദാക്രാന്ത

ആകാരത്തിൻ സുഷമയിതുപോലേതു പക്ഷിക്കു പാരിൽ?
കേകാരാവം ശ്രവണസുഖദം കേൾക്കിലോ തൃപ്തിയാകാ,
ലോകാനന്ദപ്രദമസദ്ദശം നൃത്തവും തേ ശകന്തേ!
ശോകാനാം മേ ശുഭമുണ! ഭവാനീശനാം നാശനായ.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1910 ലാളിത്യം കലരും വികാരമഖിലം. . . (ജീവി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ലാളിത്യം കലരും വികാരമഖിലം ലോകത്തിനാക്ഷേപമം-
ണാളില്ലാതലയുനു പോറ്റിടുവതിന്നാദർശസംശുദ്ധികൾ!
ആളിക്കത്തി വിഷപ്പുകച്ചുരുൾവമിച്ചുഗ്രസ്മലിംഗോൽക്കരം
നീളെപ്പാകിയെരിഞ്ഞിടുന്നുലകിലാവിദ്വേഷദാവാഗിയും!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : സുന്ദരിക്കണ അസ്ഥിമാടം

3.1911 അംഗനാകൃതിയെന്നിയ്യ. . . (രാജേഷ്)

രഥോദ്ധത

അംഗനാകൃതിയെന്നിയ്യ പുരുഷ-
ന്നിംഗിതാനുചരിയായിരിയ്ക്കുവാൻ
എങ്കിലോ പരമപുരുഷാ ചീരം
നിൻകഴൽക്കലടിയൊട്ടിയാക്കണേ.

കവി : രാജേഷ് ആർ. വർമ്മ

3.1912 എന്നാൽ പോംവഴി വേറെയെന്തു. . . (ജീവി)

എന്നാൽ പോംവഴി വേറെയെന്തു? നൃപതേ വേണ്ടാ വിഷാദം, ഭവാനു
വന്നാലും, പ്രണയാത്മകം മമ മതം കൈക്കൊള്ളുകെന്തു ശുഭം.
ഇന്നോളം പ്രണയം കടിച്ചു മദമുൾച്ചേർന്നോൻ ഗണിപ്പില ഞാ-
ന്നിന്നിമേദിനിയേയുമൊട്ടുവൾ തൻമായാവിലാസത്തെയും!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : സ്വരാഗസൂയ

3.1913 ഈവഞ്ചിക്ഷാഗ്രഹവളടിയിൽ. . . (കർത്താ)

ഈവഞ്ചിക്ഷാഗ്രഹവളടിയിൽത്താമസാക്രാന്തി നീക്കി
ശ്രീവർദ്ധിപ്പിച്ചുള്ളിയ മഹത്താകമാ രത്നദീപം
ജീവസ്നേഹസുസ്മണദശാശാലിയായിട്ടുമയ്യോ!
ദൈവദ്വേഷോൽക്കടപവനനിൽപ്പെട്ടു പെട്ടെന്നു കെട്ടു.

മന്ദാക്രാന്ത

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരലം

3.1914 ജാതം വംശേ ഭവനവിദിതേ. . . (ഉമേഷ്)²⁶²

ജാതം വംശേ ഭവനവിദിതേ പുഷ്പലാവർത്തകാനാം
ജാനാമി ത്യാം പ്രകൃതിപുരുഷം കാമരൂപം മഘോനം;
തേനാർത്ഥിത്യാം ത്വയി വിധിവശാദ് ദുരബസ്യുർഗതോഽഹം
യാച്ഛാമോഘാ വരമധിഗുണേ, നാധമേ ലബ്ധകാമാ.

മന്ദാക്രാന്ത

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : മോലദൂതം

3.1915 തിര്യക്കിനം സ്തിശ്ചമതിന്റെ. . . (കർത്താ)

തിര്യക്കിനം സ്തിശ്ചമതിന്റെ ഗോത്രം;
ആനപ്പുറത്തേറുമൊരാനയില്ല;
സ്വാർത്ഥത്തെ വാങ്ങാൻ സ്വകലത്തെ വിൽക്കും
മാപാപിയേകൻ മതിമാൻ മനുഷ്യൻ.

ഇന്ദ്രവജ്ര

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : സുഖം സുഖം

3.1916 സുടതാരകൾ. . . (രാജേഷ്)

സുടതാരകൾ കൂരിരുട്ടിലു-

വിയോഗിനി

²⁶² [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1914 : പരിഭാഷ (ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്) :

പേരാളം പുഷ്പലാവർത്തകകലമതിലാണദ്വേം, കാമരൂപൻ
സ്വാരാജാമാത്യനാം നീ; ദയിത വിധിവശാൽ ദുരെയായ് ദുനനാം ഞാൻ
ഓരാതല്ലിനപേക്ഷിപ്പതു; ഫലമുളവാകായ്കിലും നല്ലതാര്യ-
ന്മാരാണർത്ഥിച്ചുകൊൾവാൻ, ഫലമണയുകിലും നീചരോടാകിൽ നിന്ദ്യം.

ണ്ടിടയിൽ ദ്വീപുകളുടെ സിന്ധുവിൽ
ഇടർ തീർപ്പതിനേക ഹേതു വ-
ന്നിടയാമേതു മഹാവിപത്തിലും

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത

3.1917 ഇതിലീവിധമൊക്കെ. . . (ജീവി)

വിയോഗിനി

ഇതിലീവിധമൊക്കെ വന്നിടാ-
മിതി പാർക്കും, വിപരീതമായ്വരും;
അതിവിസ്മയമെ പ്രപഞ്ചമി-
ന്നതിരറ്റുള്ള മഹാരഹസ്യമാം.

കവി : സി. എസ്. സുബ്രമണ്യൻ പോറ്റി, കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.1918 ആരും തോഴി, യുലകിൽ. . . (ഗോപകുമാർ)

മന്ദാക്രാന്ത

ആരും തോഴി, യുലകിൽ മറയുന്നില്ല: മാംസം വെടിഞ്ഞാൽ
തീരുന്നില്ലി പ്രണയജടിലം ദേഹിതൻ ദേഹബന്ധം,
പോരും വേദം, പ്രിയസഖി, ചിരം വാഴ്ച മാഴ്ചാതെ, വീണ്ടും
ചേരും നാം കേൾ- വിരതഗതിയായില്ല സംസാര ചക്രം

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ലീല

3.1919 പാരം വീർപ്പിട്ടുലയ്ക്കാത്ത. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധര

പാരം വീർപ്പിട്ടുലയ്ക്കാത്തൊരിയുമൊരു മുഖം, മുഞ്ഞൊളിപ്പൊഴുധാരാ-
സാരം തിങ്ങിക്കലങ്ങിടിനമിഴികൾ, നിറം മങ്ങിവിങ്ങും കപോലം,
ചാരം പോലേ വിളർത്തോരുടലിവയൊടുമപ്പുരുഷൻ ഹന്ത! വിദ്യുത്-
സാരത്തിൻ വിദ്യയാലൊട്ടികമൊരുവെറും പാവയെപ്പോലിരുന്നു.

കവി : വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, കൃതി : ഒരു വിലാപം

3.1920 ചൊടിച്ചുഗ്രമാം കണ്ണ. . . (ഗോപകുമാർ)

ഭൂജംഗപ്രയാതം

ചൊടിച്ചുഗ്രമാം കണ്ണ തിണ്ണെന്നുരുട്ടി
ത്തടിച്ചുള്ള കയ്യിൽ ഗദാ ദണ്ഡു മേന്തി
പിടിച്ചുക്കൂട്ടുന്നൊരഭ്യാസി, പല്ലും
കടിച്ചു ഭീമൻ രണാഗ്രത്തിലെത്തി

കവി : പന്തളം കേരളവർമ്മ

3.1921 പനിനീരലരേ പറഞ്ഞുവോ. . . (ജീവി)

വിയോഗിനി

പനിനീരലരേ പറഞ്ഞുവോ
വിവരം നിന്നൊടു സാന്ധ്യമാരുതൻ
തവ സത്സഖി നമ്മെ വിടുപോയ്
ഭവനം പാവനമിനപാവനം!

കവി : സഞ്ജയൻ

3.1922 തണ്ടാർത്തങ്ങളൊത്ത കൈത്തണ്ട്. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

തണ്ടാർത്തങ്ങളൊത്ത കൈത്തണ്ടയിലതുലമയഃകൂടമുണ്ടെന്നു കംസൻ-
കണ്ടെത്തുമ്പോൾ നിലിമ്പാരവമുഖരവിഹായസ്സു പൂജുകിടുമ്പോൾ
മിണ്ടാട്ടം വിട്ടു പുരാവലിയുദിതസമാശ്വാസനിശ്വാസപൂരം-
പൂണ്ടപ്പോൾ മുഗ്ധയാം ദേവകിയുടെ മിഴിനിർ തൂത്ത കൈ കാത്തിടട്ടേ!

കവി : വി.കെ.ജി, കൃതി : അവിൽപ്പൊതി

3.1923 മന്ദാനിലാകലിത. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

മന്ദാനിലാകലിതചാരതരാഗ്രശാസ്യഃ
പുഷ്പോദ്ഗമപ്രചയകോമളപല്ലവാഗ്രഃ
മത്തദ്വിരേഹപരിപീതമധ്യപ്രസേകശ്
ചിത്തം വിദാരയതി കസ്യ ന കോവിദാരഃ

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : ജുഗുസംഹാരം

3.1924 മുപ്പാതും കാക്കുവാനില്ലപരൻ. . . (ജ്യോതി)

സ്രദ്ധ

മുപ്പാതും കാക്കുവാനില്ലപര,നൊരു മകൻ ഭൂമിയിൽ തൃപ്തിയില്ലാ-
തെപ്പോഴും വന്നലട്ടും പരിണയമണയാപ്പെൺകിടാവുണ്ടൊരുത്തി,
വിൽപ്പാനുള്ളൊരു പണ്ടം നഹി,പകലുദയൗ സോദരൻ, തെണ്ടി ഭർത്താ-
വിപ്പാടാർക്കുള്ളു വേറേ? തവ മലമകളേ, ജാതകം ജാതി തന്നെ!

കവി : ഒരവങ്കര, കൃതി : സമന്യാപുരണം

3.1925 വേദങ്ങളോ ബഹുവിധ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

വേദങ്ങളോ ബഹുവിധം പറയുന്നു നാനാ-
വാദങ്ങളോ വെളിയിലിട്ടു വിരട്ടിടുന്നു
വേദങ്ങളോ കര കടന്നുവരുന്നു നിന്റെ
പാദങ്ങളെന്നിയിനി മട്ടവലംബമില്ലേ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : ശിവസുരഭി

3.1926 ഖർവാടോ ദിവസേശ്വരസ്യ. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഖലവാടോ ദിവസേശ്വരസ്യ കിരണൈഃ സന്താപിതേ മസ്തുകേ
വാഞ്ചരൻ ദേശമനാതപം വിധിവശാത് താലസ്യ മൂലം ഗതഃ
തത്രാപ്യസ്യ മഹാഫലേന പതതാ ഭഗം സശബ്ദം ശിരഃ
പ്രായോ ഗച്ഛതി യത്ര ഭാഗ്യരഹിതസ്തത്രൈവ യാന്ത്യാപദഃ

കവി : ഭർത്താഹരി, കൃതി : നീതിശതകം

3.1927 ത്രിദശവർദ്ധകി. . . (ജ്യോതി)²⁶³

ദ്രുതവിളംബിതം

ത്രിദശവർദ്ധകിവർദ്ധിതകൗശലം
ത്രിദശദത്തസമസ്തവിഭൂതിമത്
ജലധിമദ്ധ്യഗതം ത്വമഭ്രഷയോഃ
നവപുരം വപുരഞ്ചിതരോചിഷാ

കവി : മേൽപത്തൂർ, കൃതി : നാരായണീയം (രക്തിണീസ്വയംവരം)

3.1928 ജ്ഞാനേന പുതഃ. . . (കർത്താ)

ഇദ്രവജ്ര/ഉപേദ്രവജ്ര

ജ്ഞാനേന പുതഃ സ്വതപസ്യയാ ച
വിമൽസരൈഃ സാധുവിഭാവ്യതേ യഃ
ഭർഗ്ഗഃ സ്വയം വാ നരലക്ഷണോയം
നാരായണോ വേതി നവാവതാരഃ

കവി : കമാരനാശൻ, കൃതി : രാജയോഗസമർപ്പണം

3.1929 ഭൂതം നശ്വരമൊക്കെയും. . . (ഉമേഷ്)

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

ഭൂതം നശ്വരമൊക്കെയും; പുരുഷനാം ഞാൻ നിത്യം; നെല്ലാർക്കുമേ
ചേതസ്സിൽ കടികൊൾവു ഞാൻ; മറകളും വാഴുന്നതീയെന്നയാം;
വീതപ്രജ്ഞത, യോർമ്മ, പിന്നറിയുമീ ഞാൻ മൂലമാം; സർവ്വഗൻ,
ഭൂതസ്ഥൻ, പുരുഷോത്തമൻ, ത്രിജഗതീസ്രഷ്ടാവു ഞാനീശ്വരൻ.

കവി : സി. വി. വാസുദേവഭട്ടതിരി, കൃതി : ഗീതാസാരം (അദ്ധ്യായം 15-ന്റെ സാരം)

3.1930 വിരോധിസത്തോജ്ജ്വലിത. . . (ജ്യോതി)

വംശസ്ഥം

വിരോധിസത്തോജ്ജ്വലിത പൂർവ്വ മത്സരം
ദ്രുമൈരഭീഷ്യപ്രസവാർച്ചിതാതിഥിഃ
നവോഽജാഭ്യന്തര സംഭൃതാനലം
തപോവനം തച്ച ബഭ്രുവ പാവനം!

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം

3.1931 നിജമുക്തപുടംകൊണ്ടെങ്ങലിം. . . (കർത്താ)

മാലിനി

നിജമുക്തപുടംകൊണ്ടെങ്ങലിം കൽപയിത്യാ
തൊഴുതിഹ ചെറിയച്ചിവക്രോചദ്രുന തോട്ട്
കമലമടിമ പുകക്കണ്ടു വിങ്ങിച്ചിരിച്ചു-
ങ്ങളികലകളനാദൈരാർത്തിതാമ്പൽപ്രസൂനം.

കൃതി : ചെറിയച്ചിവർണ്ണനം

²⁶³ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1927 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :
അമരശില്പിക്രതം കടലിൻ നടു-
ക്കമരർ ഭൂതികൾ ചേർത്ത നവം പുരം
സ്വതന്ത്ര ശോഭിതമാക്കി സുവിസ്മയം
സകലരും കലരും പടി നീയുടൻ.

3.1932 കാട്ടിലെക്കടുവ. . . (ജ്യോതി)

രഥോദ്ധത

കാട്ടിലെക്കടുവയോർത്തിരിയ്ക്കുമോ
പേടമാനതിനെ വിട്ടയയ്ക്കുവാൻ
കൊമ്പനെന്നു പിടിയെന്നമില്ലവ-
യ്ക്കൊട്ടു ദേദസഹതാപചിന്തകൾ

കവി : ജ്യോതിർമയി

3.1933 കസ്തൂരീയന്തി ഫാലേ. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

കസ്തൂരീയന്തി ഫാലേ, നയനകമലയോഃ കജജളീയന്തി, കണ്ണ
പ്രാന്തേ നിലോൽപ്പലീയ,ന്ത്യൂരസി മരകതാലംകൃതീയന്തി ദേവ്യാഃ
രോമാളീയന്തി നാദേദപരി, ഹരിമണിമേഖലായന്തി മധ്യേ
യേ, തേ ശർമ്മ ക്രിയാസൃസ്തിപുരവിജയിനഃ കണ്ണഭാസാം പ്രരോഹാഃ.

കവി : നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ, കൃതി : വർണനാസാരസംഗമം

3.1934 രാവകെത്തിമിരച്ചടക്കളിരണി. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

രാവകെത്തിമിരച്ചടക്കളിരണിപ്പുമച്ചകത്താ രഹ-
സ്യാവശ്യം നിരവേറ്റിയോരു രവിയെക്കാകാരവം കേൾക്കവേ
നീവിപ്പട്ടൊരുമട്ടടുത്തു പുലരിപ്പെണ്ണാൾ കിഴക്കേപ്പുറ-
ക്കൈവാതിൽപ്പൊളി മാർഗ്ഗമായിത വെളിയാക്കുന്നു നിശ്ശബ്ദമായ്

കവി : വി.കെ.ജി

3.1935 നിന്ദിയ്ക്കുന്നമ്മ. . . (രാജേഷ്)

സ്രദ്ധര

നിന്ദിയ്ക്കുന്നമ്മ, യൊന്നും സഹജനരുളുകില്ലാ, ധരിയ്ക്കില്ല പുത്രൻ,
നന്ദിയ്ക്കുന്നില്ല താതൻ, പ്രിയതമ വിമുഖി, ഭൃത്യനും കോപിയത്രേ,
എന്നോടർത്ഥത്തെ യാചിച്ചിടുമിതി നിനവാൽ കാഞ്ചതേയില്ല മിത്രം,
നന്നായാർജ്ജിയ്ക്കു നിത്യം ധനചയ, മതിനാൽ സർവ്വരും വശ്യരത്രേ!

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.1936 എൺപത്തൊമ്പത് വയസ്സെൻ. . . (ഋഷി)

എൺപത്തൊമ്പത് വയസ്സെൻ ചെവിയിതുവെടിവെച്ചാലുമേ കേൾപ്പതില്ലി-
ന്നോർമ്മയ്ക്കും മങ്ങൽ തട്ടീ ഗുരുപവനപതേ കണ്ണുകാണാതെയായി
ആടീ ഞാനെന്റെ വേഷം ചൊടിയൊടിയവരേയെങ്കിലും മേലിൽ വയ്യാ
ചിത്തം മങ്ങുന്നു, കൂവും സഭയിലിനിയുമീ വേഷമാടേണമെന്നോ?

കവി : സുദർശന രഘുനാഥ്, വനമാലി, കൃതി : (സമസ്യാപൂരണം)

3.1937 അപ്പീലിക്കണ്ണ ചുടും... (ജീവി)

സ്രദ്ധ

അപ്പീലിക്കണ്ണ ചുടും തിരുമുടി, വലജിദ്രതസങ്കാശഹാലം,
മുപ്പാറെല്ലാം മയക്കും പുരികലത, ദയാലോലമാം നീലനേത്രം,
നൽപീതോദ്യദൃക്ലലം, മുരളിയുടെ മുഖത്തുമ്മവെഴുന്ന വക്ത്രം,
ചിൽപാരമ്യപ്രഭാരഞ്ജിതമുദൂഹസിതം, കണ്ണ, ഞാൻ കാണതെന്നോ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.1938 നിൽക്കക്കള്ളിയെഴാതെ നിന്റെ... (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

നിൽക്കക്കള്ളിയെഴാതെ നിന്റെ കളിയോഗത്തിൽത്തളർന്നാടി ഞാൻ
നിൽപ്പാണിന്നു കചേലനായി, ഭഗവൻ! നീയേ നമുക്കാശ്രയം
മുക്കാലും കടമായ ജന്മ, മലറിച്ചീറ്റം തിരച്ചാർത്തില-
ത്തുക്കാലേ തൃഴ, യത്തുഴയ്ക്കു പകരം നിൽക്കില്ല വിൽക്കാശുകൾ

കവി : എസ്. രമേശൻ നായർ, കൃതി : കന്നിമണികൾ

3.1939 മനുഷ്യനാം ശാവയിൽ... (ജീവി)

വംശസ്മരം

മനുഷ്യനാം ശാവയിൽ നിന്നു വന്നാടൻ
മനോജ്ഞമാം തദ്രസനാദളാദ്ധ്യനാ
അനേകമായ് വന്നൊഴുകിക്കളിപ്പതാ-
ണനർഘസാരസ്വതനിർമ്മലം ഭൂവി.

കവി : കട്ടമത്ത്

3.1940 അടിയ്ക്കും തൊഴിയ്ക്കും... (ഋഷി)

ഭുജംഗപ്രയാതം

അടിയ്ക്കും തൊഴിയ്ക്കും പലേ ചീത്ത ചൊല്ലി-
ട്ടടങ്ങാതെ ഭിത്തിലിടിപ്പിച്ചിടുന്നു
മടിയ്ക്കാതെ മൂത്രം കുടിപ്പിച്ചിടുന്നീ-
ക്കാടും കൂർകാട്ടുന്ന കോപ്രായമെത്ര?

കവി : നെടുമ്പിള്ളി നന്ദനൻപിള്ള, മഞ്ഞുമ്മൽ, കൃതി : ചിതറിയ ചിന്തകൾ - ലോക്കപ്പിൽ

3.1941 മുജ്ജന്മം ചെയ്ത കർമാവലിയുടെ... (ജീവി)

സ്രദ്ധ

മുജ്ജന്മം ചെയ്ത കർമാവലിയുടെ വലിയാൽ നേർവഴിത്താര മുമ്പിൽ-
ത്തഞ്ചുമ്പോഴും ചലിക്കും നിനവുകൾ ദുരിതക്കണ്ടിലേക്കാനയിച്ചു!
വഞ്ചിക്കും മായ വീശും വലയിലൊരു പരൽക്കഞ്ഞിനെപ്പോലെ വീണേൻ;
നിൻ ചെന്താർപ്പാദമൊന്നേ ശരണമിനിയനന്താലയാനന്ദമൂർത്തേ!

കവി : വി. കെ. ജി.

3.1942 വാദിയ്ക്കാനില്ല ഞാനെൻ. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധ

വാദിയ്ക്കാനില്ല ഞാനെൻ പിഴവുകൾ ശരിയാണെന്നു വാതലയേശാ
പാദം കമ്പിട്ടു പാപക്കലിതിമിരമൊഴിഞ്ഞീടുമേകാദശിയ്ക്കും
ഖേദിയ്ക്കാനെന്നു വേദപ്പൊരുളിനു പൊരുളാം പൊൻവിളക്കാക്കിയ്ക്കിത്തൊ-
മോദം ചെയ്യുന്ന നീലത്തിരുമുകിൽ നിറമേ! നിന്റെ പേരെന്റെ പേരായ്!

കവി : എസ്. രമേശൻ നായർ, കൃതി : കന്നിമണികൾ

3.1943 ഖലാലാപാഃ സൗധാഃ. . . (ജീവി)

ശിഖരിണി

ഖലാലാപാഃ സോഢാഃ കഥമപി തദാരാധനപരൈഃ
നിഗൃഹ്യാന്തർബാഷ്പം ഹസിതമപി ശൂന്യേന മനസാ
കൃതോ വിത്തസ്സംപ്രേതിഹതധിയാമഞ്ജലിരപി
ത്വമാശേ മോഘാശേ കിമപരമതോ നർത്തയസി മാം

കവി : ഭർതൃഹരി., കൃതി : വൈരാഗ്യശതകം

3.1944 കാലത്തുണുകഴിഞ്ഞു. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കാലത്തുണുകഴിഞ്ഞു കൗതുകമൊടും ചെമ്മേ മുറുക്കി സ്വയം,
ലോലശ്രീതിലകാഭ്രേവി, വിതറിപ്പൂങ്കുർണ്ണഭ്രൂഷാരുചി,
പാലഞ്ചം സ്മിതമോടൊരംശുകമുടുത്തെത്തുന്നൊരമ്പാർന്നതി-
ക്കോലം പോയിതു ചിത്തമേയയവിറക്കിക്കൊൾകയക്കാഴ്ച നീ

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : പ്രശോഭനം

3.1945 പാടത്തുപോയ്പ്പാസുല. . . (ജീവി)

ഇന്ദ്രവജ്ര/ഉപേന്ദ്രവജ്ര

പാടത്തുപോയ്പ്പാസുലപാദചാരി
കൃഷീവലൻ വേല തുടങ്ങി നൂനം
സോത്സാഹമായ് കാലികളെത്തെയ്ക്കി
മവന്റെ താരസ്വരമുണ്ടു കേൾപ്പു.

കവി : കുറ്റിപ്പുറത്തു കേശവൻ നായർ, കൃതി : ഗ്രാമീണകന്യക

3.1946 സ്വാനോദ്ഭൂതസനാതനാനലകണം. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

സ്വാനോദ്ഭൂതസനാതനാനലകണം പേർത്തും ജ്വലിപ്പിച്ചതിൽ
ധ്യാനോത്സാരണയജ്ഞദീക്ഷിതനിനൻ താൻതന്നെ ഹോമിക്കവേ,
ശാന്തോദാര ധരണ്ഡയർന്ന തൊഴുകൈച്ചേലർന്ന പൂമൊട്ടില-
ശ്രാന്തോപാസന ചെയ്തു സോമരസമോ തേടുന്നു തേനണ്ണവോർ?

കവി : യൂസഫലി കേച്ചേരി, കൃതി : സോമയാഗം

3.1947 ശ്രീഭാർഗ്ഗവൻ പണ്ടു... (ജീവി)

ഇന്ദ്രവജ്ര

ശ്രീഭാർഗ്ഗവൻ പണ്ടു തപഃപ്രഭാവ-
സ്വാഭാവികപ്രൗഢിമരോർണ്ണലത്താൽ
ക്ഷോഭാകലാഭോധിയൊഴിച്ചടുത്ത
ഭ്രൂഗാഗമണീ സ്ഥലമെന്നു കേൾപ്പു

കവി : കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ

3.1948 ക്ഷണം കാക്ക മുങ്ങുന്നപോലേ... (ഋഷി)

ഭൂജംഗപ്രയാതം

ക്ഷണം കാക്ക മുങ്ങുന്നപോലേ വെറും മൺ-
കടം മുക്കിടുംപോലെയിടങ്ങുവാർവ്വർ
കളിച്ചുനൂ പൂജയ്ക്കു പൂ ശേഖരിപ്പാ-
നൊരുങ്ങിക്കരങ്ങിത്തരിച്ചാനവശ്യം.

കവി : എം. ആർ. കൃഷ്ണവാര്യർ, കൃതി : പൂവൻ

3.1949 കേശപാശമണിയുന്ന... (ജീവി)²⁶⁴

കസുമമഞ്ജരി

കേശപാശമണിയുന്ന പീലികളുലഞ്ഞു കണ്ഡലമുലഞ്ഞുപൂ-
മാലമുത്തുമണിമാലമാറിലതിരമ്യമായിളകിയാടിയും
മഞ്ഞച്ചറ്റിമണികാഞ്ചി ചാർത്തി കനകച്ചിലമ്പുകൾ ചിരിച്ചുമേ
മഞ്ജുഹാസമൊടുരാസകേളിയതിലുല്ലസിച്ചതുമഹോ ഭവാൻ!

കൃതി : നാരായണിയം പരിഭാഷ (69:1)

3.1950 മാതർമ്മേ മധുകൈടഭഗീമഹിഷഃ... (ജ്യോതി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മാതർമ്മേ മധുകൈടഭഗീമഹിഷഃ പ്രാണാപഹാരോദ്യമേ
ഹേലാനിർമ്മിത ധൃതൃലോചനവധേ ഹേ ചണ്ഡമുണ്ഡാർദ്ദിനി
നിശ്ലേഷികൃത രക്തബീജദനജേ നിത്യേ നിസുംഭാപഹേ
സുംഭധംസിനി സംഹരാശു ദുരിതം ദുർഗ്ഗേ നമസ്തേ, ഽംബികേ!

കൃതി : ദേവിമാഹാത്മ്യം

3.1951 നവവിഭവമനിഷ്ടവാരണം... (ജീവി)²⁶⁵

പുഷ്പിതാഗ്ര

നവവിഭവമനിഷ്ടവാരണം താൻ

²⁶⁴ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1949 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പത്തൂർ) :
കേശപാശധൃതപിഞ്ചികാവിതതി സഞ്ചലനകരകണ്ഡലം
ഹാരജാല വനമാലികാലുളിതമംഗരാഗ ഘനസൗരഭം
പീതചേലധൃതകാഞ്ചികാഞ്ചിദമുദഞ്ചദംശു മണിന്ദ്രപുരം
രാസകേളി പരിഭ്രൂഷിതം തവ ഹി രൂപമീശ കലയാമഹേ!

²⁶⁵ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1951 : മൂലശ്ലോകം (കാളിദാസൻ) :
വിപത്പ്രതീകാരപരേണ മംഗളം
നിഷേവ്യതേ ഭൂതിസമുത്സുകേന വാ
ജഗച്ഛരണ്യസ്യ നിരാശിഷഃ സതഃ
കിമാഭിരാശോപഹതാത്മവൃത്തിഭിഃ?

കരുതിടുവോർക്കിഹ മംഗളങ്ങൾ വേണം;
 നിഖിലശരണദർശിനിഹനാകം
 പുരുഷനുവേണ്ട ശുഭാശുഭപ്രഭേദം.

കവി : എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ / കാളിദാസൻ, കൃതി : കമാരസംഭവം

3.1952 നൈവ തൃജേയമഹമേകമപി. . . (ജ്യോതി)

വസന്തതിലകം

നൈവ തൃജേയമഹമേകമപി സ്വപുത്രം
 സത്യേപി പുത്രശതകസ്യ ഉ വിപ്രവര്യ!
 വിജ്ഞായ തസ്യ ബല മദ്യ ഭവ ത്വശങ്കീ
 ദൃഷ്ടം നിഹന്യ ജനരക്ഷക ഏവ ഭൂയാത്

കവി : ജ്യോതിർമ്മയി

3.1953 വേദം നാലും നരച്ചു. . . (ജീവി)

സ്രദ്ധര

വേദം നാലും നരച്ചു, നരനിനിയുമഹോ, കിട്ടിയില്ലെഴി, വേർത്തു
 വേദാന്തം വീശി നേരിൽ വിശറി, മണലിലോ കട്ടകെട്ടുന്നു രക്തം;
 സ്വാതന്ത്ര്യം, ഹാ, സമത്വം, സഹജ സഹജമാം സൗഹൃദം, ശാന്തി, സർവ്വം
 നാദം, നാദം ഭൂമിയ്ക്കായ്ക്കണിയറയിലോ തോക്കു തീർക്കും തിടുക്കം.

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : സ്വരാഗസ്യ

3.1954 സാരമായ്ജനനനി. . . (ഉമ)

രഥോദ്ധത

സാരമായ്ജനനനി ചൊന്നതാനതാ-
 കാരനായ് ശിരസി വെച്ച പുത്രനെ
 ദ്വാരപാലനവിധിയ്ക്കു നിർത്തിനാൾ
 ചൂരലൊന്നമ കൊടുത്തു പാർവ്വതി

കവി : വള്ളത്തോൾ, കൃതി : ഗണപതി

3.1955 ദൃഷ്ടന്മാർ മല്ലരേറ്റം. . . (ജ്യോതി)²⁶⁶

സ്രദ്ധര

“ദൃഷ്ടന്മാർ മല്ലരേറ്റം കഠിനർ, മൃദലരീ ബാലരോ കോമളന്മാർ
 കഷ്ടം! കാണേണ്ട പോകാ” മിതുവിധമവശം പൗരർ ചൊല്ലുന്ന നേരം
 വട്ടംചുറ്റിച്ചു ചാഞ്ഞുരനെയുടെനെ വധിച്ചാഞ്ഞെറിഞ്ഞു ഭവാനും
 മുഷ്ടിക്കത്താലരച്ചാൻ മുസലിയപരനെ, പാഞ്ഞുപോയ് ശേഷമുള്ളോർ

കവി : സി വി വാസുദേവഭട്ടതിരി / മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയ പരിഭാഷ

²⁶⁶ [ജ്യോതി] ശ്ലോകം 3.1955 : മൂലശ്ലോകം (മേൽപ്പള്ളൂർ) :

“ഹാ ധീക് കഷ്ടം കമാരൗ സുലളിതവപുഷൗ മല്ലവിരൗ കോരൗ
 ന ദ്രക്ഷ്യാമോ, വ്രജാമസ്തൃരിത”മിതി ജനേ ഭാഷമാണേ തദാനീം
 ചാഞ്ഞരം തം കരോദ്ദ്രാമണവിഗളദസും പോഥയാമാസീതോർവ്യാം,
 പിഷ്ടോ ഭൂയുഷ്ടികോപി ദ്രുതമഥ ഹലിനാ നഷ്ടശിഷ്ടൈർദയാവേ

3.1956 വീതാശങ്കം വിധുസ്തീവടിവു. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

വീതാശങ്കം വിധുസ്തീവടിവു വിധുധരൻ കണ്ടു കാമിച്ചണഞ്ഞി-
ട്ടേതാണ്ടൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചുളവവതരണം ചെയ്തു ചൈതന്യമൂർത്തി,
ഭൂതാധിശൻ, പുമാൻ പെട്ടൊരു മഹിമയൊടും ദിവ്യനുണ്ണിക്കിടാവുൾ-
ജാതാനന്ദത്തൊടൊന്നെസ്സതതമഴകിൽ വീക്ഷിച്ചു രക്ഷിച്ചിടട്ടെ.

കവി : വെണ്ണി മഹൻ, കൃതി : പുരന്ദരാജനം നാടകം

3.1957 ഭജത ഭവനിരാസം. . . (രാജേഷ്)

മാലിനി

ഭജത ഭവനിരാസം ഭക്തലോകൈകദാസം
ഭസ്മിതവിശദഭാസം ഭൂരികാരുണ്യവാസം
കൃതവിവിധവിലാസം ക്ലൃപ്തചന്ദ്രാവതംസം
ശുകനിലയനിവാസം ശൂർപ്പകാരിവ്യുദാസം

കവി : പുത്തോട്ടത്തു മഹൻ നമ്പൂതിരി

3.1958 കള്ളന്മാരില്ല, കാമക്കെടുതി. . . (കർത്താ)

സ്രദ്ധര

കള്ളന്മാരില്ല, കാമക്കെടുതിയൊടമരം കശ്ശലന്മാരുമില്ല,
കള്ളക്കച്ചോടമില്ല, കരളിലൊരറിവില്ലാതെകണ്ടാരുമില്ല,
കള്ളത്തൊപ്പില്ല, കള്ളത്തൊഴിലുകൾ തുടരും കശ്ശലന്മാരുമില്ല
കള്ളസ്സാക്ഷിക്കിറങ്ങുന്നൊരു കമതിയുമില്ലെന്നുകേളെന്നു കേൾപ്പൂ.

കവി : വെണ്ണി മഹൻ, കൃതി : ഭൂതിഭൂഷ ചരിതം

3.1959 കാതിൽക്കത്തുന്ന കാന്തിപ്രചുരിമ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധര

കാതിൽക്കത്തുന്ന കാന്തിപ്രചുരിമ തിരളും തോടയോ, മോടിയാടി-
ക്കോതിബുന്ധിച്ച കൂന്തൽക്കലമതിൽ വിലസും മാലതീമാല താനോ,
പാതിത്തിങ്കൾപ്രകാശം തടവുമളികമോ കാന്തിയേത്തുന്നതില്ലി-
പ്പാതിവ്രത്യഖ്യമാകും സുമഹിതമണി താൻ ഭൂഷണം യോഷമാരിൽ.

കവി : കെ. സി. കേശവപിള്ള, കൃതി : സുഭാഷിതരത്നാകരം

3.1960 പച്ചക്കല്ലൊത്ത പൂമെയ്. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധര

പച്ചക്കല്ലൊത്ത പൂമെയ്നിറവുമണികഴൽപ്പല്ലവം മെല്ലെമെല്ലെ
വെച്ചിടുമ്പോൾ വിറച്ചിടുന്ന മധുരിമയും പിടിയും വിശ്വമൂർത്തേ!
മച്ചിത്തേ പോന്നുദിച്ചിടണമതിനു വിശേഷിച്ചു വിജ്ഞാപയേഹം
സച്ചിതൽക്കല്ലോലമേ! നീ കൃപ തരിക സദാ കൃഷ്ണ! കാരുണ്യസിന്ധോ!

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം

3.1961 മോലം, വണ്ടിണ്ട, ചന്ദ്രക്കല,.. . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

മോലം, വണ്ടിണ്ട, ചന്ദ്രക്കല, മദനധനുർബ്ബാണ, മെൽപ്പുവു, പാശം, ചാദർശം, വീണ, വെണ്ണത്തഴകിയ പവഴം, പങ്കജം, ശംഖു, മാല പൊൽക്കുംഭം, പാമ്പു, നീരിൻ ചെറുതിര, യരയാൽപ്പത്ര, മാവർത്തചക്രം, തുമ്പിക്കൈ, കപ്പി, കൂർമ്മം, നളിന - മവയവം നാരണീനന്ദനായാ:

കൃതി : ലീലാതിലകം

3.1962 പഴയ കൃതയുഗം.. . (കർത്താ)

മാലിനി

പഴയ കൃതയുഗം തൊട്ടുഴിമേൽ വാഴുമോരോ കിഴവികൾ നിരപിക്കിൽബ്ബാക്കിയാം ഭ്രമങ്ങളല്ലാം; ഉഴറിയുദധി രാമനേകിയോരോമനേ! നീ- യഴകൊഴുകിന പുഷ്യദ്രുവനശ്രീ വഹിപ്പു.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1963 ഉണ്ണിക്കിടാങ്ങൾ കളിയായൊരു.. . (വിശ്വപ്രഭ)

വസന്തതിലകം

ഉണ്ണിക്കിടാങ്ങൾ കളിയായൊരു കാലുവെച്ചാ- ലെണ്ണാവതല്ലതിനഹോ കളകം പിതൃണാം എന്നക്കണക്കെ നടയുള്ളവർകൾക്കിതെല്ലാ- മെന്നാൽ കൃതം കിമപി കൗതുകമായ്വരേണം.

കവി : പുത്താനം, കൃതി : ശ്രീകൃഷ്ണകർണ്ണാമൃതം

3.1964 ഏറ്റം വ്യാകലചിത്തയാമടിയൻ.. . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ഏറ്റം വ്യാകലചിത്തയാമടിയനിൽക്കാരുണ്യമുണ്ടാകണേ മറ്റും ഭക്തിയൊടങ്ങയെപ്രതിദിനം പൂജിച്ചു വാഴുന്നു ഞാൻ ചെറ്റം താമസമെന്യെ ദുഃഖമഖിലം തീർത്തെന്നെ രക്ഷിയ്ക്കണേ മറ്റാരും തുണയില്ലെന്നിത്ഥ ഗുരുവായുരപ്പ! നീയെന്നിയേ

കവി : ശ്രീദേവി, തൃക്കൊടിത്താനം, കൃതി : (സമന്യാപൂരണം)

3.1965 ചാരായക്കടയാണു ലോകം.. . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ചാരായക്കടയാണു ലോകമെവിടെക്കോലാഹലം, സൗഹൃദം ചോരും തേന്മാഴി, മൈത്രി, യാത്മകഥനം, വേദാന്തമായോധനം ഓരോധ്രോം സുഖതുഷ്ണ,യക്കനിയതാം പൂവൻപഴം മിത്ഥ്യത- ന്നോരോ നോട്ടുകൾ-എന്തിനെനെയിവിടേക്കെത്തിച്ചു ഹാ, നീ വിധേ!

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : സ്വരരാഗസുധ

3.1966 ഓരോ ദുഃഖം തളർത്തും പൊഴുതു. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധ

ഓരോ ദുഃഖം തളർത്തും പൊഴുതു മറികടത്തും മുളന്നണ്ടു തൃക്കൈ-
ത്താരിൽച്ചുട്ടും പുരാനേ, സുകൃതഹൃദയരാഗം പൊഴിയും മുരാരേ,
തോരാതേ മാരിപെയ്യുമൊഴുതു ഗിരിനിവർത്തും കടക്കാരനേ, ഞാൻ
ചേരേണം നിന്റെ മാറിൽ, പ്രിയമെഴുമിടയപ്പെതലേ, കൈതൊഴുന്നേൻ!

കവി : എസ്. രമേശൻ നായർ, കൃതി : കന്നിമണികൾ

3.1967 ത്വയ്യായത്തം കൃഷിഫലമിതി. . . (ജീവി)

മന്ദാക്രാന്ത

ത്വയ്യായത്തം കൃഷിഫലമിതി ഭൂവിലാസാനഭിജ്ഞൈഃ
പ്രീതിസ്തിഗ്ധൈർജനപദവധുലോചനൈഃ പീയമാനഃ
സദൃഃ സീരോതകുഷണസുരഭി ക്ഷേത്രമാരുഹ്യ മാലം
കിംചിത്പശ്യാദ് വ്രജലഘൃഗതിർഭൂയ ഏവോത്തരേണ.

കവി : കാളിദാസൻ, കൃതി : മോലഭൂതം

3.1968 സർക്കാർ വിദ്യാലയത്തിൽ. . . (ഋഷി)

സ്രദ്ധ

സർക്കാർ വിദ്യാലയത്തിൽ സ്ഥിരനിയമനമായ് ജോലിയിൽച്ചേർന്ന നാളൊ-
ന്നോർത്താലേറ്റും വിഷാദം “സമയമറിയുവാൻ വാച്ചുകെട്ടാത്തതേന്തേ?”
സ്വർണ്ണക്കാപ്പിൽത്തലോടിക്കളമൊഴി കളിവാക്കോതി നിന്നോരുനേരം
വീർപ്പാലുള്ളും മറച്ചിട്ടുതമരളിനേൻ “വാച്ചുകെട്ടാൻ മറന്ന!”

കവി : എം. പി. കേശവപ്പണിക്കർ, കൃതി : വിഷാദം

3.1969 സ്വാന്തത്തിൽ നാം സഹജരേ. . . (ജീവി)

വസന്തതിലകം

സ്വാന്തത്തിൽ നാം സഹജരേ, സ്വയമൈകമത്യ-
മേന്തി ശ്രമിക്കിലതു സർവദമാമുറപ്പിൻ
കാന്താംഗസങ്കലിതമേനികൃപാലുദേവൻ
താൻ താൻ തുണപ്പവരയാണു തുണപ്പതോർപ്പിൻ.

കവി : കമാരനാശാൻ, കൃതി : തീയ്യക്കുട്ടിയുടെ വിചാരം

3.1970 കാരുണ്യാപാംഗലീലാ. . . (ഉമേഷ്)

സ്രദ്ധ

കാരുണ്യാപാംഗലീലാപരിഹൃതവിനതാശേഷസന്താപജാലാ
ലാവണ്യസ്യേകശാലാ ത്രിഭുവനരചനാരക്ഷണാപായമൂലാ
സംസാരാഭോധിവേലാ സ്മരമനമനോഹാരി ശൃംഗാരഹേലാ
ലോകാംബാ പുണ്യശീലാ ഭവതു മമ സദാ വാഞ്ചിതാർത്ഥാനുകൂലാ.

കവി : കടത്തനാട്ടു വാസുനമ്പി

3.1971 സരസിജനിലയേ. . . (മധുരാജ്)

പുഷ്പിതാഗ്ര

സരസിജനിലയേ സരോജഹസ്തേ
ധവളതമാംശുകഗന്ധമാലൃശോഭേ
ഭഗവതി ഹരിവല്ലഭേ മനോജേ
ത്രിഭുവനഭൂതികരി പ്രസിദ മഹ്യം.

കവി : ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ

3.1972 ഭരിക്കുന്ന മന്ത്രികൾ. . . (ഋഷി)

ഭൂജംഗപ്രയാതം

ഭരിക്കുന്ന മന്ത്രികൾ നെട്ടോട്ടമൊട്ടൊ-
ട്ടിരിക്കുന്ന നേരം കുറേക്കഷ്ടിയല്ലോ
തരം പോലെ ഞായങ്ങളോരോന്നൊപ്പൊ-
ച്ചരിക്കാൻ മിടുക്കൻ മഹാതന്ത്രശാലി

കവി : നെടുമ്പിള്ളി നന്ദനൻപിള്ള, മഞ്ഞുമ്മൽ, കൃതി : ചിതറിയ ചിന്തകൾ (മന്ത്രി)

3.1973 തമസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു. . . (ജ്യോതി)

ശിഖരിണി

തമസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു ചുമൽ മാറാതെ പതറി-
ച്ചമക്കേണം ജീവൻ നിയതിയുടെയത്താണി വരെയും
നമിച്ചാലും നാമാവലികളുരുവിട്ടാലുമണവും-
ശമിച്ചിലെൻ താപം; ശരണമിനിയെത്തുണ്ടു ഭഗവൻ!

കവി : വി.കെ.ജി

3.1974 നിത്യാനന്ദവിമുക്തിദായക. . . (ഋഷി)

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

നിത്യാനന്ദവിമുക്തിദായകസുധാനിഷ്യന്ദിയാമൃത്തമ-
ശ്രീരാമേതി വിശിഷ്ടതാരകമഹാമന്ത്രം സുപുണ്യപ്രദം
ജിഹ്വാഗ്രത്തിലൊതുക്കി തീർത്ഥസദ്ദേശം പാനം സദാ ചെയ്യിടും
ഭക്തൻ തന്നുടെ കൽമഷാദിയഖിലം പൊയ്യോയിടും സത്വരം

കവി : പ്രേമലത എസ്. വാരിയർ, കൃതി : രാമമന്ത്രമഹിമ

3.1975 ജടക്കെട്ടാം കട്ടിക്കരിമുകിൽ. . . (ജ്യോതി)

ശിഖരിണി

ജടക്കെട്ടാം കട്ടിക്കരിമുകിൽ നിരയ്ക്കുള്ളിലിഴയും
തടിത്തമ്പും പാമ്പും ശശധരകലാലങ്കരണവും
മുടിയ്ക്കും തീക്കണ്ണും സുരതടിനിയും മൂന്നലകവും
പിടിയ്ക്കും കാൽത്താറും കലരമലരമ്പാരി ശരണം

കവി : വി.കെ.ജി

3.1976 മൂലത്തിൽത്തൊട്ടുപരി. . . (കർത്താ)

മന്ദാക്രാന്ത

മൂലത്തിൽത്തൊട്ടുപരി വിടപശ്രേണിയോളം ഫലത്തിൻ-
ജാലത്തെക്കൊണ്ടതിനിബിഡമായ് ഭംഗിയോടുല്ലസിക്കും
ബാലത്വം പൂണ്ടൊരു പനസവൃക്ഷൗഖവും കാണമങ്ങി,-
ക്കാലത്തന്യസ്ഥലമതിലതിന്നൊപ്പമുണ്ടാകയില്ല.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1977 ബ്രഹ്മാ യേന കലാലവന്നിയമിതോ. . . (ഉമേഷ്)²⁶⁷

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ബ്രഹ്മാ യേന കലാലവന്നിയമിതോ ബ്രഹ്മാണുഭാഷേയാദരേ
വിഷ്ണുര്യേന ദശാവതാരഗഹനേ ക്ഷിപ്തോ മഹാസങ്കടേ
തദ്രോ യേന കപാലപാണിപുടകേ ഭീക്ഷാടനം സേവതേ
സൂര്യോ ദ്രാമതി നിത്യമേവ ഗഗനേ തസ്മൈ നമഃ കർമ്മണേ.

കവി : ഭർത്തൃഹരി, കൃതി : നീതിഗതകം

3.1978 രണ്ടും മൂന്നും തവണ. . . (ജീവി)

മന്ദാക്രാന്ത

രണ്ടും മൂന്നും തവണ കൃഷിയേറ്റുന്ന കണ്ടങ്ങളേയും
വണ്ടും ഞണ്ടും കനിവൊടു കളിക്കുന്ന കച്ചങ്ങളേയും
തണ്ടും കെട്ടിത്തരമൊടു ചരിക്കുന്ന വള്ളങ്ങളേയും
കണ്ടുംകൊണ്ടെച്ചുറപ്പുകൾ തൻ തീരമാർഗ്ഗേണപോക.

കവി : കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ , കൃതി : മയൂരസന്ദേശം

3.1979 തേജോമണ്ഡലമദ്ധ്യഗം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

തേജോമണ്ഡലമദ്ധ്യഗം ത്രിനയനം ദിവ്യാംബരാലംകൃതം
ദേവം പുഷ്പശരേക്ഷചാപവിലസന്മാണിക്യപാത്രാഭയം
ബിഭ്രാണം കരപങ്കജൈർമ്മദഗജസ്തന്ധാധിരൂഢം വിഭൂം
ശാസ്താരം ശരണം നമാമി സതതം ത്രൈലോക്യസമ്മോഹനം.

3.1980 ബാലാ നീ മമ ശിഷ്യയെന്നിവ. . . (കർത്താ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ബാലാ നീ മമ ശിഷ്യയെന്നിവയിരിക്കട്ടേ മനശ്ശുദ്ധികൊ-
ണ്ടാലോചിക്കലെന്നിങ്ങ ഭക്തി വളരത്തോന്നു നിങ്കൽ സ്വയം;
ബാലാ നീയൊരു നാരിയെങ്കിലുമഹോ ലോകൈകവന്ദ്യാ; ഗുണം
മൂലം താൻ ഗുണികൾക്കു പൂജ്യത വയോലിംഗങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലഭോ.

കവി : ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയൻ, കൃതി : ഉത്തര രാമചരിതം

²⁶⁷ [രാജേഷ്] ശ്ലോകം 3.1977 : പരിഭാഷ (രാജേഷ്) :

കലാലൻ വിരിഞ്ചൻ, പിറന്നം മരിച്ചു
നിരാലംബനായിട്ടുനേര രമേശൻ,
ഇരപ്പാളിയായ് ശാള, വർക്കൻ കരങ്ങും
കളിപ്പാട്ടുമായ്, കർമ്മമേ, നിന്റേയുക്കാൽ!

3.1981 ബാലാർക്കായുതതേജസം ധൃതജടാ... (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

ബാലാർക്കായുതതേജസം ധൃതജടാജ്ഞേദൃഖണ്ഡോജ്ജലം
നാഗേന്ദ്രഃ കൃതഭൂഷണം ജപപടീം ശൂലം കപാലം കരൈഃ
ഖട്വാംഗം ദധതം ത്രിനേത്രവിലസത് പഞ്ചാനനം സുന്ദരം
വ്യാഘ്രതൃപ്ക്പരിധാനമണ്ണനിലയം ശ്രീനീലകണ്ഠം ഭജേ.

3.1982 ഖേദിയ്ക്കവേണ്ട മനമേ... (ജ്യോതി)

വസന്തതിലകം

ഖേദിയ്ക്കവേണ്ട മനമേ യുടലിൻ ക്ഷയത്തിൽ
മോദാനുകൂലമറിവൊന്നു മനസ്സിലാക്കൂ
പാദാപുലാതപതനക്ഷയവൃദ്ധിയെല്ലാം
ഭേദങ്ങളീ നിഴലിൽ-എന്തിനു നിൻവിഷാദം!

കവി : ജ്യോതിർമയി

3.1983 പാണികൃണന്മണിഗണോജ്ജല... (വിശ്വപ്രഭ)

വസന്തതിലകം

പാണികൃണന്മണിഗണോജ്ജലവേണനാദം
മാണികൃഷ്ണലമനോഹരഗണ്ഡഭാഗം
വൃന്ദാവനാന്തരവിഹാരരതം മൂകന്ദം
വന്ദാമഹേ മദനഗോപവിലാസവേഷം.

3.1984 വീതാശങ്കമഹോ... (ജീവി)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

വീതാശങ്കമഹോ, വിനാശകരമാസ്സാഗ്രാജ്യദൂർമ്മോഹമാം
വേതാളത്തിനു രക്തതർപ്പണമനുഷ്ഠിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളേ,
സ്വാതന്ത്ര്യം ജലരേഖ-മർത്യരെ വെറും ചെന്നായ്ക്കളാക്കാം, കുറെ
പ്രേതങ്ങൾക്കുഴറാം ജഗത്തിലിതിനോ നിങ്ങൾക്കു യുദ്ധഭ്രമം!! ...

കവി : ചങ്ങമ്പുഴ, കൃതി : സ്മരിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം

3.1985 സദ്യശ്ച്ഛിന്നശിരഃ... (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

സദ്യശ്ച്ഛിന്നശിരഃ കൃപാണമഭയം ഹസ്സൈർവ്വരം ബിഭ്രതീം
ഘോരാസ്യം ശിരസാം സ്രജാ സുരചിരാമുന്മൂക്തകേശാവലീം
സ്യക്യാസ്യക്പ്രവഹാം ശൃഗാനനിലയാം ശ്രുത്യോഃ ശവാലംകൃതിം
ശ്യാമാംഗീം കൃതമേഖലാം ശവകരൈർദ്ദേവീം ഭജേ കാളികാം.

3.1986 സ്വന്തനിഷ്യയതിനായ്... (കർത്താ)

രഥോദ്ധത

സ്വന്തനിഷ്യയതിനായ് കുളിച്ചു നീർ-
ചിത്തമീറനോടു പൊയ്ക്കുതൻ തടേ
ബന്ധുരാംഗരുചി തുവിനിനുഷ-
സ്സന്ധ്യപോലെയാരു പാവനാംഗിയാൾ.

കവി : കമാരനാശൻ, കൃതി : നളിനി

3.1987 ബ്രഹ്മാണീ കമലേന്ദുസൗമ്യവദനാ. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ബ്രഹ്മാണീ കമലേന്ദുസൗമ്യവദനാ മാഹേശ്വരീ ലീലയാ
കൗമാരീ രിപുദർപ്പനാശനകരീ, ചക്രായുധാ വൈഷ്ണവീ,
വാരാഹീ ഘനഘോരഘർഘരമുഖീ ദംഷ്ട്രീ ച വജ്രായുധാ,
ചാമുണ്ഡാ ഗണനാഥരൂദ്രസഹിതാ രക്ഷതഃ മാം മാതരഃ

3.1988 വൻകാറ്റുടിച്ചാഴി. . . (ജീവി)

ഇരൂവള

വൻകാറ്റുടിച്ചാഴിയഴിഞ്ഞകനോ
ഇങ്കാരിഭൂകമ്പമിയന്നായർനോ
മുൻകാലമീക്കേരളകൊങ്കണങ്ങൾ
മൺകാഴ്ചയായെന്നു ചിലർക്കു പക്ഷം.

കവി : കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കൃതി : കേരളം

3.1989 മദ്ധ്യാഹ്നാർക്കസമപ്രഭം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മദ്ധ്യാഹ്നാർക്കസമപ്രഭം ശശിധരം ഭീമാട്ടഹാസോജ്ജ്വലം
ത്ര്യക്ഷം പന്നഗഭൂഷണം ശിഖിശിഖാശ്ശൂരസ്മരന്മുഖജം
ഹസ്താബ്ജസ്ത്രീശിഖം സമുദ്ഗരമസിം ശക്തിം ദധാനം വിഭ്രം
ദംഷ്ട്രാഭീമചതുർമുഖം പശുപതിം ദിവ്യാസ്ത്രരൂപം സ്മരേത്.

3.1990 ഹ്രസ്വം സുദീർഘം. . . (ജീവി)

ഇരൂവംശ/വംശസ്ഥം

ഹ്രസ്വം സുദീർഘം, പദസന്ധി, ബിന്ദുവും,
വിസർഗ്ഗമെന്നീ സ്വരഭിന്നരീതികൾ
മുഖത്തിൽനിന്നും മുഖമാർഗ്ഗമായ് നരൻ
പകർക്കിലേ നൽകരിയായ് വരൂ ദൃഢം.

കവി : കട്ടമത്ത് കഞ്ഞികൃഷ്ണക്കുറുപ്പ് , കൃതി : കയ്യഴത്ത്

3.1991 മുക്താഗൗരം നവമണിലസദ്. . . (വിശ്വപ്രഭ)

മന്ദാക്രാന്ത

മുക്താഗൗരം നവമണിലസദ്ഭൂഷണം ചന്ദ്രസംസ്ഥം
ദ്രുഗാകാരൈരളകനികരൈഃ ശോഭിവക്ത്രാരവിന്ദം
ഹസ്താബ്ജാഭ്യാം കനകചക്ഷകം ശുദ്ധതോയാഭീപൂർണ്ണം
ദദ്ധ്യാന്നാഡ്യം കനകചക്ഷകം ധാരയന്തം ഭജാമഃ.

3.1992 ഹാ, മൽക്കാനേ. . . (ഉമേഷ്)²⁶⁸

മന്ദാക്രാന്ത

ഹാ, മൽക്കാനേ, വിധിയൊടൊരുമിച്ചിന്നു നമ്മൾക്കു ദുഃഖ-

²⁶⁸ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1992 : മൂലശ്ലോകം (Omar Khayyam):

Ah Love! could you and I with Him conspire
To grasp this sorry Scheme of Things entire,
Would not we shatter it to bits—and then
Re-mold it nearer to the Heart's Desire!

സ്റ്റോമം തിങ്ങും പ്രകൃതിയെ നിയന്ത്രിക്കുവാനൊക്കുമെങ്കിൽ
കാമം ചീന്തിപ്പല കഷണമാക്കി പ്രപഞ്ചത്തെ, വീണ്ടും
നാമിച്ചിടും വിധമതിനെയുണ്ടാക്കുവാൻ നോക്കുകിലേ?

കവി : ഉമേഷ് നായർ / ഉമർ ഖയാം, കൃതി : റുബായിയാത് പരിഭാഷ (1983)

3.1993 കംഭീരൻ പോയ് ത്രികൂടാചല. . . (വിശ്വപ്രഭ)

സ്രദ്ധ

കംഭീരൻ പോയ് ത്രികൂടാചലസരസി മുദാ പണ്ടഗസ്സു ശാപാൽ
പിൻകാലിന്മേൽ കടിച്ചു മുതല കടിവിടാഞ്ഞായിരത്താണ്ടുഴന്നാൻ
അന്നേരം പോന്നു വന്നു മുരരിപു ഗരുഡാരൂഢനായ് ധ്യാനശക്ത്യാ
നക്രം ചക്രേണ കൊന്നക്കരിവരനഥ സായുജ്യമേകീ മുക്തൻ.

3.1994 ആമട്ടമാത്യുപർ. . . (കർത്താ)

വസന്തതിലകം

ആമട്ടമാത്യുപർ വാഴ്ത്തു കണ്ടുകണ്ട-
സ്സാമർത്ഥ്യമേറ്റുമിയലും ചെരട്ടെവിടർ
ധീമങ്ങി, യേഷണി മുറയ്ക്കു തുടങ്ങി, തോതു-
പോമന്നു മായതുടരുന്നൊരരക്കർ പോലെ.

കവി : ഉള്ളൂർ, കൃതി : ഉമാകേരളം

3.1995 ധ്യാനേയം രത്നപീഠം. . . (വിശ്വപ്രഭ)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ധ്യാനേയം രത്നപീഠം ശുകകളപാതിതം ശൃണ്വതീം ശ്യാമളാംഗീം
നൃന്ദൈകാംഘ്രീം സരോജേ ശശിശകലധരാം വല്ലുകീം വാദയന്തീം
കല്ഹാരാബദ്ധമാലാം നിയമിതവിലസച്ചളികാം രക്തവസ്ത്രാം
മാതംഗീം ശംഖചക്രാം മധുമദവിവശാം ഹിത്രകോത്ഭാസിഹാലാം.

3.1996 കേയുരാംഗദകങ്കണോത്തമ. . . (ഉമേഷ്)²⁶⁹

സ്രദ്ധ

കേയുരാംഗദകങ്കണോത്തമഹാരതാംഗുലീയാങ്കിത-
ശ്രീമദ്ബാഹുചതുഷ്ടസങ്ഗതഗദാശംഖാരിപങ്കേരഹാം
കാഞ്ചിത് കാഞ്ചനകാഞ്ചിലാഞ്ചരിതലസത്പീതാംബരാലംബിനീ-
മാലംബേ വിമലാംബുജദ്യുതിപദാം മുർത്തിം തവാർത്തിച്ചിദം.

കവി: മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി: നാരായണീയം

3.1997 കായുന്തു കര, ജായിരം. . . (ജീവി)

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

കായുന്തു കര, ജായിരം ഭയമുയർന്നിടുന്നു മേ;കാലന്തർ-

²⁶⁹ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1996 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

പൊന്നിൻ തോൾവള, കങ്കണങ്ങൾ, വിരലിൽ പൊന്മോതിരങ്ങളുവും,
മിന്നം കൈകളിലുള്ള തണ്ടലർ, ഗദാശംഖങ്ങൾ, തൃച്ചക്രവും,
മിന്നൽച്ചാർത്തൊടിഞ്ഞ ചേല തഴുകും പൊൻകാഞ്ചി, തണ്ടാർ തൊഴു-
ന്നന്യനും പദയുഗ്മവും ഗദകന്നിടാൻ നിന്നയ്ക്കുന്നു ഞാൻ.

ക്കായിപ്പായുകയാണനത്യയരയം കാലാഹവയപ്പോർഹയം;
 ആയുസ്സിന്നവസാനമാർക്കറിയുമി,ങ്ങാസന്നമാവാം;മുക്തിൽ-
 ഛായാകോമള! നിന്നപാംഗമലിവിൽച്ചായേണമിയ്യേഴയിൽ.

കവി : വി. കെ. ജി., കൃതി : അവിൽപൊതി

3.1998 അനിയതരുദിതസ്കൃതം . . (വിശ്വപ്രഭ)

പുഷ്പിതാഗ്ര

അനിയതരുദിതസ്കൃതം വിരാജൽ-
 കതിപയകോമളദന്തകുശളാഗ്രം
 വദനകമലകം ശീശോഃ സുരാമി
 സ്തലദസമഞ്ജസമുദജൽപിതം തേ.

കവി : വേദുതി , കൃതി : ഉത്തരരാമചരിതം

3.1999 വികസദ്ഭവനേ . . (ജ്യോതി)²⁷⁰

വിയോഗിനി

വികസദ്ഭവനേ മുഖോദരേ
 നന്ദ ഭൂയോപി തഥാവിധാനനഃ
 അനയാ സ്മൃതമീക്ഷിതോ ഭവാൻ
 അനവസ്ഥാം ജഗതാം ബതാതനോത്

കവി : മേൽപ്പള്ളൂർ, കൃതി : നാരായണീയം

3.2000 അണ്യാന്തഃസ്ഥിതമായ . . (ഉമേഷ്)

ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

അണ്യാന്തഃസ്ഥിതമായ ജീവകണമായുണ്ടായി, യാണ്ടൊന്നിനെ-
 ക്കൊണ്ടന്യുനമനന്തരൂപമതു കൈക്കൊണ്ടീശപര്യുകമായ്,
 അണ്ടർക്കും കുതുകം വളർത്തി, വിരവിൽ തണ്ടാർമകൾക്കും കിട-
 പ്പുണ്ടാക്കി, ത്തരുമീ സദസ്സു സുകൃതം രണ്ടായിരം നാവിനാൽ!

കവി : ഉമേഷ് നായർ

²⁷⁰ [ഉമേഷ്] ശ്ലോകം 3.1999 : പരിഭാഷ (സി. വി. വാസുദേവ ഭട്ടതിരി) :

ഉലകങ്ങൾ തെളിഞ്ഞ വായിൽ നി
 വിലസി പിന്നതുപോലെ വീണ്ടുമേ;
 പല മട്ടു തെളിച്ചു കാട്ടിയീ-
 ട്ടുലകെല്ലാമുടനേ മറച്ചു നീ.